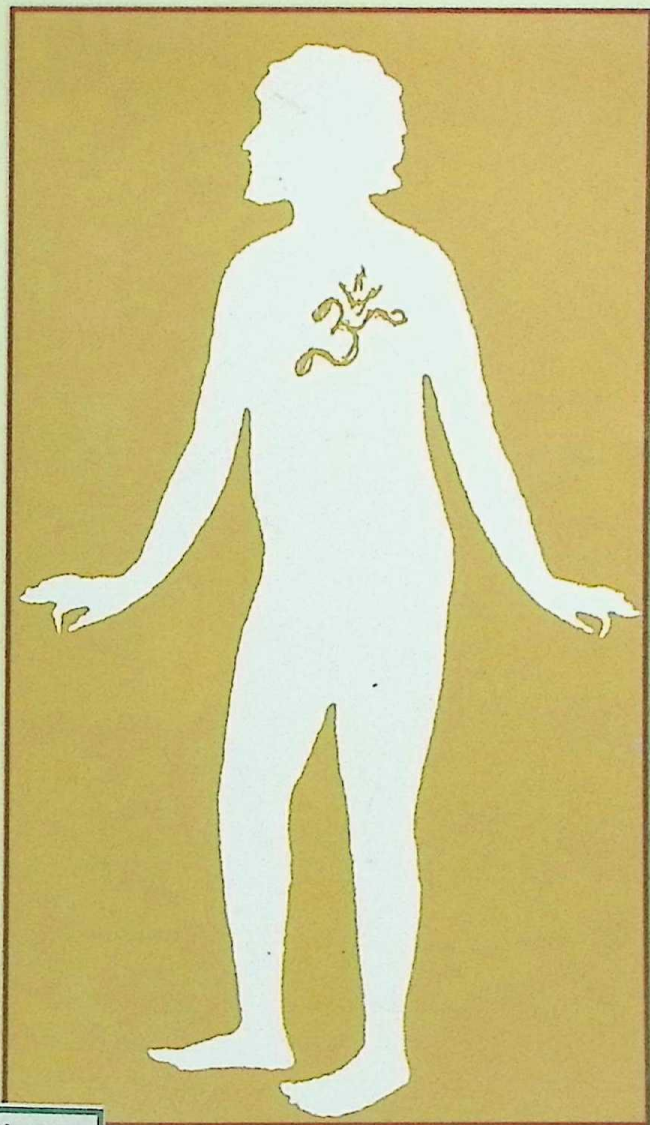

ஸ்ரீ ஸதாஸரிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம்

அருளிய

சிவமானஸிக பூஜா-கீர்த்தனங்கள்-ஆத்மவித்யா விலாஸம்

ANo: 13694
Q1: H173

ஹம்ஸ ஸ்ரீ ஸதாஸரிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம்

ஸ்ரீ ஸதாஸிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம்

அருளிய
சிவமானஸிக பூஜா-கீர்த்தனங்கள்-ஆத்மவித்யா விலாஸம்

SRI SADAASHIVENDRA BRAHMAM

Shivamanasa Pooja - Keerthanas - Aatmavidyavilaasam

பரமஹம்ஸ ஸ்ரீ ஸதாஸிவேந்த்ர ப்ரஹ்மம்

Paramahamsa Sri Sadaashivendra Brahman

Published by :

Sri Sadaashiva Brahmendra

Bhaktha Jana Samithi Chennai

Printed at :

**Jai Ganesh Offset Printers,
Chennai - 4 Ph : 2493 4535**

முன்னுரை

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திரர் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் நம் தேசத்தில் அவதரித்து அருள்பாலித்த மஹான். க்ரமமாக வேதம், வேதாங்கம், வேதாந்தம், முதலியவற்றை கசடறக் கற்றவர். ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ பரமஸரிவேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளை தன் குருவாக அடைந்து ஆத்மவிசாரத்தில் ஈடுபட்டார். பிறகு துறவறம் ஏற்றார்.

ஸ்ரீ ஸதாஸிவேந்த்ரர் ஓர் சிறந்த தபஸ்வி. ஸந்யாஸ ஸ்ரேஷ்ட்டர். கருணைக்கடல். ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகம் செய்தவர்களுக்குள் அரசர். அதியாஸ்மியாகவும், அவதூதராகவும் ஸஞ்சாரம் செய்தார். குருவருளால் ப்ரஹ்மானுபவம் என்னும் ஆனந்த ஸாகரத்தில் ஸதா திளைத்திருந்தார். அந்த ஆழ்கடலின் மேற்பரப்பில் பக்தி அலைகள் வரிசை வரிசையாக எழும்பிய வண்ணம் இருந்தன. இந்த அலைகள் பாய்ந்து ஓடியபோது குருபக்தி, ஈஸ்வரபக்தி, ஆத்மவிசாரம், தூய்மையான ப்ரேமை முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய நூல்களாக வெளிபட்டன.

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரரின் சுருக்கமான ஜீவசரித்ரமும், பக்திரஸம் மேலிட்ட அவரது கீர்த்தனங்களும், மேலும் அவருடைய ஆத்மவித்யா விலாஸம் மற்றும் ஸிவமானஸபூஜை என்னும் நூல்களும், ஆங்கில அனுவாதத்துடன், ஸ்ரீ காமகோடி கோஸஸ்தானம், சென்னை, 1951ம் ஆண்டு வெளியிட்டிருந்தார்கள் (மூன்றாம் பதிப்பு). ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்த்ரஸேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி மஹாஸ்வாமிகள் இந்த புத்தகத்திற்கு ஸ்ரீமுகம் அருளியிருந்தார்கள்.

இந்த அரிய புத்தகம் வருங்கால தலைமுறையினருக்கு பாதுகாக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது. இதை ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஜயேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் மற்றும் ஸ்ரீ ஸங்கர விஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் இருவரிடமும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டபோது, அவ்விருவரும் இந்த முயற்சியை பூர்ணமாக

ஆபரீவதித்து அனுக்ரஹம் செய்தார்கள். அதன் நற்பயனாகவே இந்த புத்தகம் இன்று உங்கள் கரங்களில் இருக்கிறது.

இந்த புத்தகம் ஆன்மீக வளர்ச்சியை விரும்பு பவர்களுக்கும், அதில் தற்சமயம் ஈடுபட்டிருப் பவர்களுக்கும், உற்ற நண்பனாகவும், நல்லறிவு தரும் ஆசிரியராகவும், நிகரற்ற வழிகாட்டியாகவும் இருக்கும் என்பதில் எந்த ஐயப்பாடும் இல்லை.

ஸ்ரீ காமகோடி கோஸஸ்தானம் என்ற பிரகராலயத்தை நிர்வகித்தவர்கள் இந்த மறுபதிப்பு முயற்சியை அன்புடன் ஊக்குவித்து வாழ்த்தினார்கள். அவர்களுக்கு எங்களது நன்றி.

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திரர் அவர்கள் பூரண ஜீவசைதன்யத்துடன் ஸித்தி அடைந்த இடத்தில் (நெருர்) இருக்கும் அதிஷ்டானத்தின் பூஜகர் ஸ்ரீ நாராயண ஸாஸ்திரிகள் எங்களுக்கு அதிஷ்டானத்தின் வண்ணப் படங்களை கொடுத்து உதவினார். அன்னாருக்கு எங்களது நன்றி.

இந்த மறுபதிப்புடன் ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திரரின் அதிஷ்டானத்தினுடைய வண்ண புகைப்படங்கள் புதியதாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திரர் என்ற மஹா யோகிஸ்வரரின் பாத கமலங்களில் பக்தியுடனும், ஸ்ரத்தையுடனும் இந்த புத்தகம் ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

இங்ஙனம்

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திர பக்த ஜன ஸமிதி
சென்னை

PREFACE

Sri Sadaashiva Brahmendrar was a great ascetic, who lived in this Country a few centuries ago. He was well-versed in Vedas, Vedangas and Vedanta. He had his Guru 'aatmavichaaram in Jagadguru Sri Paramashivendra Saraswati Swamigal' an Acharya of Sri Kanchi Kamakoti Peetam. By the Grace of His Master, He practised aatmavichaaram.

Sri Sadaashiva Brahmendrar became a Sanyasi, and was wandering as an Avadoota. He was a great tapasvi; an ascetic par-excellence; a reservoir of mercy; a king among renouncers. He was ever immersed in the ocean of Brahmaanubhavam. On the outer surface of this deep ocean waves of Bhakti were rising. Out of these waves came the ascetic's great literary outpourings covering the entire gamut of guru bhakti, eswara - bhakti, self - Inquiry and pure love.

A brief life history of Sri Sadaashiva Brahmendrar, His keerthanas, and His two works - Aatmavidyavilaasam and Shivamanasa pooja - with english translation was published by Sri Kamakoti Kosasthaanam, in the year 1951 (Third Edition). Jagadguru Sri Chandrasekharendra Mahaswamigal of Sri Kanchi Kamakoti Peetam, blessed the book with Srimukham.

It was keenly felt that this book should be preserved for posterity. When Jagadguru Sri Jayendra Saraswati Swamigal and Sri Sankara Vijayendra Saraswati Swamigal of Sri Kanchi Kamakoti Peetam were appraised about re-publishing the book, both of them blessed the proposal. Hence this book.

For all spiritual aspirants, this book will be a true friend, philosopher and guide.

The family of Sri Kamakoti Kosasthaanam encouraged us in our present effort to bring out this new edition. We very much value their gesture, and we are grateful to them.

We also express our gratitude to Sri Narayana Sastrigal for sparing valuable colour photographs of Sri Sadaashiva Brahmendra Adhishtanam at Nerur.

Sri Sastrigal is the priest in the Adhishtanam and carries out Nityapooja there.

The following are newly appended to this book.

1. Colour photographs of Sri Sadahashiva Brahmendrar's adhistanam is incorporated.

Reverentially we dedicate this book to the Lotus Feet of Sri Sadaashiva Brahmendrar.

Sri Sadaashiva Brahmendra Bhaktha Jana Samithi

Chennai

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ சந்திர மௌளீச்சுவராய நம :

ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர ப்ரஹ்மம் அருளியு

சிவமானஸிக பூஜா

கீர்த்தனங்கள்

ஆத்மவித்யாவிலாஸ :

என்னும் ஸம்ஸ்கிருத நூல்களும்

ஸ்ரீ வே. நாராயணன், எம். ஏ., எம். எல்.

செய்த தமிழ் ஆக்கில அனுவாதங்களும்

திருவாங்கூர் ஸம்ஸ்தானம் தலைமைநீதிபதி, திருப்புகழ்மணி

ஸ்ரீ T. M. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள்

எழுதிய முகவுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபதிகளான

ஸ்ரீசந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

(மூன்றாம் பதிப்பு)

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

4 பிரான்ஸிஸ் ஜோஸப்புத் தெரு, சென்னை

பதிப்புரிமை]

1951

[விலை அனு. 15

FOREWORD

BY

T. M. KRISHNASWAMY Aiyar, B.A., B.L.
Chief Judge, High Court, Trivandrum.

To be privileged to say a foreword to the second edition of the works of Sri Sadasiva Brahmendra is a great honour. A great Siddhar wrote :

பார்த்து நின்றதம்பலம் பரமனாமும்பலம்
கூத்து நின்றதம்பலம் கோரமானதம்பலம்
வார்த்தையானதம்பலம் வன்னியானதம்பலம்
சேற்றமான தம்பலம் தெளிந்ததேசிவாயமே.

The dance of the Lord is carried on without interruption all over and everything that strikes the eye, the ear or the sense is a stage in which the dance of Sri Nataraja can be seen. There are stages and stages in the world where this dance is going on and there are stages where his dance is more easily discovered than in other stages. The sense of the spoken word is of the Lord. The dance of the Lord can be discovered in that sense. Great men who have realised the absolute have erected many stages of words and song but none can surpass the simple beauty of the words of the great Sadasiva Brahmendra nor the dancing sense of Sri Nataraja in them. The dancer, the dance and the stage seem to get into one unified harmony in the words of Sri Sadasiva Brahmendra.

I appreciate in all delight the second edition of this work and I hope it will run to many more editions.

The demand for further editions of this work will in one sense be a true measure of the spread of the highest culture amongst the citizens of our land. As Sri Sadasiva Brahmendra transcended the limitations of his body in the realisation of the absolute, his realisations have transcended the limitations of the spoken word and the music of sounds. These works constitute the universal asset of one and all and it can only be by such publications as these that the undying asset of each man can ever be restored to him. The joy of self-knowledge and ecstasy of self-realisation will be his who cares for the permanent values of life. The translations in Tamil and English are particularly apposite to the universality of the instruction and gnana to be gained by the careful study of these works. The foreword that I would fain give to this edition will only be the prayerful expression of my heart's desire that the illumination of Sri Sadasiva Brahmendra may overwhelm me and the host of others and make us realise the true joy of undifferentiated love. May the encouragement of His Holiness Sri Sankarācharya Swamigal of Sri Kanohi Kamakoti Pitha to this publication be fruitful here in the same large measure as elsewhere.

12th March, 1944

TRIVANDRUM

}

T. M. KRISHNASWAMI AIYAR

॥ थोः ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य
 श्रीमच्छङ्करभगवत्पादप्रतिष्ठित
 श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
 श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः

श्रीचन्द्रमौळीश्वरकृपातरङ्गितकटाक्षपात्रीभूताः केचन अस-
 ल्पियान्तेवासिनः श्रीमूकपञ्चशती श्रीप्रश्नोत्तररत्नमाला श्रीमुकुन्दमाला
 भजगोविन्द श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रादीन् गरिष्ठान् ग्रन्थविशेषान्
 द्राविडानुवादैस्साकं प्राकाश्यमनयन् अतीतयोरब्दयोः । तेन च
 सर्वेपि आस्तिकजनाः निरता वैदिकमार्गे भक्तिभावभरिता भगवति
 इत्येतत्सुविशदं प्रतिभाति । पुनश्च तदीयश्रद्धां वर्धयितुं समारब्ध-
 मस्ति किञ्चन श्रीकामकोटिकोशस्थाननाम्ना समुल्लिखितं स्थानम् ।
 श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रानुगृहीतौ शिवमानसिकपूजात्मविद्याविलासौ तथा
 सहृदयरत्नानि भक्त्युत्तमनानि तदीयानि कीर्तनानि अन्यांश्च
 कांश्चन ग्रन्थविशेषान् तूर्णं प्राकाश्यं नोत्वा उपरिनिर्दिष्टं ग्रन्थ-
 पञ्चकं पुनश्च श्रीकामकोटिकोशस्थानप्रकाश्यतया मुद्राप्येत । श्री-
 कोशस्थानेन मुद्राप्यमाणानि पुस्तकानि सर्वेऽप्यास्तिकजनाः अनारतं
 पठन्तः भवेयुः श्रीचन्द्रमौळीश्वरदुरापकरणाभाजनानि श्रेयसः परां
 कोटिम् आरूढाश्च ॥

चित्रभानु माघमास
 कृष्णपक्षैकादशी भौमवारे

२-३-१९४३

}

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமத்
சங்கர பகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீகாஞ்சீ
காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு
ஸ்ரீமத் சந்த்ரஸேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால்

ஸ்ரீசந்திரமௌளீச்வரருடைய கிருபையாகிய அலை பொங்கு
கின்ற அவரது கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரர்களான எமது டீரிய
சிஷ்யர்கள் சிலர் ஸ்ரீமுகபஞ்சசதீ, ப்ரஸ்னேந்தரரத்நமாலா,
ஸ்ரீமுகந்தமாலா, ஸ்ரீபஜகோவிந்தம், ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ர
நாம ஸ்தோத்ரம் முதலிய மிகச் சிறந்த தூல்களைத் தமிழ் அனு
வாதங்களுடன் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளிலே வெளியிட்டார்
கள்; அதனால் ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் வைதிக மார்க்கத்திலே
பற்றுடையவர்களாய் பசுவானிடத்து பக்தி மிகுந்தவர்கள் ஆனார்
கள் என்பது மிகத் தெளிவாக விளங்குகின்றது. மேலும் இவர்
களுடைய சிரத்தையை விருத்தி செய்வதற்காக, காமகோடி
கோசஸ்தானம் என்ற பெயரைக் கொண்ட நிலயம் ஒன்று
தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ருஷ்மேந்த்ரர்கள்
அருளிய ஸிவமானஸிக பூஜா, ஆத்மவித்யா விலாஸ:
ஆகிய இரண்டு தூல்களையும், அவர்களே அன்பர்களுக்கு இன்
பம் பயப்பதாகவும் பக்தியை வளர்ப்பதாகவும் அருளிய கீர்த்
தனங்களையும் வேறு சில தூல்களையும் விரைவில் வெளியிட்ட
பின்பு, மேலே குறிக்கப்பெற்ற தூல்கள் ஐந்தும் ஸ்ரீ காமகோடி
கோசஸ்தானப் பதிப்புகளாக அச்சிடப்பெற்று மீண்டும் வெளி
வரும். ஸ்ரீ கோசஸ்தானத்திலே அச்சிடப்பெறும் புஸ்தகங்களை
ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் இடைவிடாது பயின்று பெறப்பேருன
ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வரருடைய கருணைக்குப் பாத்திரர்களாய்
உயர்வற்ற வ்யாக்ஷத்திலே நிலைபெற்று விளங்குவார்களாக.

சித்ரபானு மாகமாஸ
க்ருஷ்ணபக்ஷ ஏகாதசீ
செவ்வாய்க்கிழமை, 2-3-43.

நாராயண ஸ்மருதி :

ஓம் ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மணே நம :

முன்னுரை

ஸ்ரீஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் காவேரி தீரத்தில் அவ தரித்து பால்யத்திலே திருவிசைநல்லூர் என்னும் கிராமத்திலே யுள்ள மஹாசித்வான்களிடம் வித்யாப்யாஸஞ் செய்தார்கள். பால்யத்திலே வேதாத்யயனமும் வேதாந்த விசாரமும் செய்தபின், யோகமார்க்கத்திலும் ஆத்ம ஜ்ஞானத்தை நாமும் வேதாந்த விசாரத்திலும் தமக்குத்தகுந்த குரு ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரஸரஸ்வதி அவர்களே என்று கருதி அவர்களுடைய மஹா ஸம்சிதானத்தில் அந்தேவாளியாக பல ஆண்டுகள் இருந்தார்கள்.

இவர்கள் யோக ஸூத்ர வ்ருத்தி, ப்ரஹ்மஸூத்ர வ்ருத்தி என்னும் வ்யாக்யானங்களையும் வேறு சில பிரகரண கீர்த்தங்களையும் இயற்றி யருளினார்கள். ஸ்ரீ அப்பைய தீக்ஷிதர் கள் இயற்றிய ஸித்தாந்த லேஸாஸங்க்ரஹத்தை யொட்டி ஸித்தாந்த கல்பவல்லி என்னும் தூலையும் இயற்றியருளினார்கள். ஸ்ரீபகவானையும் அத்வைத அநுபவங்களையும் பற்றி அநேக கீர்த்தனங்களையும் இயற்றினார்கள். இவையெல்லாம் தமது ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் திருவருளாலேதான் என்பதை 'ஹம்ஸ' என்றும், 'பரம ஹம்ஸ' என்றும் குருமுத்திரை வைத்துப் பாடிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். 'ப்ரஹ்மவாஹம் சிவ' என்னும் கீர்த்தனத்திலே, "ஸத்தகுருவின் கிருபையாலேயே, 'ப்ரஹ்மம் வேறு, நான் வேறு' என்ற அஜ்ஞானத்தைக் கடந்து, நானே ப்ரஹ்மமாய் இருப்பதை உணர்ந்தேன்" என்று பாடி யிருக்கிறார்கள். ஜீவன்வருபத்தை நன்கு விளக்கும் "தத்வஜ்ஜீவத்வம்" என்னும் கீர்த்தனத்திலும் பரம ஹம்ஸர்களான குரு மூர்த்திகளே அத்வைத ஜ்ஞானத்தை உபதேசித்து மாயையையும் அவித்யையையும் நீக்கினார்கள் என்று விளக்கி யிருக்கிறார்கள். "ஸ்ரீ பரம சிவேந்திரர்கள் சந்திரன், நான் எல்லையற்ற ஆனந்த ஸாகரம்: ஸாகரம் சந்திரனைக் கண்டு பொங்கி உத்கோஷிப்பதுபோல, குருமூர்த்திகளின் ஸம்நிதியில் ஆனந்தம் பொங்கி நான் சந்தோஷிக்கிறேன்" என்றும், தீரர்சனான பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் குருமூர்த்திகளாலே போதிக்கப் பெற்று நான் அகண்ட ஸம்சிதானந்தப்பொருள் என்பதை உணர்ந்தேன்" என்றும், தமக்கு தேர்ந்த ப்ரஹ்மானுபவ சுகத்

தைப்பற்றி "ஆனந்த பூர்ண போதோஹம்" என்னும் இரண்டு கீர்த்தனங்களிலும் "பூர்ணபோதோஹம்" என்னும் கீர்த்தனத்திலும் பாடியிருக்கிறார்கள்; ஸ்ரீ ராமாவதார கிருஷ்ணாவதார தத்துவங்களையும் தான் குருமுகத்தாலே அறிந்ததாகப் பாடியுள்ளார்கள். ஸச்சிதானந்தப் பொருளே ஸ்ரீராமன், தஹராகாசமே ஸ்ரீ அயோத்யை, சாந்தியே வைதேஹி, ராகத்வேஷாதிகளே அரக்கர்கள், அஜ்ஞானமே மஹா சமுத்திரம், அதனை ஆஞ்ஜனே யரை போலக் கடந்து செல்வதற்கு ஸ்ரீ ராமனாகிய பரப்ரஹ்மமே தாரகமாயுள்ளது" என்று ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தின் வேதாந்தப் பொருளை விளக்கியுள்ளார்கள். ¹ 'ஸிவ மானஸிக பூஜா' என்னும் சிறு தூலும். னகுண ப்ரஹ்மமாகிய பரமசிவனை, அத்வைத வித்தாந்தத்திற்கு அனுகுணமான சிறந்த முறையிலே உபாஸிப்பதற்கு ஏற்றதாக அமைந்துள்ளது. 'ஸர்வம் ப்ரஹ்ம மயம்' என்னும் கீர்த்தனத்திலே குறிக்கப்பெற்ற ஹம்ஸத்யானமே ² இவர்களுக்கு ஆசார்யர்களால் உபதேசிக்கப் பெற்றதுபோலும்.

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்களுக்கு சாஸ்திரப் பயிற்சியும் ஸத்குருவின் உபதேசமும் கிடைத்ததும், அத்வைத ஜ்ஞானம் அனுபவ வித்தமாயிற்று. ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளின் மஹாஸந்திதானத்திற்கு வரும் சாஸ்திரஜ்ஞார்களோடு இவர்கள் அடிக்கடி தர்க்கஞ் செய்வதைக் கண்ட ஸ்ரீ குருமூர்த்திகள் ஒரு சமயம் 'மௌனியாயிரு' என்று ஆஜ்ஞை செய்தார்களாம்; அது முதற்கொண்டு இவர்கள் மஹா மௌனிகளாகவே விளங்கினார். குருமூர்த்தி

¹ ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரர்களின் இயற்பெயர் 'சிவராம கிருஷ்ண' என்பது பற்றியே 'ஸிவமானஸிகபூஜா' ஸ்ரீராம கீர்த்தனங்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ண கீர்த்தனங்கள் அமைந்தனபோதிலும், ஸதா சிவப்ரஹ்மேந்த்ரர்களின் இயற்பெயரும் 'சிவராமகிருஷ்ண' என்பதே என்று சொல்கிறார்கள்.

² இந்த ஹம்ஸத் தியானத்தைப்பற்றி 'காமகோடி'யில் (சித்ரபாளையம், கார்த்திகை, 9௨) இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. "இயற்கையில் ஒவ்வொரு பிராணியும் தன் தன் காரியத்தைச் செய்துகொண்டே இருக்கின்றது. ச்வாஸம் உட்செல்லும்பொழுது 'ஹ'கார நாதமும் அனுஸ்வாரமென்னும் ஓர் முடிவும் ஏகாந்தமாக த்யானித்துக் கவனித்தால் புலப்படுகின்றது. அதுபோலவே ச்வாஸம் வெளிப்படும்போது 'ஸ'காரநாதமும் ஓர் முடிவுல்லாமல்

களிடத்தில் அனுபவ பூர்வகராய்க் கண்டறிந்த ஞானவிலாஸன் களைக் கொண்டே, இவர்கள் ஆத்மஜ்ஞாஸியின் பரம லக்ஷணக் களை 'ஆத்ம வித்யாவிலாஸ:' என்னும் தூலிலே மிக அழகாக வர்ணித்துள்ளார்கள். இந்த ஞான விலாஸங்கள் அனைத்தும் இவர்களிடமும் காணப்பெற்றன. சிவ மானவிக பூஜையின் பயனாக சந்திரமௌளீசுவரரின் க்ருபையைப்பெற்றுக்குருமூர்த்தி களின் உபதேசங்களின்படி நடந்தும், அவர்களுடைய பாதுகை களைச் சரமேற்கொண்டு எல்லாச் சிந்தைகளும் சங்கைகளும் நீக்கப்பெற்று, சமம், தமம், கருணை முதலிய நற்குணங்களால் நிரம்பியவராகி, இந்திரியங்களை ஒடுக்கியும், காமக்களையெல்லாம் வென்றும், உள்ளங்கையை பிஷாபாத்திரமாகக் கொண்டு அவ தூத ஸநியாஸிகளாக எங்கும் திரிந்தும், காவேரி மணல்மேடு களிலும் கரையோரத்துப் புதர்களிலும் மரத்தடியிலும் அமர்ந் தும், 'ஸர்வத்ர ஸதா ஹம்ஸத்யான'த்திலேயே ஆழ்ந்திருந்தார் கள். இவர்களுடைய புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று.¹

இவர்களைப்பற்றிப் பல அற்புதங்கள் கர்ண பரம்பரையாகக் கூறப்படுகின்றன. ஐடபரதரைப்போலத் திரிந்த இவர்களுடைய தலைமேலே ஒருசமயம் விறகு கட்டு ஒன்று சுமத்தப்பட்டதாம். வேறொரு சமயம் செற்குயிலின்மேல் மெய்மறந்து படுத்திருந்த இவர்களைத் திருடனாகக் கருதி அடிக்க வந்தார்களாம். அடிக்க ஒங்கினைககள் ஸ்தம்பித்துநின்றனவாம். இன்னொரு சமயம், கொடு முடிக்கருகே காவேரி மணல் மேட்டிலே ஹம்ஸத்யானத்திலமர்ந் திருந்த இவர்களை புது வெள்ளம் புரட்டிக்கொண்டு போய் சிறிது தூரத்தில் மணலுள் செருகிவிட்டதாம். மூன்று மாதத்

வெளிப்படுதல் என்ற பொருளையுடைய விஸர்க்கமும் த்யானிக்கத் தோன்றும். இதுவே ஸகல ப்ராணிகளும் ப்ரயத்னமில்லாமல் எக்காலத்திலும் இயற்கையில் செய்யும் மந்திரயோகம். இந்த 'ஹம்ஸ' மந்திரத்தை இவ்விதம் கவனித்து அறிந்தவன் பரமஹம் ஸன். இந்த மந்த்ர ஜபத்திற்கு ப்ரயத்னம் வேண்டியதில்லை; காலநியமமும் இருக்கமுடியாது. தேச நியமமும் இருக்கமுடி யாது...இந்த இயற்கை ஹம்ஸ மந்திரத்தால் பரம சிஷ்டையாய் வழிபடுவரே பரமஹம்ஸர். இதையே சாஸ்திர குருவுபதேச அனுபவங்களால் முறைப்படி அறிந்து அதிலேயே ஈடுபடுபவர் பரமஹம்ஸர்.

¹ பரம மௌனிகளாக விளங்கிய இவர்களை அக்காலத்துப் புதுக்கோட்டை மன்னன் உபாஸித்தான் என்றும் அம்மன்னனுக்கு இவர்கள் மௌனோபதேசமாக எழுதிகாட்டிய மணலை இன்றும் அந்த ஸம்ஸதானத்திலே அரும்பொருளாகச் சேமித்துப் போற்றி வருகிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

திற்குப் பின்பு, இவர்களுடைய தேஹம் அத்ருஷ்ட வசத்தால் தோண்டியெடுக்கப் பெற்றபோது, யாதுமறியாதவர்களாய் தியானத்திலிருந்து எழுந்து சென்றுர்களாம். மற்ருரு சமயம், கோயில் கர்ப்பக்ருஹத்திற்கு வெளியிலே நின்றுகொண்டு இவர்கள் சிவநாமாவளி ஆர்ச்சனையை உச்சரித்தபோது, ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் ஒரு பூ மூலஸ்தான லிங்கத்தின் மீது உதிர்ந்ததாம்.

ஒரு தடவை இவர்களுடைய கை மிலேச்சனால் வெட்டப்பட்ட போதும் இவர்கள் அதை உணரவில்லையாம். அதைக் கண்டு பயந்த மிலேச்சன் இவர்களைத் தொடர்ந்து சென்று மன்லிப்பு வேண்டிய போதுதான் விஷயம் தெரிந்ததாம்; அப்பொழுதும் அந்த மிலேச்சனிடம் கருணையே காட்டினார்களாம். இவர்களைத் தரிசித்தவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்தர்களாகி தாங்கள் விருட்டிய பலன்களையெல்லாம் உடனே பெறுவார்களாம். “அக்கேனேச்வரரை உபாஸித்தும் நீங்காத இடைபூறு இவர்களை ஸ்மரிப்பதாலே நீங்கி விடும்” என்று ஸதாஸிவேந்த்ர ஸ்துதியிலே ¹ கூறப் பெற்றுள்ளது.

ஒரு சமயம் மதுரையிலே நடந்த ரிஷபவாஹன மஹோத்ஸவத்திற்கு காவேரிக் கரையில் ஒருரிலே விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறு பிள்ளைகளை கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்திற்குள் ஆகாய மார்க்கமாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்து வித்து பஷுணங்களை வாங்கிக் கொடுத்துத் திரும்பவும் ஊரிலே கொணர்ந்து விட்டார்களாம். மேலும் ஒரே சமயத்தில் வெவ்வேறு தேவாலயங்களிலே இவர்கள் ஸ்வாமி தர்சனம் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் காணப்பட்டார்களாம். இவற்றையும் வெட்

¹ ‘ஸதா ஸிவேந்த்ர ஸ்துதி’ 45 ஆர்யா ச்லோகங்கள் கொண்டது. இது நெருரிலே ஸமாதி கொண்டருளிய ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மத்தின் ஸந்நிதியிலே ஸ்ரீ ஜகத் குரு சிருங்ககிரி ஸ்ரீஸச்சிதானந்த ஸிவாநிவ ந்ருஸிம்ஹ பாரதி ஸ்வாமிகளால் பாடப் பெற்றது. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ வரணீ விஸாஸ முத்ரா யந்த்ராலயத்தில் அச்சிடப் பெற்றது.

டுண்ட கை மீண்டும் ஒட்டிக்கொண்டதையும் இவர்களுடைய யோக வர்த்திகளுக்கு நிதர்சனமாகக் கூறுவதுண்டு.¹

இவர்கள் இப்படி வெகுகாலம் ஜீவந்முத்தர்களாய், அத் தைவ வரித்தாந்தத்தை மெய்ப்பிக்கும் சிறந்ததோர் நிதர்சனமாய், ஸச்சிதானந்தமான சுத்த ப்ரஹ்மமாகவே விளங்கினார்கள். இவர்கள் அருளிய கிர்த்தனங்களிலும் இதர கிர்த்தனங்களிலும் காணும் ப்ரஹ்ம லக்ஷணங்கள் யாவும் இவர்களிடம் காணப் பெற்றனவாதலால் இவர்கள் 'ஸதாசிவ ப்ரஹ்மம்' என்று பிர வரித்தி பெற்றார்கள். இவர்கள் முன்னதாகவே அறிவித்த பிர காரம், தக்ஷிண வாஹினியாக ப்ரவஹிக்கும் காவேரியின் மேற் கரையிலே நெருநிலே கிழக்கு கோக்கி ஸமாதி கொண்டருளினார்கள.²

ஸதாசிவப் ப்ரஹ்மத்தின் கருணையைப் பெற்றால், காமியும் எல்லாக் காமங்களையும் வென்றவனாவான், கொடியவனும் பரம சாந்தனாவான், அறிவினனும் பேரறிவாளனாவான்' என்பது ஆன் தோர் வாக்கு. ஆதலால், ஸதாசிவ ப்ரஹ்மத்தை அடிவணங்கியும் அவர்களுடைய திருவாக்குகளைப் பயின்றும் கிர்த்தனங்களைப் பாடியும் நாம் அனைவரும் அஜ்ஞானம் நீங்கப் பெறுவோமாக.

१ कामिनमपि जितहृदयं कूरं शान्तं जडं सुधियम् ।

कुरुते यत्करुणाऽस्मै प्रणतिं कुर्मः सदाशिवेन्द्राय ॥

20—3—43

வே. நாராயணன்.

¹ இவர்களுடைய திருவருள் பெற்றதாலேயே, கல்வியறிவு ஒருசிறிதும் இல்லாத வெறும் பிரம்மசாரி ஒருவர் மஹா வித்வானாகி அரசசபையிலே புராணப் ப்ரவசனஞ் செய்து சம்மானங் களைப் பெற்றார் என்றும், அவருடைய சந்ததியார் இன்றும் நெருநில இரக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள்.

² இந்த நெருந் என்னும் ஸ்தலம் கருருக்கு 7 மைல் தூரத் திலுள்ளது. ஜ்ஞான நேத்ரக்ஷேத்ரமாகும் இந்த நெருநென்னும் ஊர். இவர்களுடைய குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய ஸ்ரீ பரம சிவேந்தர பரமஹம்ஸர்களின் அதிஷ்டானம் "மணிகாணிகா" காவிரியின் கரையில் மேற்குநோக்கி நெருருக்கு அடிமுகமாக கிற்கின்றது. தஞ்சை ஜில்லா சர்க்காருக்கு சமீபமாக உள்ள இந்த திருவெண்காடு என்னும் சுவேதாரண்ய ஸ்தலம் ப்ரஹ்ம வித்யாக்ஷேத்ரம்; இந்தக்ஷேத்ரத்தில் விளங்கும் அம்பிகைக்கு ப்ரஹ்ம வித்யாம்பிகை என்று பெயர்.

³ ஸதா ஸிவேந்தர ஸ்துதி, 30.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गोदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४.

॥ ॐ शिवाभ्यां नमः ॥

ஓம் ஸிவாஹ்யாம் நமஃ

॥ शिवमानसिकपूजा ॥

ஸி வ ம ன ன ி க பூ ஜ ா

अनुचितमनुलपितं मे त्वयि ननु शंभो तदागसः शान्त्यै ।

अर्चा कथमपि विहिता-मङ्गीकुरु सर्वमङ्गलोपेत ॥ १ ॥

அனுசிதமனுலபிதம் மே

த்வயி நநு ஸம்ஹோ ததாமஸஃ ஸாந்த்யை |

அர்(ச்)சாம் கதமபி கிஹிதாம்—

அங்மீகுரு ஸர்வமங்மலோபேத ॥ (i)

शंभो सम्पुत्रे! त्वयि உண்ணப்பற்றி अनुचितं பொருத்தமற்றது நநு நிச்சயமாக अनुलपितं मे என்னால் அடிக்கடி பிதற்றப்பட்டது; तदागसः शान्त्यै அந்தக் குற்றத்திற்குச் சாந்திக்காக, विहितां नियमமாகச் செய்யும் अर्चा பூஜையை கதம் அபி எப்படியோ ஒருவாறு அங்கோகூறு ஏற்றுக்கொள்; सर्वमङ्गलोपेत பார்வதியோடு கூடியவனே! (எல்லா மங்களங்களும் பொருந்தியவனே!)

‘ஸர்வமங்மலா’ என்பது தேவியின் பெயர்.

Siva by whose side is Uma (in whom all bliss abides)! Verily have I prayed words unworthy of you; this worship offered in due manner to rid me of that sin—deign to accept even this.

ध्यायामि कथमिव त्वां धोवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानम् ।
आवाहनं विभोस्ते देवाग्रय भःत् प्रभो कुतः स्थानात् ॥ २ ॥

ஐயாயாமி கயமிவ த்வாம்

யீவர்த்மவிதூரதீவ்யமஹிமானம் |

ஆவாஹனம் விபோஸ்தே

தேவாந் தீவ்ய லவேத ப்ரஹ்ம குத: ஸ்தானாக் ||

धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानं புத்தி பார்க்கத்திற்கு அப்பால்
(புத்திக்கு எட்டாதபடி) உள்ள தீவ்னியமான மகிமையை
யுடைய த்வா உன்னை கயம் இவ எவ்வாறுதான் ध्यायामि தியா
னஞ் செய்வேன்? देवाग्रय தேவர்களுள் முதல்வனே !
प्रभो (என்) தலைவனே ! कुतः स्थानात् குறிப்பிட்ட எந்த
இடத்திலிருந்து विभो: ते आवाहनं எங்கும் வியாபித்திருந்
தும் உன்னை ஆழைத்து ஆவாஹனஞ் செய்வது (எழுந்
தருளச் செய்வது) भवेत् ஏடியும்?

குறிப்பு: மனதிற்கு எட்டாதவனை மனனஞ் செய்வது
எப்படி? எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருப்பவனை ஓரிடத்தில்
ஆவாஹனஞ் செய்வது எப்படி?

How may I ever contemplate you whose
divine greatness far transcends the ways of
thought? Foremost among the Gods! My Lord!
How may I invoke you here, from what abode of
One who abides everywhere?

कियदासनं प्रकर्ष्यं कृतासनस्येह सर्वतोऽपि शिव ।
पाद्यं कुतेऽर्घ्यमपि वाऽऽपाद्यं सर्वत्रपाणिपादस्य ॥ ३ ॥

சிவ மானஸிக பூஜா

3

கியராஸனம் ப்ரகல்ப்யம்

சூதாஸனஸ்யேஹ ஸர்வதோ஽பி சிவ |

பாஹ்யம் குதோ'ர்வஹிமபி வா஽஽

பாஹ்யம் ஸர்வத்ரபாணிபாஹ்யம் || (3)

शिव शिवपिराணே ! सर्वतः अपि எங்குமே கதாஸனஸ்ய
அமர்ந்திருப்பவனுக்கு இஃது இங்கே கியத் னாசனம் என்னவா
பெரிய ஆஸனம் (மணை) ப்ரகல்ப்யம் அமைக்கவேண்டும்? सर्वत्र
पाणिपादस्य எல்லாப்புறத்திலும் கைகால்களையுடைய
வனுக்கு पादं பாத்யமோ अर्घ्यं वा அல்லது அர்க்கியமோ
कुतः எவ்வாறு आपाद्यं ஸமர்ப்பிக்க முடியும்?

Siva! What throne may here be provided for
One who is enthroned everywhere? And how
may water be offered for washing the feet or for
holding in the hand, of One whose hands and feet
are everywhere.

आचमनं ते स्यादपि भगवन् भव सर्वतोमुखस्य कथम् ।
मधुपर्को वा कथमिह मधुवैरिणि दर्शितप्रसादस्य ॥ ४ ॥

ஆசமனம் தே ஸ்யாஹி

ஹவனம் ஹவ ஸர்வதோமுவஸ்ய கயம் |

மயுபர்(க்)கோ வா கயமிஹ

மயுவைவிணி லாஸிதப்ரஸாஹ்யம் || (4)

भव पाने ! भगवन् पकवाने ! सर्वतोमुखस्य ते
எல்லாப்புறமும் முகங்களை (வாய்களை)யுடைய உனக்கு
आचमनं அஃ ஆசமனமும், அதாவது, மந்திரத்தை
உச்சரித்து ஜலத்தை உட்கொள்ளச் செய்வதும் கங்

स्यात् எப்படி அமையும்? वा அல்லது, इह இங்கே மதுபர்க்: மதுபர்க்கம் (தேன் நெய் தயிர் கற்கண்டு ஜலம் இவற்றைக் கலந்த பானம்) मधुवैरिणि மது என்னும் அரக்கனைப் பகைத்து ஸம்ஹாரஞ் செய்த (தேனைப் பகைக்கின்ற) விஷ்ணுவினிடத்தில் दक्षिणप्रसादस्य அருளைக் காட்டிய வனுக்கு कथम् எப்படிப் பொருந்தும்?

பிரேமலக் குறிப்பு : மது : தேன், மது என்னும் அரக்கன்.

And how can water for the Achamana rite be served, O Bhava, Lord! to One who has faces everywhere? Or (honey-mixed) Madhuparka to One who is gracious to the enemy of Madhu (Vishnu).

Madhu means 'honey' as well as 'a Rakshasa killed by Vishnu'.

स्नानेन किं विधेयं सलिलकृतेनेह नित्यशुद्धस्य ।
वस्त्रेणापि न कार्यं देवाधिपते दिगम्बरस्येह ॥ ५ ॥

ஸ்நானேன கிம் விதேயம்

ஸலிலகருதேனேஹ நித்யஸுத்தஸ்ய |

வஸ்த்ரேணாபி ந கார்யம்

தேவாபிபதே விமம்வாஸ்யேஹ ||

(5)

नित्यशुद्धस्य எப்பொழுதும் பரிசுத்தமா யிருப்பவனுக்கு इह இங்கே सलिलकृतेन நீர்த்தத்தாலே செய்யும் स्नानेन ஸ்நானத்தால் किं विधेयं ஆகவேண்டியது என்ன? देवाधिपते தேவர்களுக்குத் தலைவனே! दिगम्बरस्य वे

திசைகளையே ஆடையாகவுடைய உனக்கு ஏதே இங்கே
வஸ்த்ரேண அபி உஸ்திரத்தாலுமே ந கார்யே பயன் இல்லை.

What need is there for bathing now in water
to One who is ever pure? And, O Lord of the
Gods! of what use are garments to you whose
garments are the very ends of space?

स्फुरति हि सर्पाभरणं सर्वाङ्गे सर्वमङ्गलाकार ।
अतिवर्णाश्रमिणस्तेऽस्त्युपवीतेनेह कःस्विदुत्कर्षः ॥ ६ ॥

ஸ்ஹ்ரதி ஹி ஸர்(ப்)பாஹரணா

ஸர்வாங்கே ஸர்வமங்குலாகார |

அதிவாஸ்ரமிணஸ்தே

ஸ்த்யுபவீதேனேஹ கஸ்சிதூத்கர்ஷஃ || (6)

சர்வமங்குலாக்கார பார்வதியைத் தேகத்தில் உடையவனே !
(எல்லா மங்களங்களும் அமைந்த வடிவையுடையவனே !)
சர்பாஹரணம் ஸர்ப்பங்களாகிய அபரணம் சர்வாங்கே எல்லா அவய
வங்களிலும் ஸ்஫ுரதி ஹி மின்னுதிதே ! அதிவாஸ்ரமிண: தெ
வாஸ்ரமிரம நெறிகளைக் கடந்த உனக்கு ஏதே இங்கே
உபவீதேன உபவீதத்தால் (பூணூலால்) க: சுவித் உத்கர்ஷ: அஸ்தி
என்னதான (சிறப்பு) மேன்மை உண்டு ?

குறிப்பு : 'உமையலாஹருவமில்லை' என்பது தேவாரம்.

You whose form is Uma (whose form is all
auspicious)! Serpents glitter as jewels all over
your body. (Therefore what ornaments shall I
offer you?) And now, what is the use of *Upa-
vita* (the holy thread) to you who are beyond
Varna and *Asrama* (caste and status)?

6

ஸ்ரீவ மானஸிக பூஜா

गन्धवती हि तनुस्ते गन्धाः किं नेश पौनस्वत्याय ।
पुष्करफलदातारं पुष्करकुसुमेन पूजये किं त्वाम् ॥ ७ ॥

மந்யவதீ ஹி தனுஸ்தே

மந்யா: கிம் நேஸு பெளனருக்த்யாய |

புஷ்கரஹலதாரம்

புஷ்கரகுஸுமேன பூஜயே கிம் த்வாம் || (7)

ईश ऋषिणे ! ते உன் தனு: சரீரம் गन्धवती हि சுகந்த
முடையது (பூமி) ஆன்றோ? गन्धा: வாசனைத் திரவியங்கள்
पौनस्वत्याय किं ந மிகையாவதற்கே அல்லவா? पुष्कर-
फलदातारं புஷ்கலமான (சிரம்பிய) பலனையளிக்கும் த்வா
உன்னை पुष्करकुसुमेन (புஷ்கரமென்னும்) தாமரைப்பூவாலே
किं पूजये நான் பூஜிப்பதா?

குறிப்பு: புஷ்கரம்: நிறைவு, தாமரை; பலம்: பழம், பயன்
“பூ முதிர்ந்துதானே பழம் ஆகும்? பழத்தைக் கொடுப்பவனுக்கு
பூவைக் கொடுப்பதா?” என்பது கருத்து.

Your body is the Earth (which is ever fra-
grant; to you, O Lord, perfumes are superfluous.
How can I worship you with a lotus flower, who
have given me (favours) fruits in plenty.

The word ‘Pushkara’ means ‘a lotus’ and
‘plenty’; and the stress, by way of contrast, is
on *kusuma* (flower) and *phala* (fruit).

शमधनमूलधनं त्वं सकलेश्वर भवसि धूपितः केन ।
दीपः कथं शिखावान् दीप्येत पुरः स्वयंप्रकाशस्य ॥ ८ ॥

त्वयि சிவந்த வாயைபடைய உனக்கு यत् ताम्बूलं एतत् अपि
இந்த வெற்றிலை யென்பதும் आग्नेदितं பயனற்ற மிகைப்
பொருளுே.

சீனேடைத் குறிப்பு: ஸுமுகவராக: (1) சுததுக்கங்கள்
என்ற த்வந்த்வங்களால் மாருத முககோபையுள்ளவன் (2) நன்
ருகச் சிவந்த வாயைய யுடையவன்.

Lord! Of what use is the offering of food,
although it be the essence of nectar, to One who
is overeaten? And this offering of betel leaves
is a superfluity now to you whose face is bright
(whose mouth is ever ruddy).

Sumukharaga means (1) 'one whose face is
bright' (in sorrow as well as in joy), (2) 'one who
has ruddy lips.'

उपहारीभूयादिदममेश यन्मे विचेष्टितमशेषम् ।

नीराजयामि ताम्रं नानात्मानं सहाखिलैः करणैः ॥१०॥

உபஹாரீயமொழிதம்

உபேசயன்மே விசேஷத்தமசேஷம் |

நீராஜயாமி தாமிமம்

நாநாத்த்மாநம் ஸஹாஸிலை: கரணை: || (10)

उमेश உமாதேவியின் நாதனே! यत् मे विचेष्टितं इदं
என்னுற் செய்யப்பட்டதான இது அசேஷ முழுவதும்
उपहारीभूयात् (உனக்கு) வழிபாடாக (நீவேதனமாக அமை
பட்டு. नानात्मानं तं इमं பல வடிவுகளை யுடையவனாக
இதேதாவுள்ள தங்களை (தங்களுக்கு) अखिलैः करणैः सह
எல்லாக் கரணங்களாலும் (மெய் வாக்கு மனம் ஆகிய

முன்று கரணங்களாலும்) **नीराजयामि** நீராஜனங் காட்டுகிறேன் (ஒளி பெறச் செய்கிறேன்).

Lord of Uma (Parvati)! May all this that I do be accepted as my offering! And with every one of my sense organs (as lit lamps), I perform *Nirajana* (waving lights as an act of worship to Him who has all these diverse Forms,

सुमनश्शेखर भव ते सुमनोऽञ्जलिरेप को भवेच्छंभो ।

छत्रं द्युमन् द्युमूर्ध्नामरमपि किं जितश्रमस्य तव ॥ ११ ॥

ஸுமனஸ்சேஷர ஹ தே

ஸுமனோஞ்ஜலிரேஷ கோ ஹவேச் ஹம்ஹோ |

ஹத்ரம் ட்யுமன் ட்யுமூர்யாமின:

சாமரமபி கிம் ஜிதஸ்ரமஸ்ய தவ || (11)

भव पशुदेवने ! शंभो संपुवे ! सुमनश्शेखर தேவர் களுக்குத் தலைவனே! (மலர்கூடிய திருமுடி யுடையவனே!)
ते एनं कु एषः सुमनोऽञ्जलिः கைகூப்பி ஸமர்ப்பிக்கும் இந்தப் புஷ்பம் க: भवेत् என்ன ஆகும்? **द्युमन्** ஏ ஒளி யுடைபோனே! (வானத்தை இடமாக வுடையவனே!)
द्युमूर्ध्ना: வானத்தைத் தலையாக வுடையவனுக்கு **छत्रं** குடையும் **जितश्रमस्य तव** சிரமத்தை வென்ற உனக்கு **चामरं अपि** சாமரமும் **किं वनं ?**

குறிப்பு: ஸுமனஸ்: தேவர். புஷ்பம் (மலர்). மலர்ந்த பூக்களைத் தலையிலணிந்தவனுக்கு மலராது கூம்பிய மொட்டுப் போன்ற புஷ்பாஞ்ஜலி எதற்கு! வானத்திற்கு அப்பால் ஊரு விச் செல்லும் தலைக்கு மேலே குடைபிடிப்பது எப்படி!

Supreme God (*Sumanas-Sekhara*): Sambhu! Bhava! What avails this offering of flower to you

त्वयि शिवन्त वाययपुदय एनक्कु यत् ताम्बूलं एतत् अपि
இந்த வெற்றிலை யென்பதும் அக்ஷேபிதம் பயனற்ற மிகைப்
பொருளே.

சீரேடைக் குறிப்பு: ஸுமுகராம: (1) சுருதுக்கங்கள்
என்ற த்வந்த்வங்களால் மாளுத முககோபையுள்ளவன் (2) நன்
ருகக் சிவந்த வாயைய யுடையவன்.

Lord! Of what use is the offering of food,
although it be the essence of nectar, to One who
is evereated? And this offering of betel leaves
is a superfluity now to you whose face is bright
(whose mouth is ever ruddy).

Sumukharaga means (1) 'one whose face is
bright' (in sorrow as well as in joy), (2) 'one who
has ruddy lips.'

उपहारीभूयादिदमृमेश यन्मे विचेष्टितमशेषम् ।

नीराजयामि ताम्रं नानात्मानं सहाखिलैः करणैः॥१०॥

உபஹாரீஹ உபாஹிதம்

உபேசம் யன்மே விசேஷிதமசேஷம் |

நீராஜயாமி தமிமம்

நானா, த்மானம் ஸஹாவிதை: கரணை: || (10)

उमेश उमातेष्वयिन् नातने! यत् मे विचेष्टितं इदं
என்னுந் செய்யப்பட்டதான இது அசேப்ய முழுவுதம்
उपहारीभूयात् (உனக்கு) வழிபாடாக (நீவேதனமாக அமை
பட்டும். नानात्मानं तं इमं பல வடிவுகளை யுடையவனாக
இதோவுள்ள தங்களை (தங்களுக்கு) अखिलैः करणैः सह
எல்லாக் கரணங்களாலும் (மெய் வாக்கு மனம் ஆகிய

முன்று கரணங்களாலும்) *नीराजयामि* நீராஜனங் காட்டுகிறேன் (ஒளிபெறச் செய்கிறேன்).

Lord of Uma (Parvati)! May all this that I do be accepted as my offering! And with every one of my sense organs (as lit lamps), I perform *Nirajana* (waving lights as an act of worship to Him who has all these diverse Forms.

सुमनश्शेखर भव ते सुमनोऽञ्जलिरेष को भवेच्छंभो ।

छत्वं द्युमन् द्युमूर्ध्नामरमपि किं जितश्रमस्य तव ॥ ११ ॥

ஸுமனஸ்யேஸுவர ஹ தே

ஸுமனோஞ்ஜலிரேஷ கோ ஹவேச் ஸம்ஹோ |

ஹத்ரம் ட்யுமன் ட்யுமூர்யான:

சாமரமபி கிம் ஜிதஸ்ரமஸ்ய தவ || (11)

भव पशुतेवने ! शंभो सम्पुवे ! सुमनश्शेखर தேவர் களுக்குத் தலைவனே! (மலர்கூடிய திருமுடி யுடையவனே!) ते एनङ्कु एषः सुमनोऽञ्जलिः கைகூப்பி ஸமர்ப்பிக்கும் இந்தப் புஷ்பம் க: भवेत् என்ன ஆகும்? द्युमन् ஏ ஒளி யுடைபோனே! (வானத்தை இடமாக வுடையவனே!) द्युमूर्ध्ना: வானத்தைத் தலையாக வுடையவனுக்கு छत्वं குடையு்ம் जितश्रमस्य तव சிரமத்தை வென்ற உனக்கு चामरं अपि சாமரமும் किं ஏன்?

குறிப்பு: ஸுமனஸ்: தேவர். புஷ்பம் (மலர்). மலர்ந்த பூக்களைத் தலையிலணிந்தவனுக்கு மலராது கூம்பிய மொட்டுப் போன்ற புஷ்பாஞ்ஜலி எதற்கு! வானத்திற்கு அப்பால் ஊடுருவிச் செல்லும் தலைக்கு மேலே குடைபிடிப்பது எப்படி!

Supreme God (*Sumanas-Sekhara*): Sambhu! Bhava! What avails this offering of flower to you

with folded palms? You who are bright! (who are in the sky!) How can there be an umbrella for one whose head is beyond the heavens or a Chamara (whisk) for you who have overcome fatigue?

'Sumanas' means 'a flower' as well as 'god'. The contrast is between the (blown) flower and the *anjali* pose of the folded palms of hand (which resembles a closed bud).

नृत्यं प्रथतां कथमिव नाथ तवाग्रे महानटस्येह ।

गीतं किं पुरवैरिन् गीतागममूलदेशिकस्य पुरः ॥ १२ ॥

நூத்யம் ப்ரததாம் கதமிவ

நாட தவா தீரே மஹாநடஸ்யேஹ |

தீதம் கிம் புரவையின்

தீதா அமமூலதேஸிகஸ்ய புரஃ ||

(12)

நாथ நாதனே! இஹ இங்கே மஹானட்ய தவ அग्रे மஹா நடனாகிய (பெரிய நர்த்தகனாகிய) உன் முன்னிலையில் கயம் இவ எவ்வாறுதான் நூத்யம் நடனம் ப்ரததாம் நடக்கும்? புரவैரின் பகை கொண்டு முப்புரங்களை அழித்தவனே! गीतागममूलदेशिकस्य पुरः ஸங்கீத சாஸ்திரத்திற்கு மூலமான ஸாமவேதத்தின் ஆதி குருவிற்கு முன் गीतं किम् என்ன ஸங்கீதம்?

Lord! How can any dancing be done here before you who are the Great Dancer? Destroyer of the Triple City! What song can be sung before the Teacher of (the Sama Veda) the primordial science of music?

वाद्यं डमरुभृतस्ते वादयितुं वा परेऽस्ति का शक्तिः ।
अपरिच्छिन्नस्य भवेदखिलेश्वर कः प्रदक्षिणविधिस्ते ॥ १३ ॥

வாஃபயம் டமருஹுதஸ்தே

வாடியிதம் வா பரேஸ்தி கா ஸக்தி: ||

அபரிச்சின்னஸ்ய ஹவேஷிலேஸ்வர

கஃப்ரடக்ஷிணவியஸ்தே ||

(13)

வா அல்லது, டமரூத: தெ டமருகத்தை ஏந்திய
உனக்கு முன் வாத்தியத்தை வாடியுத் வாசிப்பதற்கு
பரே வேறொருவனிடத்தில் கா ஸக்தி: என்ன திறமை அஸ்தி
இருக்கிறது? அக்ஷிலேஷ்வர எல்லாவற்றிற்கும் ஈஸ்வரனாய்
இருப்பவனே! அபரிச்சித்யஸ்ய தெ பரிச்சேதித்துப் பிரிக்க
வொண்ணாக (அளவுபடுத்த இயலாத) உன்னைக்குறித்து
க: ப்ரடக்ஷிணவிதி: எவ்விதம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதாகிய
நிபமம் அவேத் இருக்கக்கூடும்?

What power is there in any person to play
the drum before you who hold the *Damaru* (in your
hand)? And, Lord of all! how can *pradakshina*
(the rite of circumambulation) be performed round
you, whose presence cannot be circumscribed in
space?

स्युस्ते नमांसि कथमिव शङ्कर परितोऽपि विद्यमानस्य ।
वाचामगोचरे त्वयि वाक्प्रसरो मे कथन्नु संभवतु ॥ १४ ॥

ஸ்யுஸ்தே நமாஸ்மி கயமிவ

ஸங்கர பரிநீதாபி வித்யமானஸ்ய |

வாசாமகோசரே த்வயி :

வாக்ப்ரஸரோ மே கயந்து ஸம்ஹவது || (14)

शङ्कर सङ्कराणै ! परितः अपि எல்லாப்புறத்திலும்
विद्यमानस्य இருப்பவனான (காணப்படுவோனான) ते உனக்கு
नमांसि நமஸ்காரங்கள் கथं इव स्युः எப்படி ஆகக்கூடும் ?
वाचां अगोचरे त्वयि வாக்ருகளுக்கு எட்டாதவனான உன்னைப்
பற்றி वाक्प्रसरः (ஸ்துதி) வார்த்தை வெளிப்படுவதானது
मे எனக்கு कथं नु संभवतु எவ்வாறு தான் நேரக்கூடும் ?

How can prostrations be made in front of
you, O Sankara! when you surround me on all
sides? How can words be uttered by me in praise
of you who are beyond the range of speech?

नित्यानन्दाय नमो निर्मलविज्ञानविग्रहाय नमः ।
निरवधिकरुणाय नमो निरवधिविभवाय तेजसेऽस्तु नमः॥१५॥

நித்யானந்தாய நமோ

நிர்மலவிஞ்ஞானவித்ரஹாய நம: |

நிரவயிகருணை நமோ

நிரவயிவிஹவாய தேஜஸேஸ்த நம: || (15)

नित्यानन्दाय எப்பொழுதும் ஆனந்தநீமயானவனுக்கு
नमः நமஸ்காரம்; निर्मलविज्ञानविग्रहाय மாசில்லாத நல்ல
அறிவே வடிவமானவனுக்கு नमः நமஸ்காரம்; निरवधि-
करुणाय எல்லையில்லாத கருணையுடையவனுக்கு नमः நமஸ்
காரம்; निरवधिविभवाय எல்லையில்லாத விபவங்களை
(மேன்மைகளை, பெருமைகளை, திறமைகளை) யுடைய
तेजसे நிசாதிவடிவனுக்கு नमः अस्तु நமஸ்காரம் அடைய
தாகுக.

Obeisance to Him who is Eternal Bliss!
Obeisance to Him whose Form is Immaculate

Wisdom! Obeisance to Him who is Boundless-Grace! May Obeisance be to the Splendour whose glory is unbounded!

सरसिजविपक्षचूडस्सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धाऽसौ ।

दृक्कूलङ्घकणो दृष्टिपथे मेऽस्तु धवलिमा कोऽपि ॥ १६ ॥

ஸரஸிஜவிபக்ஷசூய:

ஸ மரதனூஜன்மஸுகுதமூர்யா:ஸௌ |

உட்கூலங்கட்கருணை

உட்கூட்பயே மே ஸ்து யவலிமா கோ:அபி ||

सरसिजविपक्षचूडः :कामराक्कुप् पकेयान सन्तिरनेतः
 திருமுடிக்கு ஆபரணமாக வுடையதும் சரதநூஜன்மஸுகுத-
 மூர்धा ஸகரவமிசக்தில் பிறந்தவர்களைப் பாவனஞ்செய்த
 கங்கையைத் தலையிலே கொண்டதும் दृक्कूलङ्घकणः கண்
 களினின்றும் கரைபுரண்டு வெள்ளமாகப் பெருகும்
 கருணையை வடிவமாயுடையதுமான कः धवलिमा असौ
 (ஒப்பற்ற) ஒரே வெண்மைப்பொருளான இது अपि मे
 எனக்கும் दृष्टिपथे கண்பார்வையில் अस्तु இருப்பதாகுக.

May that pure white Form be ever in my sight—that Form of His who wears the Moon as an ornament on His head, who holds on His head the Ganges which cleansed from sin the sons of Sagara, and from whose eyes grace flows in floods..

जगदाधारशरासं जगदुत्पादप्रवीणयन्तारम् ।

जगदवनकर्मठशरं जगदुद्धारं श्रयामि चित्सारम् ॥ १७ ॥

ஜமடாயாரஸராஸம்

ஜமடும்பாடிப்ரணியந்தாரம் |

ஜமதவனகர்மஸாரம்

ஜமடும்பாயாம் ஸாயாமி சித்ஸாரம் ||

(17)

ஜகதாபாரதாஸம் ஜகத்திற்கு ஆதாரமான மேருமலைய
விலாகக் கொண்டவனும் ஜகதூத்பாத்திரவீணயந்தாரம் ஜகத்தை
உற்பத்தி செய்யும் வல்லமையுடைய பிரமண தேரோட்டி-
யாகக் கொண்டவனும் ஜகதவநகர்மேஷம் ஜகத்தைக் காக்குந்
தொழிலிலே ஈடுபட்ட விஷ்ணுவை அம்பாகக் கொண்டவ
னும் ஜகதூதாரம் ஜகத்தை (ஆபத்திலிருந்து) கைதூக்கி
விடுவோனுமான சித்தாஸம் சின்மயப் பொருளானவனை
அயாமி ஆசிரயிக்கிறேன் (சரணமடைகிறேன்).

I take refuge in Him who is the Essence of
'Chit (knowledge), who upholds the world, whose
arrow is Vishnu engaged in protecting the world,
who wields (the mountain Meru) the world's pivot
as His bow and who has Brahma the great world-
creator as His charioteer.

குலயசஹயுஷ்வகை: குலகிரிகூடஸ்குபமராதா: |

கலுஷவிதூர்ஷேத: கவலிதமேதத் கபாரஸை: கைய || 18 ||

குலயசஹயுஷ்வகை:

குலகிரிகூடஸ்குபமராதா: |

கலுஷவிதூர்ஷேத:

கவலிதமேதத் கபாரஸை: கைய || (18)

குலயசஹயுஷ்வகை: நீலோத்பலத்தோடு போரிடும்
கழுத்தையுடையவர்களுக்கும் குலகிரிகூடஸ்குபமராதா: குல
பர்வதங்களுக்கு மூதாதைபோன்ற ஸ்தனபாரத்தைப்
பாதிபுடம்பிலேயுடையவர்களும் | குலகிரிகூடஸ்கவசி-
தாதா: என்ற பாடத்திற்கு, 'குலபர்வதங்களின் கொடு
முடிகளிலேயுள்ள பனிக்கட்டியால் (பர்வதி தேவியால்
மூடப்பெற்ற பாதிபுடம்பை யுடையவர்களும்' என்பது

பொருள்.] கலுயவிதூரீ: துன்பங்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்
களும் சூபரசை: கிருபை என்னும் அமுதத்தை யுடையவர்
களுமான கை: ச ஒருவர்களாலேயே एतत् चेत: இந்த மன
மானது கவலிதம் விழுங்கப்பட்டு ஒழிந்தது.

My mind is swallowed up by One who is be-
yond sorrow, who is full of overflowing compas-
sion, whose neck rivals the blue lily (in hue) and
whose body has on one side the breast (of Uma)
which is the prime pattern of the great mountains.

वसनवते करिकुर्या वासवते रजतशैलशिखरेण ।
वलयवते भोगभृता वनिताधाज्ञाय वस्तुनेऽस्तु नमः॥ १९॥

வசனவதே கரிகுர்ய த்தயா

வாஸவதே ரஜதசைலசரிஷரேண |

வலயவதே வோமஹுதா

வனிதா யாங்மாய வஸ்துனே ஸ்து நம: | (19)

கரிகுர்யா யான த்தேதாலால் வசனவதே ஆடையையுடைய
தும் ரஜதசைலசிவரேண வெள்ளி மலையின் கொடிமுடியால்
வாஸவதே வாஸஸ்தானமுடையதும் ஸர்ப்பங்களால்
வலயவதே வலையங்களை யுடையதுமாயுள்ள வனிதாஹுதா
பெண்ணைப் பாதிபுடலாகக் கொண்ட வஸ்துனே பொருளுக்கு
நம: அஸ்து நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

May (my) obeisance be to That Being who has
the elephant's skin as garment, the lofty peak of
the Silver Mountain as residence, the serpents as
bangles, and a lovely woman as half His body !

सरसिजकुवलयजागरसंवेशनजागरूकलोचनतः ।

सकृदपि नाहं जाने सुरमितरं भाष्यकारमञ्जोरात् ॥ २० ॥

ஸரஸிஜகுவுலயஜாமர—

ஸம்வேஸனஜாமஞ்சுலேசனதஃ |

ஸக்ஷுர்பி நாஹம் ஜானே

ஸுரமிதரம் ஹாஷ்யகாரமஞ்ஜோராத் || (20)

சக்து எஃகாலத்தில் ஸரஸிஜ - குவலய - ஜாगर - ச்வே-
 ஷன - ஜாगरூக - லோਚனத: தாமரை, குவளை இவற்றின் மலர்
 தல் விஷயத்திலும் கூம்புதல் விஷயத்திலும் ஜாக்கிரதை
 யுடனிருக்கும் கண்களையுடையவனுய் भाष्यकारमञ्जोरात्
 பாஷ்யகாரரான பதஞ்ஜலியை* நூபுரமாக வுடையவனு
 மான சிவபிராணைக் காட்டிலும் இதர சுர வேறொரு தேவனை
 अहं நான் ந ஜானே அறியேன்.

‘சிவபிராணைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை’ என்பது
 கருத்து.

I do not know any God other than Him who
 with His open eyes watches the blooming and
 fading of the lotus and the lily at once and whose
 anklet became the Bhashyakara.

Note—His open eyes are the sun and the
 moon. The sun causes the lotus to bloom and the
 lily to fade; and the moon causes the lily to
 bloom and the lotus to fade, The Bhashyakara is
 a reference to Patanjali, the author of the

* பாஷ்யகாரர் என்பது ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களையும்
 ஸ்ரீகண்டசையும் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

Vyakarana commentaries, who as serpent adorns Nataraja's foot as a tinkling anklet.

आपाटलजाटानामानीलच्छायकन्धरासीम्नाम् ।

आपाण्डुविग्रहाणामाद्रुहिणं किङ्करा वयं महसाम् ॥ २१ ॥

ஆபாடலஜாடானா—

மாலைச் சூறையகந்தராலீம்தாம் ।

ஆபாண்டுவிந் ரஹாணா—

மாந்ருஹிணம் கிங்கரா வயம் மஹஸாம் ॥ (21).

ஆபாடலஜாடானா (பாதிசிப்பூப்போன்ற) சிறிதே சிவந்த சடையையுடையவர்களும் அனிலக்ஷாயகந்தராசிமா கழுத்தின் பின்புறம் வரையிலே பரையிலீலநிறத்தின் காந்தியையுடையவர்களும் ஆபாண்டுவிந்ரஹாணா வெண்ணிற மேனியையுடையவர்களுமான மஹசா சோதிமூர்த்திகளுக்கு அாருஹிணம் வயம் பிரமன் முதற்கொண்டு நாங்கள் (எல்லாரும்) கிங்கரா: சேவகஞ் செய்பவர்கள்.

To that Splendour whose form is white, whose matted hair is slightly red like the Patali flower and the blueness of whose neck stretches to the nape—we from Brahma downwards are all slaves.

मुषितस्मरावलेपे मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे ।

महसि मनो रमतां मे महति दयापूरमेदुरापाङ्गे ॥ २२ ॥

முஷிதஸ்மராவலேபே

முனிதனயாயுர்வரான்யபதபத்மே ।

மஹஸி மனோ ரமதாம் மே

மஹதி டயாபூரமேஊராபாங்கே ॥

(22)

मुपितसगवलेपे मन्दतनुतदप कर्वत्तत अपकरीत्
தவனும் முனிடனயாயுர்வதான்யபதபதே முனி குமாரனுக்கு
(மார்க்கண்டேயனுக்கு) ஆயுளை அளித்த வள்ளலான
திருவடித்தாமரைபையுடையவனும் தயாபூரமேதூரபாடி தயை
யாலே சிதைந்து மெதுவான (நெய்தக, சரித்த) கடைக்
கண்களையுடையவனுமான மஹதி மஹசி பெருஞ்சோதி
மூர்த்தியிடத்தில் சே என் மன: மனது ரமதாம் இன்புறுவ
தாகுத.

May my heart rejoice in that great Splendour,
who humbled the God of Love, whose lotus-feet
gave life to the sage's son (Markandeya), and the
corners of whose eyes are moist with overflowing
grace.

शर्मणि जगतां गिरिजानर्मणि सप्रेमहृदयपरिपाके ।
ब्रह्मणि विनमद्रक्षणकर्मणि तस्मिन्नुदेतु भक्तिर्मे ॥ २३ ॥

ஸ்ர்மணி ஜமதாம் பிரிஜா—

நர்மணி ஸப்ரேமஹுதயபரிபாகே |

வ்ரஹ்மணி விநமத்ரக்ஷண—

கர்மணி தஸ்மின் னுதேது ஹத்திர்மே ॥ (23)

जगतां ஜகத்திற்கு ஶர்மணி இன்பமயமானவனும்
गिरिजानर्मणि பார்வதி தேவியோடு இன்புறுவோனும்
सप्रेमहृदयपरिपाके பிரேமையால் இருதயம் இளகிப் பக்குவ
மானவனும் विनमद्रक्षणकर्मणि (தன்னை) வணங்குவோரைக்
காப்பாற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டவனுமான
तस्मिन् ब्रह्मणि அந்த பரபாம்மிடத்தில் சே எனக்கு
भक्ति: பக்தியானது உதேது எழுவதாகுக (உதிக்கவேண்டும்).

May devotion arise in me towards that Brahman who causes the world's happiness, who delights in Girija (the daughter of the Himalaya Mountain), whose heart is tender with love, and whose work is the salvation of His worshippers.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।

अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेश्वरमुन्मिषन्निटिलम् ॥ २४ ॥

அஸ்மின்னபி ஸமயே மம

கண்஠்ச்஠ாயா விய-஠தகாலா஠்ரம் |

அஸ்து புரோ வஸ்து கிம—

ப்யர்யா஠்ே ஠ராரமுன்மிஷன்னிடிஸம் || (24)

கண்த்ஷாடாவி஠ூதகாலா஠் கமுத்தின் ஠ிறத்தால் கான
‘மேகத்தை வென்றதும் அர்஠ாங்கேதார திருமேனியிற் பாதிடிலே
஠ணைவியை யுடையதும் உன்மிஷ்னிடிஸம் விழிக்கும் (஠ுனிரும்)
நெற்றியையுடையதுமான கி அபி வஸ்து சொல்லவொண்
ணை ஠ரு பொருள் அஸின் அபி சமயே ஠ந்த வேளைபிலும்
மம புர: ஸன் முன்பாக அஸ்து ஠ருப்பதாகுக.

May that Being appear even now before me, the darkness of whose neck transcends the rain-cloud's hue, a half of whose body is His Devi (spouse) and whose forehead has an eye.

जटिलाय मौलिभागे जलधरनीलाय कन्धराऽऽभोगे ।

अवलाय वपुषि निखिले धाम्ने स्यान्मामको नमोवाकः ॥ २५ ॥

ஜடிலாய வெளவிலாமே

ஜலபரநிலாய கந்யரா:஠஠ோமே |

யவலாய வபுஷி நிவிஸே

யா஠்ணே ஸ்பான் ஠ாமகோ நமோவாக: || (25)

மோலிமாஸி தலையில் (குடுமியிருக்குமிடத்தில்) ஜடிலாய்
 ஐடையபுடையவனும் கந்தராஸஸிமாஸி கழுத்துப் பிரதேசத்
 திலே ஜலதரநிலாய் நீருண்ட மேகத்தைப்போன்ற கருநீல
 நிறமுடையவனும் நிசிலே வபுஷி திருமேனி முழுவதிலும்
 சவலாய் வெண்ணிறமுடையவனுமான டாஸி சோதிமூர்த்தி
 யினிடத்து மாமக: நமோவாக: நான் கூறும் நமஸ்காரம் ச்யாத்
 அமைவதாகுக.

May my words of obeisance be for that
 Splendour whose body is all white, whose hair is
 matted (*Jata*) and whose neck is dark-blue like
 the rain-cloud.

அகரவிராஜ்ஸுமூரீவபுரஜீரமோலிபூதகஜீ: ।

அகூதமனோபவமஜீரமந்யைர்ஜகதி தீவதாபசுதீ: ॥ 26 ॥

அகரவிராஜ்ஸுமூரீவபுரஜீரமோலிபூதகஜீ: ॥

அவ்ருஷதூரங்கைமாமேளையியுதமங்கை: ।

அகூதமனோபவமஜீரமந்யைர்ஜகதி தீவதாபசுதீ: ॥

அலமன்யைர்ஜகதி தீவதாபசுதீ: ॥ (26):

அகரவிராஜ்ஸுமூரீ: அழகிய மான் ஒன்று பிரகாசியாத
 கையபுடையவர்களும் அவ்ருஷதீ: காளையைப் பரியாகக்
 கொள்ளாதவர்களும் (நிஷபவா ஹனமில்லாதவர்களும்)
 அமோலிபூதகஜீ: திருமுடியிலே கங்கையைத் தாங்காதவர்
 களும் அகூதமனோபவமஜீ: மன்மதனைப் பங்கப்படுத்தாதவர்
 களுமான தீவதாபசுதீ: அந்யை: (பரமேசுவரனைத்தவிர்த்த) நீச
 தெய்வங்களான மற்றவர்களால் ஜகதி உலகத்தில் அல்
 தேவையில்லை.

Enough in this world of the lesser gods whose hands shine not with antelopes, who ride not on bulls, who have not subdued (the God of) Love and who are not crowned with the Ganges.

कस्मै वच्मि दशां मे कस्येहृदयमस्ति शक्तिर्वा ।
कस्य बलं चोद्धर्तुं केशात् त्वामन्तरा दयासिन्धो ॥ २७ ॥

கஸ்மை வச்மி டிசாம் மே

கஸ்யேஹ்ருத் வ்யுஹமஸ்தி ஸக்திர்வா |

கஸ்ய ஸபலம் சோஹ்யர்(த்)தும்

க்லோஸாத் த்வாமந்தரா டயாஸிந்ஹோ || (27)

தயாசின்ஹோ தயா சமுத்திரமா யிருப்பவனே! 'த்வாஸ
அந்நரா உன்னைத்தவிர்த்து கஸ்மै யாருக்கு மே என் டிசா(கஷ்ட
தசையை) ஸிலைமையை வச்மி சொல்வேன்? கஸ்ய யாருக்கு
ईहक् हृदयं இததகைய இருதயமோ ஸக்தி: வா சக்தியோ
अस्ति உண்டு? ச மேலும், க்லோஸாத் துன்பத்திலின்றும்
उद्धर्तुं கைதூக்கிவிடுவதற்கு கஸ்ய யாருக்கு வலம் பலம்
(உண்டு)?

Ocean of Mercy! To whom but you shall I
complain of my predicament? Who has such a
heart or such power? And who has the strength,
to lift me from misery?

याचे ह्यनभिनवं ते चन्द्रकलोत्तंस किञ्चिदपि वस्तु ।
अहं प्रदेहि भगवन् मदीयमेव स्वरूपमानन्दम् ॥ २८ ॥

யாசே ஹ்யனஹிநவம் தே

சந்திரகலோத்ததம்ஸ கிருந்திபி வஸ்து |

மஹ்யம் ப்ரதேஹி ஹவன்

மஜீயமேவ ஸ்வரூபமானந்தம் ||

(28)

चन्द्रकलौत्तस सन्तिरकलैयै तिरुமுடியில் ஆபரண
மரகத் தரிப்பவனே ! अपि किञ्चित् अनभिनवं चस्तु பழைய
பொருள் ஒன்றையே ते याचे உன்னிடம் யாசிக்கிறேன் ;
भगवन् பகவானே ! मदीयम् स्वरूपम् आनन्दम् एव என்னு
டையதான ஆனந்த ஸ்வரூபத்தையே मय्यं எனக்கு प्रदेहि
கொடுப்பாயாக.

You whose crown is the crescent Moon ! I
beg you for no new gift at all. Only, O Lord,
give me (back) my own Self which is Bliss.

भगवन् बालतया वाऽभवत्या वाऽप्यापदाकुलतया वा ।
मोहाविष्टतया वा माऽस्तु च ते मनसि यदुक्तं मे॥२९॥

ஹவன் வாலதயா வா

ஹக்த்யா வா Zப்யாபடாகுலதயா வா |

மோஹாவிஷ்டதயா வா

மா Zஸ்து ச தே மஸி யத் டுருத்தம் மே ||

भगवन् பகவானே ! बालतया वा சிறு பிள்ளைத்தனத்
தாலோ अभवत्या वा அல்லது பக்தியின்மையாலோ
आपदाकुलतया वा ஆபததுக்களாலே மனங்கலங்கியதாலோ
मोहाविष्टतया மோஹம் (அஜ்ஞானம்) என்னுள்ளே புகுந்து
கொண்டிருப்பதாலோ यत् मे दुक्तं என்னலே சொல்லப்
பட்ட புன் சொல்லானது ते एன்னुदைய मनसि च
மனதிலே मा अस्तु இல்லாமற் போகட்டும்.

God! Whatever foul words I have uttered, whether childishly or impiously, bewildered by calamity or impelled by ignorance—let them not stay in your mind.

यदि विश्वाधिका ते यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् ।
यदि वा भक्तेषु दया तदिह महेशाशु पूर्णकामः स्याम् ॥ ३० ॥

யதி விஸ்வாடிகதா தே

யதி நி.ம.அ.ம.புராணயாதார்த்த்யம் |

யதி வா ஹக் தேஷு டயா

ததிஹ மஹேஸாஸு பூர்ணகாமஃ ஸ்யாம் || (30)

மஹேச மஹேசுவரனே ! यदि ते विश्वाधिका உனக்கு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிய தன்மையுண்டு என்றால் यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இவை உண்மையானவை என்றால், वा அல்லது यदि भक्तेषु दया பக்தர்களிடத்தில் (உனக்கு) தயை உண்டு என்றால், तत् அதனால் इह இங்கே आशु அதிசிக்காததிலே पूर्णकामः கிருப்பங்கள் முழுமையும் நிறைவேறினவனாக स्याम् ஆவேன்.

If indeed you are the Lord of the universe (and transcend it), if the Vedas, the Agamas and the Puranas are real truth and if you have compassion on your devotees, then, O great God, then indeed, my desires are even now fulfilled.

குறிப்பு:—இந்த ஸ்தோத்திரத்திலே 15, 25, 16, கலோகங்கள் ஸ்ரீ ஜகந்நாதரின் ஆர்யாஸ்வதராஜ

24

சிவ மானஸிக பூஜா

என்னும் ஸ்ரீதாத்திரத்திலேயுள்ள 113, 120, 137
 ச்லோகங்களை ஒத்துள்ளன. 18-வது ச்லோகத்திலே
 குலகிரிகூடஸ்கவசிதாதிநி: என்றமநேரான பாடமாகத்
 தோன்றாததால், குலகிரிகூடஸ்குசுமராதிநி: என்ற பாடம்
 ஊகித்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

इति श्रीमत्परमःसपरिवाजनाचार्य श्रीपरमशिरेन्द्रार्य-
 पूज्यपादशिष्य आसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृति
 शिवमानसिकपूजा सम्पूर्णा ॥

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரார்ய
 பூஜ்ய பாதர்களின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவ
 ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய நூல்களுள்
 சிவ மானஸிக பூஜை முற்றிற்று.

श्रीसद्वाशिष्ठब्रह्मेन्द्रविरचितानि

॥ कीर्तनानि ॥

ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள்

இயற்றிய

கீ ர் த் த ன ங் க ள்

१. कल्याणीरागः आदितालम् ॥ भज रे गोपालम् ॥

भज रे गोपालम्—मानस, भज रे गोपालम्

भज गोपालं भजितकुचेलं त्रिजगन्मूलं दितियुतकालं (भज)

आगमसारं योगविचारं भोगशरीरं भुवनाधारं (भज)

कदनकठोरं कलुषविदूरं मदनकुमोरं मधुसंहारं (भज)

नतमन्दारं नन्दकिशोरं हतचाणूरं हंसविहारं (भज)

1. கல்யாணி ராகம் : ஆதி தாளம் : பஜ ரே கோபாலம்

ஹஜ ரே கோபாலம்—மானஸ். ஹஜ ரே கோபாலம்

ஹஜ கோபாலம் ஹஜிதகுசேலம்

த்ரிஜமன்முலம் த்ரிசுதகாலம் (ஹஜ)

ஆமமஸாரம் யோமவிசாரம்

ஹோமஸாரம் ஹவனயாரம் (ஹஜ)

கடனகடோரம் கலுஷவிடூரம்

மடனகுமாரம் மதுஸம்ஹாரம் (ஹஜ)

நதமந்தாரம் நந்தகிசோரம்

ஹதசா ஹாரம் ஹம்ஸவிஹாரம் (ஹஜ)

(இதை ஹிந்தோளத்தில் பாடுகிறார்கள்)

கோபால் கோபாலனை பஜ எழிடுவாய் (வணங்குவாய்)
 ரே மானச மனமே ! கோபால் கோபாலனை பஜ வணங்குவாய்
 பஜிதகுச்சேல் குசேலரால் பூஜிக்கப் பெற்றவனும் த்ரிஜகன்மூல்
 மூன்று உலகங்களுக்கும் மூல காரணமானவனும் தித்சுத-
 கால் அசுரர்களுக்கு இயமனாயிருப்பவனுமான கோபால்
 கோபாலனை பஜ வணங்குவாய்.

பாபமஸார் வேதங்களின் உட்பொருளானவனும்
 யோகவிசார் யோகத்தால் ஆராய்ந்த பொருளானவனும்
 மோகசிரீர் ஆனந்தானுபவத்திற்காக [ஆனந்த மயமான]
 சரீரத்தைக் கொண்டவனும் புவனாசார் உலகங்களைத்
 தாங்குவோனுமாகிய கோபால் கோபாலனை பஜ வணங்குவாய்.

கதநகரீர் பாபங்களைக்கழிந்து போக்குவோனும்
 கலுஷவிதூர் மனக் கலக்கத்தை நீக்குவோனும் மதநகூமார்
 மன்மதனைக் குமாரனாகவுடையவனும் மதுசுந்தார் மது
 என்னும் ஆரக்களை அழித்தவனுமான கோபால் கோபாலனை
 பஜ வணங்குவாய்.

நதமந்நார் வணங்குவோருக்கு மந்தாரமென்னும் கல்ப
 விருக்ஷமானவனும் நந்நகிசுரீர் நந்தகோபனுக்குக்குழந்தை
 யானவனும் ததகாபூர் சாநூரன் என்னும் மல்லனைக்
 கொன்றவனும் த்நசவிதார் [ஆன்னங்களோடு] பரபஹஸ்ரர்
 களோடு விளையாடுவோனுமான கோபால் கோபாலனை பஜ
 வணங்கிப் பக்தி செய்வாய்.

Worship Gopala, O my mind ! Worship
 Gopala.

Worship Gopala, the Root-Cause of the three
 worlds, who was Death to the Asuras and who
 was worshipped by Kuchela.

Worship Him who is the Quintessence of the Vedas, who is sought by Yoga, whose body is Bliss and who is the support of the worlds.

Worship Him who chastises sin and dispels ignorance, whose son is the God of Love and who destroyed the (the asura) Madhu.

Worship Him, the son of (the cowherd) Nanda, who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) to His worshippers, who killed (the wrestler) Chanura and who delights in the company of (the great Swans) the Parama Hansas.

२. कापिरागः आदितारम् ॥ सर धारं वारम् ॥

सर वारं वारम्—चेतः, सर नन्दकुमारम्

घोषकुटीरपयोधृतचोरं गोकुलवृन्दावनसंचारम् (सर)

वेणुरवामृतपानकठोरं विश्वस्थितिलयहेतुविहारम् (सर)

परमहंसहृत्पञ्जरकीरं पटुतरधेनुबकसंहारम् (सर)

2. காபிராகம் : ஆதிதாளம் : ஸ்மர வாரம் வாரம்

ஸ்மர வாரம் வாரம்—சேதः, ஸ்மர நந்தகுமாரம்

வோஷ்குடரபயோவ்யுத-சோரம்

மோகுல-ஸூந்நாவன-ஸம்சாரம் (ஸ்மர)

வேணுரவாமுத-பானகரோரம்

விஸ்வஸ்யிதிலயஹேதுவிஹாரம் (ஸ்மர)

பரமஹம்ஸஹுத-பஞ்சரகீரம்

படுதரபேணு-வகஸம்ஹாரம் (ஸ்மர)

चेतः मन्मथे । वारं वारं अङ्कितं नन्दकुमारं नन्द
 கோபனுக்குப் பிள்ளையான கிருஷ்ணனை ஸரஸ்வரணஞ்
 செய் (வினை).

ஓபகூடீரபயோவூததோர் இடைச்சேரிக் குடிசைகளிலே
 பாடினும் பெய்யையும் களவாடியவனும் கோகூலவூதவனச்சார்
 கோகுலம், விருந்தாவனம் இவ்விடங்களிலே திரிந்தவனு
 மான நன்குமார் கிருத்தணலை ஸர நினை.

வேளூர்வாமுதபானகடூர் புல்லாங்குழ லோசையாகிய
அமுதபானத்தால் நிரம்பிவளும் விஷ்ணுதிலையேதுவிடார்
உலகனைத்தையும் நிலைபெறச்செய்தல் அழித்தல் ஆக்கல்
ஆகியவற்றிற்குக் காரணமான விளையாட்டுகளையுடைய
வனுமான நன்குமார் கிருஷ்ணனை ஸ்ரீநினை.

பரமஹம்ஸர்களின் இருதயமாகிற
கூட்டிலேயுள்ள கிளிபோன்றவனும் பஹுதேவருக்களும்
பலிஷ்டர்களான தேனுக்காரன், பகாசுரன் இவர்களை
[வெகு நன்றாக] அழித்தவனுமான நந்தகுமார் கிருஷ்ணனை
ஈசர நினை.

Remember again and again, O my mind,
remember the son of Nanda.

Remember Him who stole milk and ghee from the huts of the cowherds and wandered all over Gokula and Brindavan.

Remember Him who is full of the sweet (nectar-like) melody of the flute and whose sports sustain the universe, and destroy and create it again.

Remember Him who is the Parrot encaged in
the hearts of the Paramahamsas and who (utterly),
destroyed the powerful asuras, Dhenuka and Baka.

३. सुचटिरागः आदितालम् ॥ ब्रूहि मुकुन्देति ॥

ब्रूहि मुकुन्देति—रसने, ब्रूहि मुकुन्देति

केशव माधव गोविन्देति कृष्णानन्द सदानन्देति (ब्रूहि)

राधारमण हरे रामेति राजीवाक्ष घनश्यामेति (ब्रूहि)

गरुडगमन नन्दकहस्तेति खण्डितदशकन्धरमस्तेति (ब्रूहि)

अक्रूरप्रिय चक्रधरेति हंसनिरञ्जन कंसहरेति (ब्रूहि)

४. ஸுருடி ராகம் : ஆகி தாளம் : வஃருஹி முகுந்தேதி.

வஃருஹி முகுந்தேதி—ரஸனே, வஃருஹி முகுந்தேதி
கேசவ மாധவ க்ஷணானந்தேதி

கருஷ்டகமனந்தேதி ஸதானந்தேதி (வஃ)

ராமராமண ஹரே ராமேதி

ராஜீவாட்சு வனஸ்யாமேதி (வஃ)

மருபமமன நந்தகஹஸ்தேதி

வண்பிதடிசுகந்தராமஸ்தேதி (வஃ)

அக்ரூரபிரிய சக்ரயுதேதி

ஹம்ஸகிரஞ்ஜன கம்ஸஹரேதி (வஃ)

(செஞ்சுருட்டியில் பாடுகிறார்கள்)

मुकुन्द इति 'मुकुन्तने !' என்று ब्रूहि சொல்லு.
रसने नाக்கே ! मुकुन्द इति 'मुकुन्तने' என்று ब्रूहि
சொல்லு.

केशव माधव गोविन्द इति 'केशवने ! माधवने !
கோவிந்தனே !' என்றும் कृष्ण आनन्द सदानन्द इति.

செருஷ்ணனே ! ஆனந்த மயனே ! எப்பொழுதும்
ஆனந்தமுடைவானே ! எவ்வுறும் வதி சொல்லு.

राधारमण 'रा'नादेशीयिन् का'तलने!' हरे 'हरिपे'
 राम 'रामने!' इति एन्'रुम् राजीवाक्ष 'तामनरकं
 कण्णु!' घनय्याम 'मेकम् पो'न्'रु कुरु'ति'मु'द'य'व'ने'
 इति एन्'रुम् ब्रहि' सो'ल्लु.

गण्डगमन नन्दकदस्त इति 'கருடனை ஏறிச் செல்
 வோனே! நந்தகமென்னும் வானைக்கையிற்கொண்டவனே!'
 என்றும் खण्डितदशकन्धरमस्त इति 'தசக்கிீவனுடைய
 (இராவணனுடைய) தலைகளை வெட்டியெறித்தவனே!'
 என்றும் ब्रह्मि சொல்லு.

अक्रूरप्रिय ' अङ्गुரान्कु नन्पने ! ' चक्रधर ' त्रिभु
 चक्रि, त्तत वन्धियवने ! ' इति नन्धुम् हंसनिरञ्जन ' हम्
 षन्पेपाल मासन्धवने ! ' कंसद्वर ' क 1 षन्नेक कोन्ध
 वने ! ' इति नन्धुम् ब्रह्म कोन्धु.

Chant 'Mukunda! 'O my tongue! Chant
'Mukunda!'

Chant 'Kesava! Madhava! Govinda!'
Chant 'Krishna! Bliss! Ever Blissful one!'
Chant 'O Lover of Radha! Hari! Rama!' Chant
'O Lotus-eyed One, who is dark like the rain-
cloud!'

Chant 'You who ride on Garuda, wielding the sword Nandaka !' 'You who cut off the heads of the ten-headed Ravana ! Chant 'O friend of

Akrura! 'O Wielder of the Discus!' 'O Spotless Swan!' 'Destroyer of Kamsa!'

8. नवरोजू रागः आदितालम् ॥ मानस संचर रे ॥

மானச சஞ்சர ரே—ब्रह्मणि, मानस संचर रे

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे सेवकजनमन्दिरमन्दारे (मानस)

मदशिखिपिच्छालंकृतचिकुरे मङ्गीयकरोलविजयतुपुरे (मानस)

परमहंसमुखचन्द्रचकोरे परिपूरितमुरलीरवधारे (मानस)

4. நவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : மானஸ் ஸஞ்சர ரே.

மானஸ் ஸஞ்சர ரே—ब्रह्मणि மானஸ் ஸஞ்சர ரே

ஸ்ரீரமணீ குசுடூர் மயிஹாரே

ஸேவகஜனமந்நிரமந்நாரே (மானஸ்)

மடஸிஷிபிஞ்ஜமாலக்ரூதசிகுரே

மஹனீய-கபேபால-விஜிதமுருரே (மானஸ்)

பரமஹம்ஸமுவசந்நீராகோரே

பரிபூரிதமுரலீரவயாரே (மானஸ்)

ரே மானச அட மனமே! சஞ்சர உலாவுவாய். ब्रह्मणि
பிரும்மத்தினிடம் ரே மானச அட மனமே! சஞ்சர (ஸஞ்சரிப்
பாய்) உலாவுவாய்.

श्रीरमणीकुचदुर्गविहारे ஸ்ரீதேவி என்னும் காதலியின்
கொங்கைகளாகிய மலையரண்களிலே இன்புறுவதாயும்
सेवकजनमन्दिरमन्दारे சேவகஞ் செய்வார்களுக்கு (அடி
யார்களுக்கு) (வேண்டியவற்றை பெல்லாம் தரும் ஐந்து

கல்பக விருஷங்கரிகளிலும் சிறந்த) பந்தார விருஷமாயும் உள்ள (வ்ருணி பிரும்மத்தினிடம்)

மதசிஷிபிஷ்டாஸ்துதநிகுரே கர்வங்கொண்ட மயிலின் தோகையைத் திருமுடியிலே அலங்காரமாக அணிந்து கொண்டதும் மஹீயகபொலவிஜிதமுகுரே (பளபளப்பிலே) கண்ணாடியை வென்று சிறப்பு வாய்ந்த கன்னங்களை புடையதுமான (வ்ருணி பிரும்மத்தினிடம்)

பரமஹம்ஸர்களின் முகங்களாகிய சந்திரர்களைக் கண்ணாற் பருகும் சகோர பக்ஷியாயும் பரிபூரিতமூரலீரவதாரே முரளி என்னும் குழலிலிருந்து ஓசை தாரையாகப் பெருகுவதாயுமுள்ள (வ்ருணி பிரும்மத்தினிடம்)

O my mind! Be occupied with Brahman. O my mind! Be occupied.

With Him who delights in the high regions of the bosom of this Beloved Sridevi and who is the Mandara (the wishing tree of Heaven) planted in the residential quarters of His devotees.

With Him who wears as His crown the proud peacock's feathers and whose cheeks are praiseworthy as excelling the mirror. With Him who is the *Chakora* bird drinking in the bright beams from the faces of Paramahamsas, which resemble the moon, and from whom flows the flood of the melodies of the *Murali* flute.

५. कुन्तलवराली रागः आदितालम् ॥ गायति वनमाली ॥

गायति वनमाली—मधुरं गायति वनमाली

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे मुनिजनसेवितयमुनातीरे (गायति)

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे कुटिलालकबहुनोरदपुञ्जे (गायति)

तुलसीदामविभूषणहारी जलजभवस्तुतसद्गुणशौरी (गायति)

परमहंसहृदयोत्सवकारी परिपूरितमुरलीरवधारी (गायति)

5. குந்தலவராலி ராகம் ஆதி தாளம் : மாயத்ரி வனமாலீ.

மாயத்ரி வனமாலீ—மயுரம், மாயத்ரி வனமாலீ

புஷ்பஸு மந்யஸு மலயஸம்ரே

முனிஜன ஸேவிதயமுனாதீரே (மாயத்ரி)

கூஜித-ஸுகபிக-முഖவமகுஞ்ஜே

குடிலாலகவஹுரீரபுஞ்ஜே (மாயத்ரி)

துலஸீதாமவிபூஷணஹாரீ

ஜலஜஹவஸ்துதஸுரீமணடெஸாரீ (மாயத்ரி)

பரமஹம்ஸஹ்ரதயோத்ஸவகாரீ

பரிபூரிதமூரலீரவயாரீ (மாயத்ரி)

वनमाली वनमालையை யணிந்த கிருஷ்ணன் गायति பாடுகிறான் ; मधुरं ஞானிதாய் वनमाली கிருஷ்ணன் பாடுகிறான்.

पुष्पसुगन्धिसुमलयसमीरे பூக்களின் நறுமணத்தோடு கூடினதாகி ॥ लयमलयिनिன்று வீசந் தென்றலையுடைய தாய் मुनिजनसेवितयमुनातीरे (மனைசீலர்களான) முனிவர்கள் சென்று சேருமா யமுனைக்கரையிலே (गायति பாடுகிறான்.)

कूजितशुकपिकमुखखगकुञ्जे கீளி, குயில் (கூ.ப்ரம்.ம்) என்னும் குயில்) முதலான பறவைகள் கூவுத்தோட்டம்

கலையுடையதுர் குடிலாலகவஹுநாரதபுஜெ தெற்றிபோலே படி
யுர் கருட்டை பாயிர்போன்ற பல போக்கட்டாகையடை
யதுமான யமுனைக்கரையிலே (गायति பாடுகிறாள்).

துலசீதாமவிபூஷணஹாரி துவசி மாதையை அணியாகக்
கொண்டு மனைசகக் கவர்கின்றவனாய் ஜலஜயவஸ்துதசதகுண-
शौरी (தாயனையிற்) பிறந்த பிரமணஸ் துதிகரப்பெற்ற
நறகுணங்கலையுடையவனாய் சூர வம்சத்தில் அலகரித்த
கிருஷ்ணன் (गायति பாடுகிறாள்).

परमहंसहृदयोत्सवकारी பாபஹாஸர்களின் இருதயங்
கலாக் களிப்புறச் செய்வோனும் परिपूरितमुरलीरवधारी
முரளி என்னும் புல்லங்குழலிலே நிரப்பப்பெற்று தாரை
யாகப் பெருஞாற் குழலோசையை புடைவனான
கிருஷ்ணன் (गायति பாடுகிறாள்).

Sri Krishna (who wears the garland *Vana-*
mālā) is singing ; sweetly, Sri Krishna is singing.

On the Jumna's bank where sages meditate in
silence and where the gentle breezes from the
Malaya hills blow, rich with the fragrance of
flowers, (Sri Krishna sings.)

(On the Jumna's bank) in groves where cuc-
koos, parrots and other song-birds (the cuckoo Sri
Suka Brahman and other birds) are warbling and
where fleecy rain-clouds overhang, like curls of
hair (on the forehead of a person), (Sri Krishna
sings.)

Sri Krishna (Sauri) who is lovely, adorned
with the garland of Tulsi (basil), and who is wor-
shipped by Brahma (the Lotus-born), (He sings.)

६. सुरुटिरागः आदितालम् ॥ क्रीडति वनमाली ॥

क्रोडति वनमाली—गांधे, क्रोडति वनमाली

प्रह्लादपराशरपरिपाली पवननात्मजजाम्भवदनुकूलो (क्रोडति।

पद्माक्षचपरिरम्भणशाली पट्टशरशासितमालिपुमाली (क्रोडति)

परमहंसवरकुसुमसुमाली प्रणवपयोरुहगर्भकपाली (क्रोडति)

6. ஸுருடி ராகம் : ஆதி தாளம் : க்ரீபதி வனமாலீ

கரீபுது வனமாலி—மீமாஷ்டை, கரீபுது வனமாலி

ப்ரஹ்மசாஸ்திர-பராஸர-பரிபாஷி

பவனாத்மஜ-ஜாம்ஸ வடிவகூலி (சரிபதி)

பதி மாசுசபரிம்லணராஸி

படுக ரஸாவலி தமாஸிஸுமாளி (நீயது)

பாடலுறம்ஸ-வரகுஸம்ஸம்மாஸீ

பிரணவ-பயோருஹ-மர்ஹகபாலி (கர்மபதி)

வனமாலி வனமாலையப் பூண்ட கிருஷ்ணன் க்ரோதி
வினையாடுகிறான் ; கோழி நடாட்டிலில் (கோகுலதகல்)
வனமாலி வனமாலையந் த கிருஷ்ணன் க்ரோதி வினையாடு
கிறான்.

ப்ராஹ்மஸூத்ரம், ப்ராசுரம் இவ்
 களைப் பரிபாசித்தவன் பவநாதஜாஸ்வதனுக்ரூபி வாயு
 குமாரரான ஆஞ்சநேயருக்கும் ஜாயபவானுக்கும் அஷ்ட
 குலஞ் செய்தவன் க்ரீடதி க்ளேயாடுகிறான்.

पञ्चाकुत्रपरिरम्भणशाली ஸ்ரீதேவியின் ஸ்தனங்களைத்
தழுவுவோனும் पटुशरशासितमालिसुमाली (ஸ்ரீராமனாகி)
மாலி, ஸுமாலி என்னும் ஆரக்கர்களை நல்ல அம்புகளால்
(நனராக) அழித்தவனுமான (வனமாலி விஷ்ணு).

परमहंसवरकुसुमसुमाली பரமஹம்ஸ ச்ரேஷ்டர்களா
கைய புஷ்பங்களை நல்ல மாலையாகக் கொண்டவன் प्रणवपयो
रुद्धगर्भकपाली பிரணவமென்னும் தாமரைகளின் மத்தியில்
மூடப்பெற்று மறைந்திருப்பவனாய் क्रीडति விளையாடுகிறான்.

Krishna (wearing the garland Vanamala) is
playing; in the cattle yard (Gokula), Krishna is
playing.

He who is the saviour of Prahlada and
Parasara, who is gracious to Hanuman and
Jambavan, He is playing.

He who is embraced by Sri Lakshmi and
whose skilful arrows destroyed (the *rakshsas*)
Malin and Sumalin.

He in whom the noble Paramahamsas are
strung like flowers in a garland and who is hidden
inside the lotus of Pranava, He is playing.

७. सावेरीरागः आदितालम् ॥ भज रे यदुनाथम् ॥

भज रे यदुनाथम्—मानस, भज रे यदुनाथम्

गोपवधूपरिरम्भणलोलं गोपकिशारकमदुतलीलम् (भज)

कपटाङ्गीकृतमानुषवेषं कपटनायकृतकृत्स्नसुवेषम् (भज)

परमहंसहृत्तत्त्वस्वरूपं प्रणवपयोधरप्रणवस्वरूपम् (भज)

7. ஸாவேரி ராகம் ஆதி தாளம் : ஹஜ ரே யடூநாயம்

ஹஜ ரே யடூநாயம்—மானஸ, ஹஜ ரே யடூநாயம்

மோபவபுபிரம்ஹணலேர்லம்

மோபகிஸோரகமஹ்மூதஸீலம் (ஹஜ)

கபடாந்தீக்யுதமானுஷவேஷம்

கபடநாட்யக்யுதக்யுதஸ்ரஸுஸோஷம் (ஹஜ)

பரமஹம்ஸஹூத்-தத்த்வஸ்வரூபம்

ப்ரணவபோயர-ப்ரணவ-ஸ்வரூபம் (ஹஜ)

யதுநாயம் யதுவமிசத்திற்குத் தலைவனான கிருஷ்ணனை
 ஐயு வழிபடுவாய் ; ரே மானஸ அட மனமே ! யதுநாயம்
 கிருஷ்ணனை ஐயு வழிபடுவாய்.

கோபவபுபிரம்ஹணலேர்லம் கோபகிஸோரகமஹ்மூதஸீலம்
 ஆசை கொண்டவனும் அஹூதலீலம் அற்புதமான கிருஷ்ணனை
 யாடல்களையுடையவனும் கோபகிஸோரகம் (நந்தன் என்னும்)
 இடையனுக்குக் குழந்தையுமான (யதுநாயம் கிருஷ்ணனை).

கபடாந்தீக்யுதமானுஷவேஷம் வஞ்சனையால் மாணிட வேஷத்
 தையேற்றுக்கொண்டவனும் கபடநாட்யக்யுதக்யுதஸ்ரஸுஸோஷம் வஞ்
 சனையாக நடிக்ரும் நாட்டியத்திலே முழுதும் அழகிய
 வேஷத்தைப் போட்டுக்கொண்டவனுமான (யதுநாயம்
 கிருஷ்ணனை)

பரமஹம்ஸஹூத்-தத்த்வஸ்வரூபம் பரமஹம்ஸர்களின் இருதயத்திலே
 உண்மை (தத்துவம்) வடிவாயிருப்பவனும் ப்ரணவபோயரப்ரணவ-
 ஸ்வரூபம் விஷ்ணுவாகிய கிருஷ்ணன் மேகத்துள் ஒங்கார
 வடிவாயிருப்பவனுமான (யதுநாயம் கிருஷ்ணனை).

Worship (Krishna) the Lord of the Yadus !
 O my mind, worship the Lord of the Yadus.

Worship the Child of the cowherd Nanda, who delights in the embrace of the cowherd girls and whose sports are wonderful.

Worship Him who accepted the disguise of the human form and skilfully put on the lovely guise of an actor on the stage.

Worship Him who is the Truth (Tattva) in the hearts of the Parama Hamsas and who is the Omkāra (Pranava) in the rain-cloud of Pranava (Vishnu).

௮. மோஹநராக: ஆதிதாலம் ॥ மஜ ரே ரகுவீரம் ॥

மஜ ரே ரகுவீரம்—மானச, மஜ ரே பஹுதீரம்

அம்புதடிமஹிவித்யநாசம் அம்புதவாஹநநநநநநநம் (மஜ)

குசிகசுதாபிதகார்க்குவேதம் வசிஹதயாம்புஜமாஸ்கரபாடம் (மஜ)

குண்டலமண்டனமண்டிதகர்ணம் குண்டலிமச்சம்மதுதவணம் (மஜ)

தண்டிதசுந்நசுதாதிதகவீரம் மண்டிதமனுகுலமாஸ்யயசூரம் (மஜ)

பரமஹம்சமலிலாசமவேதம் பரமவேதமகுடீபதிபாசம் (மஜ)

௯. மோஹந ராகம் ஆதி தாளம் : பஜ ரே ரகுவீரம்

மஜ ரே ரகுவீரம்—மானச, மஜ ரே பஹுதீரம்

அம்புதடிமஹிவித்யநாசம்

அம்புதவாஹநநநநநநநம் (மஜ)

குசிகசுதாபிதகார்க்குவேதம்

வசிஹதயாம்புஜமாஸ்கரபாடம் (மஜ)

(சரணமடைவதற்குரிய) புகழிடமான எவ்வளவுவை
(அஜ வழிபடுவாய்).

பரமஹம்ஸனாய அலிலாஸமவேதம் எல்லா ஆகமங்
களாலேயும் அறியத் தக்கவனாய் பரமவேதமகுடீபதிபாதி
வேதங்களுக்கும் மகுடங்களான சிறந்த உபநிஷத்துக்
களிலே உள்ளாக அநிஸீக்கப் பெற்றவனுமான (பிரதி
பாதிக்கப்பெற்றவனுமான) (ரஹுரம் ஸ்ரீராமனை).

Worship Rama, the Raghu warrior. O my
mind ! Worship Him of abounding courage.

Him whose body is like an infant cloud ;
Him who sickle-like, mowed down, Vali (the son
of Indra).

Him to whom Visvamisra (the son of
Kausika) dedicated his knowledge of bowmanship
(handed over the Dhanur Veda) ; Him whose feet
are like the sun to the hearts of those who have
controlled their senses.

Him whose ears are adorned with a pair of
(Kundalas) ear-rings and whose complexion is
wonderful to behold ; Him who rests on the bed of
the serpent (*Kundali*).

Worship the hero who chastised the son of
Sunda (Maricha) and others and who caused the
race of Manu to shine in glory and who is *Sauri*,
the refuge.

Worship the Parama Hamsa (Supreme Swan) who is known in all the Agamas and is expounded in the great Upanishads (the crowns of the Vedas).

९. काम्योदिरागः त्रिपुटीतालम् ॥ प्रतिवारं वारम् ॥

காலம்மோதிரகான்தசரீர் கௌசிகசுசௌனகபரிவாரம் (மஜ)

கௌசியாடசரதஸுகுமார் கலிகல்மபமயகநகுதாரம் (மஜ)

பரமஹ்ஸஹ்ஸபிவார் பரிஹததஸுலவலவிஸ்தாரம் (மஜ)

9. காம்போதி ராகம். த்ரிபுடி தாளம். ப்ரதி வாரம் வாரம்

ப்ரதி வாரம்—மாணஸ, ஹஜ ரே ரவஸூரம்

காலாம்போயர—காந்தஸாரம்

கௌஸிகஸுகஸௌனகபரிவாரம் (ஹஜ)

கௌஸல்யாடஸரத ஸுகுமாரம்

கலிகல்மஷஹய மஹனகுதாரம் (ஹஜ)

பரமஹம்ஸஹ்ஸபிவார்

ப்ரதிஹததஸுமுவஸலவிஸ்தாரம் (ஹஜ)

புதிவார் வார் அடிக்கடி (இடைவிடாது) ர஘ுவீர் ரகு
வீரனா ஸ்ரீ ராமனை : மஜ வழிபடுவாய், ரே மானஸ அட
மனமே !

காலம்மோதிரகான்தசரீர் காள மேகத்தைப்போல் விரும்
பத்தர்க திருமேனியையுடையவனும் கௌசிகசுசௌனகபரி-
வார் கௌசிகர், சுகர், சென்னகர் ஆகியவர்களால் சூழப்
பெற்றவனுமான (ர஘ுவீர் ரகுவினை).

கௌசியாடசரதஸுகுமார் கோசலைக்கும் தசரதருக்கும்
வாய்த்த நல்ல குமாரனும் கலிகல்மபமயகநகுதார் களி

காலத்துப் பாபங்களைக்கொண்ட அச்சம் என்னும்
காட்டை யழிக்கும் கோடாரி பேரன்றவனு நான் (ரघुवीर
ரகுவீரனை).

பரமஹ்ஸதூத்பதிவிறார் பரமஹம்ஸர்களின் இருதயங்க
ளாகிய தாமரைகளிலே விளையாடுகின்றவனும் ப்ரதிஹததச-
मुखबलविस्तारं தசமுகனான இராவணனுடைய பெருஞ்
சேனையை யழித்தவனுமான (रघुवीर ரகுவீரனை).

Again and again, O my mind! Worship
Rama, the Raghu Warrior.

Worship Him whose body is lovely like the
dark rain-cloud, and who is surrounded by (the
sages) Kausika Suka and Saunaka.

Worship Him who is the good son of Kau-
salya and Dasaratha and who, axe-like, fells
down the forest of fears arising out of the sins of
the Kali age.

Worship Him who sports in the lotuses which
are the hearts of the Parama Hamsas and who des-
troyed the vast armies of (the ten-faced) Ravana.

१०. सुरटिरागः आदितालम् ॥ चेतः श्रीरामम् ॥

चेतः श्रीरामं—चिन्तय जीमूतश्यामम्

अङ्गीकृततुम्बुरुसंगीतं हनुमद्भवयगवाक्षसमेतं (चेतः।

नवरत्नस्थापितकोटीरं नवतुलसीदलकल्पितहारं (चेतः।

परमहंसहृद्गोपुरदोषं चरणदलितमुनितरुणीशापं (चेतः।

10. ஸுருடி ராகம். ஆதிதாளம். சேத: ஸ்ரீராமம்
 சேத: ஸ்ரீராமம்—சிந்தய, ஜீமூதஸ்யராமம்
 அங்கீக்யத தும்புருஸங்மீதம்
 ஹனுமீ மவயமவாக்ஷஸமேதம் (சேத:)
 நவரத்னஸ்யாபிதகோடரம்
 நவதுளவீரலகல்பித ஹாரம் (சேத:)
 பரமஹம்ஸஹ்யூ மோபுரதீபம்
 சரணரவிதமுனிதருணீரூபம் (சேத:)

चेतः मनमे ! जीमूतश्यामं मेकத்தைப்போன்ற கரிய.
 நிறமுடைய श्रीராம் ஸ்ரீ ராமனை चिन्तय சினை.

अङ्गीकृतनुस्युसंगीतं தும்புருவின் ஸங்கீதத்தை ஏற்
 றுக்கொண்டவனும் हनुमद्रवयगवाक्षसमेतं ஹனுமான்
 கவயன் கவாக்ஷன் ஆகிய வானரங்களோடு கூடியவனு
 மான (श्रीरாம் ஸ்ரீ ராமனை चिन्तय சினை).

नवरत्नस्थापितकोटीरं நவரத்னங்கள் பதித்த கிரீடத்தை
 யுடைபவனும் नवतुलसीदलकल्पितहारं துளசியின் இளந்
 தவிர்களால் அமைத்த மாலையை யுடையவனுமான (श्रीरாம்
 ஸ்ரீ ராமனை चिन्तय சினை).

चरणदलितमुनितरुणीशायं முனிவரின் பத்திரிபாகிய
 அஹல்ஸ்யாசின் சாபத்தைப் போக்கிய திருவடிகளையுடைய
 வனும் परमहंसहृदोपुरदीपं பரம ஹம்ஸர்களின் இருதயங்
 களாகிய கோபுரங்களில் இட்ட தீபம் போன்றவனுமான
 (श्रीरாம் ஸ்ரீ ராமனை चिन्तय சினை.)

O my mind ! dwell on Sri Rama who is dark
 in hue like the rain-cloud.

On Him who accepts the songs of 'Tumburu
 the celestial musician) and who keeps company
 with Hanuman and Gavaya and Gavaksha.

On Him whose crown is set with the nine kinds of gems and whose garland is of fresh Tulsi (basil) leaves.

On Him whose reet freed (the sage's wife) Ahalya from her curse and who is the lamp lit in the towering hearts of Paramahamsas.

११. जज्ञोदिरागः आदितालम् ॥ पिव रे रामरसम् ॥

பிவ ரே ராமரஸம்—ரஸனே, பிவ ரே ராமரஸம்

दूरीकृतपातकसंसर्गं पूरितनानाविधफलवर्गं (पिव)

जननमरणभयशोकविदूरं सकलशास्त्रनिगमागमसारं (पिव)

परिभलितसरसिजगर्भाण्डं परमपवित्रोक्तपाषण्डं (पिव)

शुद्धपरमहंसाश्रमगीतं शुक्शौनिककौशिकमुखपीतम् (पिव)

11. ஜஜ்ஞோடி ராகம். ஆதி தாளம். பிஸ ரே ராமரஸம்

பிஸ ரே ராமரஸம்—ரஸனே, பிஸ ரே ராமரஸம்

உரீகூதபாதக ஸம்ஸம்

பூரிதநானாவிதபலவர்கம் (பிவ)

ஜனனமரணபயசோகவிதூரம்

ஸகலஸாஸ்த்ராநிഗമാഗಮஸாரம் (பிவ)

பரிபாலிதஸரசிஜகர்भाण्डம்

பரமபவித்ரீகூதபாஷண्डம் (பிவ)

சுத்தபரமஹம்ஸாஸ்ரமஜீதம்

சுக்ஷௌனிககௌஸிகமுகபீதம் (பிவ)

(ஸஹானு ராகத்தில பாடுகிறார்கள்.)

ராமரஸம் 'ராம' என்னும் அமுதத்தை பிவ பருகு
வாய் ரே ரஸநே ஏ நாக்கே! ராமரஸம் ராமாயிர்த்தத்தை பிவ.
பருகுவாய்:

தூரிகூதபாதகசம்சரி பா வ ன் க ளி ன் சம்பந்தத்தைப்
போக்குவதாயும் பூர்தநானாவிதபலவம் பல வேறு விதமான
பழரஸத்தால் நிரப்பியதுமான (பல வேறு வகைப் பலன்
களையும் பக்தர்களுக்கு உதவுவதற்காக தன்னுள்ளே
நிரப்பிவைத்துக் கொண்டிருப்பதுமான (ராமரஸம் பிவ ராமா
மிர்த்தத்தைப் பருகுவாய்.)

ஜனநமரணபயசோகவிதூர் பிறப்பு இறப்பு அச்சம் துண்
பம் இவற்றைப் போக்குவதும் சகலசாஸ்திரநிபுணமாய்
நிகமம், ஆகமம் என்னும் எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் ஸார
மாக வுள்ளதுமான (ராமரஸம் ராமாயிர்த்தத்தை.)

பரிபாலிதசரசிஜமாண்டம் பிறும்மாண்டங்களைப் பாது
காப்பதும் பரமபவித்ரிகூதபாபணம் பிறும்மாண்டங்களைப்
பாதுகாப்பதும் பரமபவித்ரிகூதபாபணம் பாஷண்டர்களையும்
பரமபாவனர்களாகச் செய்வதுமான (ராமரஸம் ராமா
மிர்த்தத்தை.)

சுகசௌந்தரிகௌசிகமுதபித சுகர், சௌந்தரிகர், கௌசிகர்
முதலியோர் (வாய்கொண்டு) பருகியதும் சுகபரமஹ்ஸாஸ்திர-
மீதம் பரிசுத்தர்களான பரமஹ்ஸர்களின் ஆசிரமங்க
ளிலே (பரமஹ்ஸர்களாலே) பாடப் பெற்றதுமான
(ராமரஸம் பிவ ராமாயிர்த்தத்தைப் பருகுவாய்.)

Taste the nectar of Rama's name. In my
tongue! Taste the nectar of Rama's name.

That which destroys the taint of sin and which abounds in fruits of many sorte.

That which dispels fears and the woes of birth and death ; that which is the essence of all Sastras, Nigamas and Agamas.

That which protects all the worlds created by Brahma and which converts heretics into very holy men.

That which is sung about (by Paramahamsas) in the hermitages of the holy Paramahamsas—the nectar which is drunk by (the sages) Suka, Sautana, Kausika and others.

१२. अठाणारागः आदितालम् ॥ खेलति मम हृदये ॥

खेलति मम हृदये—रामः, खेलति मम हृदये

मोहमहार्णवतारककारी रागद्वेषमुखासुरमारी (खेलति)

शान्तिविदेहमुतासहचारी दहरायोध्यानगरविहारी (खेलति)

परमहंससाम्राज्योद्धारी सत्यज्ञानानन्दशरारी (खेलति).

12. அடாண ராகம். ஆதி தாளம். வேலதி மம ஹ்ருதயே

வேலதி மம ஹ்ருதயே—ராம, வேலதி மம ஹ்ருதயே

மோஹமஹார்ணவ-தாரககாரி—

ராமதீவேஷமுபாஸுரமாரி (வேலதி)

ஸாந்திவிதேஹமுதாஸஹசாரி

உஹராயோத்யாநகரவிஹாரி (வேலதி)

பரமஹம்ஸஸாப்ராஜ்யோத்தாரி

ஸத்யஜ்ஞானாந்த-ஸாரி (வேலதி)

मम हृदये என் மனத்திலே खेलति விளையாடுகிறான் ;
 रामः இராமன் மம हृदये என் மனத்திலே खेलति விளையாடு
 கிறான் : मोहमहार्णवतारककारी போஹம் (அஜ்ஞானம்) என்
 னும் பெருங் கடலைக் கடந்து செல்லச் செய்கிறவனும்
 रागद्वेषमुखसुरमारी விருப்பு வெறுப்பு முதலான அசுரர்
 களைக் கொன்றழிப்பவனுமான (रामः இராமன்.)

शान्तिविदेहसुतासहचारी மனச்சாந்தி என்னும் ஜனக
 குமாரியை பனைவியாகக் கொண்டு दहरायोध्यानगरविहारी
 தஹரம் (இருதயாகாசம்) என்னும் (வெல்லவொண்ணாத)
 அயோத்தி நகரிலே மகிழ்ந்திருப்பவனான (रामः இராமன்.)

परमहंससाम्राज्योद्धारि பரமஹம்ஸர்களின் ஸாம்ராஜ்
 யத்தை விலை நிறுத்துகிறவனும் सत्यज्ञानानन्दशरीरी ஸத்யம்,
 ஞானம், ஆனந்தம் என்பவற்றை தனக்கு சரீரமாகக்
 கொண்டவனுமான (रामः இராமன்.)

He plays in my heart ; Rama, He plays in
 my heart.

He who takes one across the great ocean of
 Moha (Ignorance) and destroys the *asuras*, *Raga*,
Dvesha and the like (likes, dislikes etc.)

He whose Consort is Santi (Repose), the
 daughter of Videha (Sita), and who rejoices in the
 city of Ayodhya (the Impregnable) which is
 Dahara (the ethereal centre of the heart),

He who sustains the Empire of the Parama-
 hamsas and whose form is Existence, Knowledge
 and Bliss.

१३. तोडिरागः आदितालम् ॥ खेलति पिण्डाण्डे ॥

खेलति पिण्डाण्डे—भगवान्, खेलति पिण्डाण्डे

हंसः सोऽहं हसः सोऽहं हंसः सोऽहं सोऽहमिति (खेलति)

परमात्माऽहं परिपूर्णोऽहं ब्रह्मैवाहमहं ब्रह्मेति (खेलति)

त्वक्चक्षुःश्रुतिजिह्वाग्राणे पञ्चविधप्राणोपस्थाने (खेलति)

शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे सात्त्विकराजसतामसमित्रे (खेलति)

बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे भूजलतेजोगगनसमीरे (खेलति)

परमहंसरूपेण विहर्ता ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता (खेलति)

13. தோடி ராகம். ஆதி தாளம். வேலதி பிண்டாண்டே

வேலதி பிண்டாண்டே—

ஹவான், வேலதி பிண்டாண்டே

ஹம்ஸ: ஸோஹம் ஹம்ஸ: ஸோஹம்

ஹம்ஸ: ஸோஹம் ஸோஹந்தி (வேலதி)

பரமாத்மாஹம் பரிபூர்ணோஹம்

ஃரஹ்மைவாஹ ஹம் ஃரஹ்மேதி

(வேலதி)

தவச்சக்ஷு: ஸ்ருதி ஜிஹ்வா வஃரானே

பஞ்சகிப ப்ராணோபஸ்யானே (வேலதி)

ஸவஃ ஸ்பர்ஸரஸா லிகமாத்ரே

ஸாத்ந்திக ராஜஸ்தாமஸ ம்த்ரே (வேலதி)

ஹ்மி யி மனஸ்சித்தாஹங்காரே

ஹஜல தேஜோமனஸம்த்ரே (வேலதி)

(கேவலத்தி)

शब्दस्पर्शरसादिकमात्रे ஒளி ஊறு (ஸ்பர்சம்) சுவை
முதலிய இந்திரிய அனுபவங்களையுடையதும் சாத்விக-
ராஜசதாமசமित्रे ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும்
மூக்குணங்களோடும் தோழமை கொண்டதுமான (பிண்டாஹே
பிரும்மாண்டத்திலே).

बुद्धिमनश्चित्ताहंकारे புத்தி, மனம், சித்தம், அஹம்
காரம் இவற்றின் மயமானதும் भूजलतेजोगगनसमीरे மண்,
நீர், தீ, வான், கால் இவற்றின் மயமான துமான (पिण्डाण्डे
மீரும்மாண்டத்திலே).

ब्रह्मविष्णुरुद्रादिककर्ता பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன்
இவர்களுக்கு ஆகிகர்த்தா (இவர்கள் முதலானவர்
களுக்குக் கர்த்தா) परमहंसरूपेण பரமஹம்ஸ ரூபங்
கொண்டு விஹ்வி விளையாடுகிறான்.

He sports in the material world, Pindanda
(of microcosm and macrocosm)—the Bhagavan—
He sports in the material world.

He sports, saying 'I am that Swan (Supreme
Being), I am that Swan (Supreme Being), I am
that Swan, (Supreme Being) I am That.

He sports, saying 'I am the Soul Supreme, I
am all Complete, I am indeed the Brahman, the
Brahman is myself.'

He sports in the abode of the five kinds of
Prana (the vital airs), the skin, the eye, the ear,
the tongue and the nose.

He sports in the world which has as compa-
nions (which is mixed of) Sattvika, Rajasa and
Tamasa (the three *gunas*) and the (subtle princi-
ples or) sensations of sound, touch, taste and the
like (*i.e.* sight and smell.)

He sports in the world with its subtle element of the earth, water, fire, air and sky (the five elements) and in Buddhi, Manas, Chitta and Ahamkara (Intellect, mind, heart and the sense of self.)

He sports in the form of a Paramahamsa, He who first created Brahma, Vishnu and Rudra (and others).

१४. धनासरीरागः आदितालम् ॥ स्थिरता न हि न हि ॥

स्थिरता न हि न हि रे.—मानस, स्थिरता न हि न हि रे।

तापत्रयसागरममानां दर्पाहंकारविलमानां (स्थिरता)

विषयपाशवेष्टितचित्तानां विपरीतज्ञानविमत्तानां (स्थिरता)

परमहंसयोगविरुद्धानां बहुचञ्चलतरमुखसिद्धानां (स्थिरता)

14. தனாஸரி ராகம்: ஆதி தாளம், ஸ்யிரதா ந ஹி ந ஹி ரே.

ஸ்யிரதா ந ஹி ந ஹி ரே—

மானஸ ஸ்யிரதா ந ஹி ந ஹி ரே

தாபத்ரயஸாமரமத் தானம்

நர்(ப்)பாஹங்கார விலத் தானம் (ஸ்யிரதா)

விஷயபாஸ வேஷ்டிதசித்தானம்

விபரீதஜ்ஞானவிமத்தானம் (ஸ்யிரதா)

பரமஹம்ஸமோமகிருப் பானம்

பஹுசஞ்சலதாஸு: வலிப் பானம்: (ஸ்யிரதா)

स्थिरता சிலபெற்றிருப்பது என்பது ந ஹி ந ஹி இல்லை. இவ்வேயன்றோ? ரே மானச ஏ மனமே! स्थिरता சிலபெற்றிருப்பது ந ஹி ந ஹி இல்லை, இவ்வேயன்றோ?

तापत्रयसागरमज्ञानं மூவகைத் தாபங்களாலாகிய
சமுத்திரங்களிலே மூழ்கியவர்களும் दर्पाद्वृक्षारविलम्बानां
செருக்கு (கொழுப்பு) ஆறம்பாவம் இவற்றிலே பற்றுடை
யவர்களுமானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்று இருத்தல்).

विषयपाशवेष्टितचित्तानां இந்திரிய சுகங்களாகிய கயிறு
களால் சட்டுண்ட மனமுடையவர்களும் विपरीतज्ञानविम-
त्तानां விபரீதமான (தவறான) ஞானத்தால் மதங்கொண்ட
வர்களுமானவர்களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்).

परमहंसयोगविरुद्धानां பரமஹம்ஸர்களுக்குரிய யோக
நிலையோடு மாறுபட்டவர்களும் बहुचञ्चलतरसुखसिद्धानां
மிகவும் நிலையற்றதான சுகநிலைய பெற்றவர்களுமானவர்
களுக்கு (स्थिरता நிலைபெற்றிருத்தல்).

No, there is no everlastingness, O my
mind! No, there is no everlastingness.

For them who are overwhelmed in the oceans
of the triple (Tapa) Desire and who are clinging
to pride and (ambition) selfishness.

For them whose minds are bound by the
bonds of the senses and who are deluded by their
perverted knowledge.

For them who act contrary to the Yoga way
(leading to the state) of the Paramahamsas and
who command pleasures which are many and
transient.

१५. आनन्दभैरवीरागः आदितालम् ॥ न हि रे न हि शङ्का ॥

न हि रे न हि शङ्का—काचिन्न हि रे न हि शङ्का

अजमक्षरमद्वैतमनन्तं ध्यायन्ति ब्रह्म परं शान्तम् (न हि)

ये त्यजन्ति बहुतरपरितापं ये भजन्ति सच्चिदुखरूपम् (न हि)

परमहंसगुरुभणितं गीतं ये पठन्ति निगमार्थसमेतम् (न हि)

15. ஆனந்த பைரவி ராகம்: ஆதி தாளம்: ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா
ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா—

காசின், ந ஹி ரே ந ஹி ஸங்கா

அஜமக்ஷரமத்வைதமனந்தம்

ய்யாயந்தி வ்யைரஹ்ம பரம் ஸாந்தம் (ந ஹி)

யே த்யஜந்தி வஹுதாபரிதாபம்

யே ஹஜந்தி ஸச்சிதஸுவரூபம் (ந ஹி)

பரமஹம்ஸ மூருஹணிதம் தீதம்

யே பரந்தி சிமமார்யஸமேதம் (ந ஹி)

ரே அடே! शङ्का அச்சம் ந ஹி இல்லையே, ந ஹி இல்லை;
ரே அடே! काचित् शङ्का யாதொரு அச்சமும் ந ஹி ந ஹி
இல்லை; இல்லை. अजं பிறப்பிலிலாததும் अक्षरं அழிவில்
லாததும் अद्वैतं தன்னிலும் வேறாக ஒன்று இல்லாததும்
अनन्तं முடிவில்லாததும் शान्तं அமைதி மயமுமான பர் ப்ரஹ்
சிற்றந்த பிறும்மத்தை (ये) ध्यायन्ति எவர்கள் தியானஞ்
செய்கிறார்களோ (அவர்களுக்கு)

बहुतरपरितापं மிகப் பல துன்பங்களையும் ये எவர்கள்
त्यजन्ति விட்டுவிடுகிறார்களோ ये எவர்கள் सच्चिदुखरूपं
ஸத்தி சித், ஆனந்தம் என்னும் ரூபங்களை உதை,
(पिरोம்மத்தை) भजन्ति பக்திபாதி நாகுகிறார்களோ
(அவர்களுக்கு)

निगमार्थसमेतं வேதம் பொருள்வாய் கூடியதாயும்
परमहंसगुरुभणितं பாமஹஸ குருவினாலே சொல்லப்பட்ட
தாயுமுள்ள ரீதம் பாடலை யே எவர்கள் பఠந்தி வாசிக்கிறார்
களோ (அவர்களுக்கு)

No, not at all, there is no fear at all! Not the least fear at all.

They who meditate upon the Supreme Brahman, the One without a second, who is Unborn, Immutable, Infinite and Serene; (to them)

They who cast aside the many agonies of life and seek the One which is Existence, Knowledge and Bliss; (to them)

They who utter the song uttered by the Paramahansa Teacher, which contains the gist of the Vedas, (to them)

१६. काम्योदिरागः आदितालम् ॥ चिन्ता नास्ति किल ॥

चिन्ता नास्ति किल—तेषां, चिन्ता नास्ति किल

शमदमकरुणासंपूर्णानां साधुसमागमसंकीर्णानां (चिन्ता)

कालत्रयजितकंदर्पाणां खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां (चिन्ता)

परमहंसगुरुरूपदचित्तानां ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां (चिन्ता)

16. கம்போதி ராகம் : ஆதி தாளம் : சிந்தா நாஸ்தி கில
சிந்தா நாஸ்தி கில—தேவதாம். சிந்தா நாஸ்தி கில

ஸமதமகருண-ஸம்பூர்ணமம்

ஸாயுஸமா மமஸங்கீர்ணமம்

(சிந்தா)

காலத்ரயஜித கந்தர்(ப்)பாணம்
 வண்வித ஸர்வேந்த்ரியதர்(ப்)பாணம் (சிந்தா)
 பரமஹம்ஸமருபடி-சித்தானம்
 வைரஹமானந்திஃபூதமத்தானம் (சிந்தா)
 (சங்கராபரணத்தில் பாடுகிறார்கள்)

चिन्ता कवலை न अस्ति किल இல்லையன்றோ ? तेषां
 அவர்களுக்கு சிந்தா கவலை ந அஸ்தி கில இல்லையன்றோ ?
 शमदमकरुणासंपूर्णानां அடக்கம் ஒடுக்கம் கருணை இவற்றால்
 நிரம்பியவர்களுக்கு சாதுசமாगमसंकीर्णानां நல்லோர்களின்
 சகவாசத்தாலே மதம் பிடித்தவர்களுமானவர்களுக்கு
 (चिन्ता नास्ति कवலை இல்லை.)

कालत्रयजितकन्दर्पाणां முக்காலத்திலும் மன்மதனை
 வென்றவர்களும் खण्डितसर्वेन्द्रियदर्पाणां எல்லா இந்திரியங்
 களின் கொழுப்பையும் அடக்கினவர்களுமானவர்களுக்கு
 (चिन्ता नास्ति कवலை இல்லை).

परमहंसगुरुपदचित्तानां பரமஹம்ஸர்களான குருவின்
 பாதங்களில் சிந்தையுடையவாகளும் ब्रह्मानन्दामृतमत्तानां
 பிரும்மானந்தமாகிய அமிர்தத்தால் மதம் பிடிக்கவர்களு
 மானவர்களுக்கு (चिन्ता नास्ति कवலை இல்லை).

There is no care at all ; to them there is no
 care at all.

To them who are perfect in equanimity, self-
 control and grace and who are elated in the com-
 pany of the good.

To them who were, are and will ever be
 victorious over the God of love and who have

deprived all the sense-organs of their insolent strength.

To them whose hearts are laid at the feet of the Paramahansa Teacher and who are elate with the nectar-like Bliss of Brahman.

16. नाथनामक्रियारागः आदितालम् ॥ ब्रह्मैवाहं किल ॥

ब्रह्मैवाहं किल—सद्गुरुकृपया, ब्रह्मवाहं किल

ब्रह्मैवाहं किल गुरुकृपया चिन्मयबोधानन्दघनं तत्	(ब्रह्मै)
श्रुत्यन्तैकनिरूपितमतुलं सत्यसुखाम्बुधिसमरसमनघम्	(ब्रह्मै)
कर्माकर्मविकर्मविदूरं निर्मलसंविदखण्डमपारम् ।	(ब्रह्मै)
निरवधिसत्तास्पदपदमजरं निरुपममहिमनि निहितमनीहम्	(ब्रह्मै)
ओशापाशविनाशनचतुरं कोशपञ्चकातीतमनन्तम्	(ब्रह्मै)
कारणकारणमेकमनेकं कालकालकलिदोषविहीनम्	(ब्रह्मै)
अप्रमेयपदमखिलाधारं निष्प्रपञ्चनिजनिष्क्रियरूपम्	(ब्रह्मै)
स्वप्रकाशशिवमद्वयमभयं निष्प्रतर्क्यमनपायमकायम्	(ब्रह्मै)

17. நாதநாமக்ரியா ராகம் ; ஆதி தாளம் : வஃரஹ்மைவாஹம் கில

வஃரஹ்மைவாஹம் கில-ஸந்-முருக்யாயா,

வஃரஹ்மைவாஹம் கில

வஃரஹ்மைவாஹம் கில முருக்யாயா

சின்மயவேவோயானந்தவனந்தத்

(ப்ர)

ஸூத்யந்தைதகநிருப்த. ஸு.

ஸத்யஸுபாயம் வுயிஸமரஸமனவம்

(ப்ர)

கர்மாகர்மவிகர்மவிஜ்ஜரம்

நிர்மலஸம்விடிவண்மபாரம்

(ப்ர)

சிவாயிஸ்தாஸ்படிபடிமஜரம்
 சிருபயம் ஹிமனி நிஹிதமனீஹம் (ப்ர)
 ஆஸாபாஸவிநாஸனசதுரம்
 நோஸபஞ்சகாநீதமனந்தம் (ப்ர)
 காரணகாரணமேகமனேகம்
 காலகாலகலிஹோஷவிஹீனம் (ப்ர)
 அப்ரமேயபடிபலிடாயாரம்
 நிஷ்ப்ரபஞ்சகிஜ் நிஷ்க்ரிய ரூபம் (ப்ர)
 ஸ்வப்ரகாஸஸிவமநீவயமஹயம்
 நிஷ்ப்ரதர்க்யமனபாயமகாயம் (ப்ர)

அஹ் நான் ப்ரஹ்ம எவ் கில பிருமம்மே யன்றோ? சத்-
 குருபயா நற்குருவின் கிருபையாலே அஹ் நான் ப்ரஹ்ம எவ் கில
 பிருமம்மே யன்றோ?

அஹ் நான் குருபயா குருவின் கிருபையாலே ப்ரஹ்ம எவ்
 கில பிருமம்மே யன்றோ? சிம்யவோதாந்நதன் சின்மயமும்
 அறிவு ஸ்வரூபமும் ஆனந்தக் கட்டியும் தத் 'தத்' என்று
 சுட்டிக் காட்டப் பெற்றதுமான (ப்ரஹ்ம பிருமம்மே.)

ஆத்யந்தைகநிரூபித் வேதாந்தங்களாகிய உபசிஷ்த்து
 களால் மட்டுமே ஒரே விதமாக நிரூபணஞ் செய்யப்
 பெற்றதும், அதுல ஈடு இல்லாததும் சத்யஸுஜாமுதிரசமரசம்
 என்றும் உள்ளதும் ஆனந்த ஸாகரமுமாகி (ஒரேவிதமான)
 முழு அமிர்தமயமானதும், அநங் மாசில்லாததுமான
 (ப்ரஹ்ம பிருமம்மே.)

कर्माकर्मविकर्मविदूरं கருமம், அகருமம், விகருமம் * என்பவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதும் இவற்றால் அடைய முடியாததும் निर्मलसांचत् நிர்மலமான (அழுக்கில்லாத) ஸம்ஸித்ஞானமானதும் अपारं எல்லையற்றதுமான (வ்ஹேவ பிரும்மமே.)

निखधिसत्तास्पदपदं (காலம் இடம் முதலிய) எல்லைகள் இல்லாமல் நிலைத்திருக்கும் ஸத்தைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளதும் ('ஸத்' என்பது பொருள்) अजरं அழிவில்லாததும் निरुपममहिमनि ஒப்பற்ற பெருமையிலே निहितं நன்றாக அமைந்துள்ளதும் अनीहं பற்றுதல் இல்லாததுமான (உதா லீனமாயிருப்பதுமான (வ்ஹேவ பிரும்மமே.)

आशापाशविनाशनचतुरं ஆசைகள் என்னும் கட்டுக்களைத் தறித்தெரியும் திறமை வாய்ந்ததும் कोशपञ्चकातीर्त् (அன்னமயம் முதலான) ஐந்து கோசங்களையும் கடந்ததும் अनन्तं முடியில்லாததுமான (வ்ஹேவ பிரும்மமே.)

कारणकारणं காரணங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமாயிருப்பதும் एकं ஒன்றேயானதும் अनेकं பலவாகத் தோற்றுவதும் कालकालकलिदोषविहोर् (காலத்தைக் கடந்ததும்) மிக இருண்டதான (காலத்தின் பகுதியாகிய) कलियின் தோஷம் தன்னிடம் இல்லாததுமான (வ்ஹேவ பிரும்மமே.)

अग्रमेयपदं (அளவைகளாலும்) அளவிட்டு அறிய இயலாததும் अविलाधारं எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயிருப்பதும் निष्पञ्चनिजनिष्क्रियरूपं பிரபஞ்சப்படாததும் (மாயைக்குட்பட்டு பலவாகத் தோன்றாததும்) உண்மை

* கருமம், அகருமம், விகருமம் என்னும் பாகுபாட்டின் பொருளை ஸ்ரீ பகவத்கீதை, 4 அத். 17 சுலோகத்திலே காண்க.

யான தன்மையையுடையதும் ஒரு செயலாலும் மாறு
படாததுமான (ब्रह्मैव பிரும்மமே)

स्वप्रकाशशिवं தன் இயற்கை யொளியோடு மங்களப்
பொருளாயிருப்பதும் अद्वयं இரண்டற்றதும் अभयं (ஆகை
யால்) அச்சமற்றதும் निःस्पृह्यं ஊகித்து அறியவொண்
னாததும் अनपायं கேடில்லாததும் अकायं உடலில்லாதது
மான (ब्रह्मैव பிரும்மமே)

I am verily Brahman only, by the grace of
my good *guru*, I am verily Brahman only.

By the grace of my *guru*, I am verily Brah-
man only, Brahman which is all Chit (knowledge)
and Pure Bliss, as revealed by the Upanishads,
which is immeasurable (whose worth cannot be
determined), and immaculate and which is the one
changeless ocean of Existence and nectar-like
Bliss.

Which is beyond the reach of *Karma*, *Akarma*
and *Vikarma* (action, inaction and wrong action),
which is one indivisible mass of flawless *Samvid-
jnana* (cosmic consciousness or comprehensive in-
tuition) and which is illimitable.

Which is the abode of boundless existence,
which knows no decay, which is established
firmly in Its unequalled greatness, - and which
knows no passion.

Which can completely destroy the bonds of desire; which transcends the five sheaths (kosas) of the body, and which is infinite.

Which is the cause of all causes; which is One, which is Many; and which (transcends time) is free from the (contagion) deep darkness of Kali (the Kaliyuga).

Whose nature cannot be cognized even with the help of the Pramanas (means of cognition); which sustains everything; whose real nature is uncreated and unchanging and which is not the (seeming) universe.

Which is self-illumed Bliss; which is one without a second, which is void of fear; which is beyond the process of thought; which is indestructible and incorporeal.

१८. नवनवरोज्ज रागः आदितालम् ॥ सर्वं ब्रह्ममयम् ॥

सर्वं ब्रह्ममयं—रे रे, सर्वं ब्रह्ममयम्

किं वचनीयं किमवचनीयं किं रचनीयं किमरचनीयम् (सर्वं)

किं पठनीयं किमपठनीयं किं भजनीयं किमभजनीयम् (सर्वं)

किं बोद्धव्यं किमबोद्धव्यं किं भोक्तव्यं किमभोक्तव्यम् (सर्वं)

सर्वत्र सदा हंसध्यानं कर्तव्यं भो मुक्तिनिदानम् (सर्वं)

18. கவரோஜ் ராகம் : ஆதி தாளம் : ஸர்வம் ஸ்ரீரஹ்மமயம்
ஸர்வம் ஸ்ரீரஹ்மமயம்—ரே ரே ஸர்வம் ஸ்ரீரஹ்மமயம்

கிம் வசனீயம் கிமவசனீயம்

கிம் ரசனீயம் கிமரசனீயம் (ஸர்வம்)

கிம் ப஠னீயம் கிமப஠னீயம்

கிம் ஹஜனீயம் கிமஹஜனீயம் (ஸர்வம்)

கிம் ஸோஹீயவ்யம் கிமஸோஹீயவ்யம்

கிம் ஹோக்தவ்யம் கிமஹோக்தவ்யம் (ஸர்வம்)

ஸர்வத்ர ஸஹ ஹம்ஸய்யானம்

கர் (த்)தவ்யம் ஹோ முக்திரிஹானம் (ஸர்வம்)

सर्वं எல்லாம் ब्रह्ममयं ஒரே பிரும்மமயம். रे रे அடே! அடே
सर्वं எல்லாம் ब्रह्ममयं ஒரே பிரும்மமயமானது.

वचनीयं சொல்லத்தக்கது கி் எது? अवचनीयं சொல்
लत्तकாதतु கி் எது? रचनीयं செய்யத்தக்கது கி் எது?
अरचनीयं செய்யத்தகாதது கி் எது?

पठनीयं கற்கத்தக்கது கி் எது? अपठनीयं கற்கத்
तकாதतु கி் எது? भजनीयं பக்தியோடு ஸேவை செய்யத்
तக்கतु கி் எது? अभजनीयं பக்தியோடு ஸேவை செய்யத்
तकாதतु கி் எது?

वोद्धव्यं அறியத்தக்கது கி் எது? अवोद्धव्यं அறியத்
तकாதतु கி் எது? भोक्तव्यं (இன்பமாக) அனுபவிக்கத்
तக்கतु கி் எது? अभोक्तव्यं அனுபவிக்கத்தகாதது
கி் எது?

भो ஒய்! सर्वत्र எங்கும் सदा எப்பொழுதும்
मुक्तिनिदानं முக்திக்குக் காரணமான हंसध्यानं (நானே அது
என்னும்) ஹம்ஸத் தியானமே कर्तव्यं செய்யத்தக்கது.

All is one Brahman. Lo! Behold, all is one Brahman.

What is there to be said, what is there not to be said? What is there to do, what is there not to do?

What is there to be learnt, what is there not to be learnt? What is there to be worshipped, what is there not to be worshipped?

What is there to be known, what is there not to be known?

Lo! Everywhere and evermore must one meditate on the Hamsa (the mantra 'I am He'), which assures Liberation.

१९. नवरोज् रागः आदितालम् ॥ तद्वज्जीवत्वम् ॥

தத்வஜ்ஜீவத்வம்—வஜ்ஜி, தத்வஜ்ஜீவத்வம்

यद्वतोये चन्द्रद्वित्वं यद्वन्मुकुटे प्रतिविम्बत्वं (तद्वत्)

स्याणौ यद्वन्नरूपत्वं भानुकरे यद्वतोयत्वं (तद्वत्)

शुक्तौ यद्वद्रजतमयत्वं रज्जौ यद्वत्कणिदेहत्वं (तद्वत्)

परमहंसगुरुणाऽद्वयविद्या भणिता धिक्कृतमायोविद्या (तद्वत्)

19. நவரோஜ் ராகம் : ஆதிதாளம் : தத்வஜ்ஜீவத்வம்.

தத்வஜ்ஜீவத்வம்—வஜ்ஜி, தத்வஜ்ஜீவத்வம்.

யத்வத்தோயே சந்த்ரோடித்வம்

யத்வன்-முகுரே ப்ரதிஸிம்வத்வம் (தத்வத்)

ஸ்யாணௌ யத்வன்-ரஜ்ஜுபத்வம்

ஸ. ஸுக்ரே யத்வத்தோயத்வம் (தத்வத்)

ஸூக்தௌ யத்வத்வ ரஜதமயத்வம்

ரஜ்ஜௌ யத்வத்வ மணிகேஹத்வம் (தத்வத்)

பரமஹம்ஸமாருணாத்வயவியத்வயா

மணிகா யிக்குதமாயாவிய்யா.

தத்வத்வ அதுபோல ஜீவத்வ ஜீவனுடைய தன்மை ;
 அஹி பிறும்மத்திலே தத்வத்வ அதுபோல ஜீவத்வ ஜீவனுடைய
 தன்மை : (அதுபோல என்றால்), தோ ஜீவிலே சந்த்ரத்வத்வ
 சந்த்ரன் இரண்டாகும் தன்மை யத்வத்வ எப்படியோ, முகூரே
 கண்ணாடியிலே ப்ரதிபிம்பத்வத்வ ப்ரதிபிம்பத்தின் தன்மை யத்வத்வ
 எப்படியோ (தத்வத்வ அப்படி).

ஸூக்தௌ பரமத்வானிலே நரரூபத்வத்வ மானுட வடிவின்
 தன்மை (தோன்றுவது) யத்வத்வ எப்படியோ, மானுகரே சூரிய
 கிரணத்திலே தாயத்வத்வ (கானல்) ஜீவின் தன்மை (தோன்று
 வது) யத்வத்வ எப்படியோ, தத்வத்வ அப்படி).

சூக்தௌ சிப்தியிலே ரஜதமயத்வத்வ வெள்ளி மயமாயிருத்தல்
 யத்வத்வ எப்படியோ ரஜத பழுதையிலே ப்ரதிபிம்பத்வத்வ பாம்பின்
 உடலின் தன்மை (தோன்றுவது) யத்வத்வ எப்படியோ (தத்வத்வ
 அப்படி.)

(இவ்வாறு) பரமஹம்ஸகுணா பரமஹம்ஸரானகுருவாலே
 ப்ரதிபிம்பமாகிய ப்ராயை என்னும் அபித்தையை விரட்டிய
 ப்ரதிபிம்பம் அத்தவத்வத்வ அத்தவயானது ப்ரதிபிம்பம் சொல்லப்
 பெற்றது.

Like that is Jiva's state in Brahman ; like
 that is Jiva's state.

Like the doubled moon in water, like the image in the mirror, like the form of a man in the stump of a tree, like (the illusory flow of) water (seen) in the rays of the sun, like silver in the shell, like the body of the snake (seen) in a piece of rope—like that is Jiva's state. Such is the *advaita* lore, taught by the Parama Hamsa Teacher, which dispels Ignorance and Illusion.

२०. कल्याणीरागः आदितालम् ॥ पूर्णबोधोऽहम् ॥

पूर्णबोधोऽहं—सदानन्दपूर्णबोधोऽहम्

वृर्णाश्रमाचारकर्मातिदूरोऽहम् स्वर्णवदखिलविकारगतोऽहम् (पूर्ण-)

प्रत्यगात्माऽहं प्रविततसत्यघनोऽहं श्रुत्यन्तशतकोटिपकटितत्रह्माऽहम्
नित्योऽहमभयोऽहमद्वितीयोऽहम् (पूर्ण-)

साक्षिमात्रोऽहं प्रगालतपक्षपातोऽहं मोक्षस्वरूपोऽहर्मोकारगम्योऽहं
सूक्ष्मोऽहमनघोऽहमद्भुतात्माऽहम् (पूर्ण)

स्वप्रकाशोऽहं विभुरहं निष्प्रपञ्चोऽहम् अप्रमेयोऽहमचलोऽहमकलोऽहं
निष्प्रतर्क्योऽहमैकरसोऽहम् (पूर्ण)

अजनिर्ममोऽहं बुधजनभजनीयोऽहम् अजरोऽहममरोऽहममृतस्वरूपोऽहं
निजपूर्णमहिमनि निहितमहितोऽहम् (पूर्णः)

निरवयवोऽहं निरुपमानः क्लृप्तोऽहं परमशिवेन्द्रश्रीगुरुसोमसमुदित-
निरवधिनिर्वाणसुखसागरोऽहम् (पूर्ण-)

20. கல்யாணி ராகம் : ஆதிதாளம் : பூர்ணஸோபோ'ஹம்

பூர்ணஸோபோ'ஹம்-ஸடானந்த, பூர்ணஸோபோ'ஹம்

வரணஸ்ரடாசார-கர்மாதிரி'ஹம்

ஸ்வரணவடிவிலகாரமதோ'ஹம் (பூர்ண-)

ப்ரத்யமாத்தமா'ஹம் ப்ரதித-ஸத்யவதோ'ஹம்

ஸ்ருத்யந்தஸதகோடி-ப்ரகடித-வரணமா'ஹம்

நிதபோ'ஹம்ஹயோ'ஹம்'ஹித்யோ'ஹம்.

ஸாக்ஷிமாத்ரோ'ஹம் ப்ரமஸிதபக்ஷபாதோ'ஹம்

மோக்ஷஸ்வரூபோ'ஹம்மோங்காரமயோ'ஹம்

ஸு'ஹம்மோ'ஹம்மனோ'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்.

ஸ்வப்ரகாஸோ'ஹம் ஹி'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்

அப்ரபே'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்

நிஷ்ப்ரதர்க்யாவண்மைகரஸோ'ஹம் (பூர்ண-)

அஜநிர்மமோ'ஹம் ஸு'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்

அஜரோ'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்

நிஜபூர்ணமஹிமனி நிஷிதமஹிதோ'ஹம்(பூர்ண-)

நிரவயவோ'ஹம் நிருபமநிஷ்கலங்கோ'ஹம்

ப்ரமஸிவேந்த்ர-ஸ்ரீ'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்

நிரவயி நிர்வாணஸு'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம்'ஹம் (பூர்ண-)

அஹ் நான் பூர்ணோ'ஹம்: பரிபூர்ண ஞானமயன் ; அஹ் நான்

சதா எப்பொழுதும் அநந்தபூர்ணோ'ஹம்: ஆனந்தமயமான

பரிபூர்ண ஞானஸ்வரூபி.

அஹ் நான்: வர்ணாசிரமகர்மாதிதூர்: வர்ணாசிரம ஆசாசங்

களுக்கும் கிரியைகளுக்கும் அப்பாலுள்ளவன். அஹ் நான்

स्वर्णवत् பொன்னைப்போல (பொன் தன்நிலைமை மாறாதது போல) अखिलविकारगतः எல்லா உருவ மாறுபாடுகளையும் அடைந்தும் அம்மாறுபாடுகளினின்றும் விலகியவன்.

अहं நான் प्रत्यगात्मा உள்ளுறையும் ஆத்மா ; अहं நான் प्रचिततस्य घनः எங்கும் பரந்துள்ளதான ஒரே 'ஸத்' மயமானவன் ; अहं நான் श्रुत्यन्तशतकोटिप्रकटितब्रह्म உபநிஷத்துக்களிலே பல (நூறு) கோடி முறை வெளியிடப் பெற்ற பிருஹ்மம் ; अहं நான் नित्यः என்றும் (அழியாது) இருப்பவன் ; अहं நான் अभयः அச்சமில்லாதவன் ; अहं நான் अद्वितीयः இரண்டற்ற தனிப் பொருள்.

अहं நான் साक्षिमात्रः ஸாக்ஷியாக (காண்போனாக) மட்டுமே இருப்பவன் ; अहं நான் प्रगलितपक्षपातः பரஹ்பாத மற்றவன் ; अहं நான் मोक्षस्वरूपः மோக்ஷத்தையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவன் ; अहं நான் ओंकारगम्यः ஒங்காரமாகிய பிரணவத்தை (தியானிப்பதால்) அறிவதற் குரியவன் ; अहं நான் सूक्ष्मः (யாராலும் காணமுடியாதபடி) நுண்ணியதான பரமாத்மா ; अहं நான் अनघः அளங்க மற்றவன் ; अहं நான் अद्भुतात्मा (இதைப்போல வேறென் றும் இல்லாததால்) வியக்கத்தக்கதான ஆத்மா.

अहं நான் स्वप्रकाशः தன்னொளியுடையவன் ; अहं நான் विभुः எங்கும் வியாபித்து எல்லாவற்றிலும் நிரம்பி யிருப்பவன் ; अहं நான் निष्पपञ्चः பிரபஞ்சப்படாதவன் (மாயையாலே பிரபஞ்சமாக மாறுபட்டுத் தோன்றாதவன்) ; अहं நான் अप्रमेयः பிரமாணங்களாலும் அளவிட்டறிய வொண்ணாதவன் ; अहं நான் अचलः (மலைபோல) நிலைத் திருப்பவன் ; अहं நான் अकलः (கலைகள்) பாசுபாடுகள்

இல்லாத தன்மையுடையவன்; அஃ நான் . निष्प्र-
तर्क्याखण्डैकरसः (உகித்து) அறியவொண்ணாததாய் பூர்ண
மாய் முழுதும் ஒரேவிதமான ஆனந்தமானவன்.

அஃ நான் अजनिमैमः பிறப்பும் 'எனது' என்னும்
உணர்ச்சியு மில்லாதவன் ; :அஃ நான் वुधजनभजनीयः
அறிவாளிகளால் (வழிபடத்தக்கவன்) அடைபத்தக்கவன்;
அஃ நான் अजरः மூப்பில்லாதவன் ; அஃ நான் अमरः மாண
மில்லாதவன் ; அஃ நான் अमृतस्वरूपः அமிர்தமயமானவன்;
அஃ நான் निजपूर्णमहिमनि கிரம்பிய என் பெருமைபற்றி
निहित-महितः நிலைநின்று புழுப்பெற்றவன்.

அஃ நான் निरवयवः அவயமில்லாதவன் (பாகுபடுத்த
இயலாதவாறு ஒரேதன்மையான முழுப்பொருள்) ;
அஃ நான் निरुपमनिःकलङ्कः ஒப்பற்றுக் களங்கமற்றவன் ;
அஃ நான் परमशिखेन्द्र-श्रीगुरुसोमसमुदित-निखदिनिर्वाणसुव-
सागरः பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும் ஸ்ரீ குருவாகிப
சந்திரனைக்கண்டு கிளர்ந்தெழும் எல்லைபற்ற (முழு)
கிர்வாண ஸுகமாகிய ஸாகரம்.

I am perfect knowledge for ever, I am perfect
knowledge which is Bliss.

I am far removed from the ways and actions
ordained for Varnas and Asramas (caste and
status). I am quite incorruptible.

I am the inner Atman. I am the pervading
substance of Existence, I am the Brahman, pro-
claimed many (thousand) million times in the

Upanishads. I am Eternal; I am devoid of fear; and I am One without a second.

I am mere witness. I take no sides. Freedom is my Form. I am realisable by 'Om' (Pranava). I am the subtle One (Soul). I am immaculate. I am the unique Atman.

I am Self-luminous. I am all-pervading. I am not the (seeming) universe (Prapanca). I cannot be cognized by the Pramanas (the means of cognition). I am immovable (like a mountain) I am not broken into (kalas) fragments. I am pure, undying, entire and perfect. I am beyond thought.

I am unborn, I have no sense of 'me' and 'mine'. I am reached by wise men. I never decay; I am immortal. Immortality is my nature. I am revered, established in my own full glory.

I have no limbs (am one and indivisible); I have no peer. I am pure, flawless. I am the Ocean of the boundless Bliss of Nirvana (dissolution of the little self), rising in the presence of the moon, my revered *guru* Parama Sivendra.

ஆனந்த பூர்ண போதோ'ஹம் (1)

69

௨௧. மध्यமாवतीरागः क्षम्पतालम् ॥ (१) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

ஆனந்தபூர்ணபோதோ'ஹம் — சததமானந்தபூர்ணவோ'ஹம்

प्रत्यगद्वैतसारोऽहं सकलश्रुत्यन्ततन्त्रविदितोऽहममृतोऽहं मत्यनन्तर-
 भावितोऽहं विदितनित्यनिष्कलरूपनिर्गुणपदोऽहम् (आनन्द-)
 साक्षिचिन्मात्रगात्रोऽहं परममोक्षसाम्राज्याधिपोऽहममृतोऽहं पक्षपाताति-
 दूरोऽहमधिकसूक्ष्मोऽहमनवधिकसुखसागरोऽहम् (आनन्द-)
 स्वप्रकाशैकसारोऽहं सदहमप्रपञ्चात्मभावोऽहमभयोऽहं निष्प्रतर्क्योऽह-
 ममरोऽहं चिदहमप्रमेयाख्यमूर्तिरेवाहम् (आनन्द)

21. மத்தியமாவதி ராகம் : ஜம்பதாளம் :

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம் (1)

ஆனந்த பூர்ணபோதோ'ஹம் — ஸதத-

மானந்த பூர்ணபோதோ'ஹம்

பரத்ய'மர்ப்பனைத ஸாரோ'ஹம் ஸகல-

ய்ருத்தந்த தந்த்ரவி'திதோ'ஹம் மஜுதே'தோ'ஹம்

மத்யனந்த்ரஹாவி'திதோ'ஹம் வி'தித-பித்ய-

சிவ்'கலரூப-பி'யுண-ப'ஜோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸாக்ஷிசி'ன்மா'த்ரமா'த்ரோ'ஹம்

பரமமோக்ஷஸாம்ராஜ்யா'யிபோ'ஹம் மஜுதே'தோ'ஹம்

பக்ஷபாதா'தி'லி'ரோ'ஹம் ப'யிகஸ'லி'க்தமோ'ஹம்

மன'வ'யிகஸ'லி'ஸ'ம'ரோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸ்வப்ரா'ப'ஸ'கஸ'ரோ'ஹம் ஸ'ஹம்

அப்ர'ப'ஞ்சாத்'ப'மாவோ'ஹம் ம'யோ'ஹம்

சிவ்'ப்ராதர்'க்யோ'ஹம் ம'ம'ரோ'ஹம்

சி'ஹம் ப்ரமே'யா'வ'ய'மூ'தி'தி'ரோ'ஹம் (ஆனந்த-)

(ஊஹத்தால்) அறிவால் அறியவொண்ணாதவன் ; அஃ நான்
 अमरः மரணமில்லாதவன் ; அஃ நான் चित् (சின்மயப்
 பொருள்) சித்தா ; நான் अप्रमेयाख्यमूर्तिः एव அளவிட
 வொண்ணாதது என்று சொல்லப்படும் வடிவமானவனே .

I am perfect knowledge which is Bliss. For
 ever, I remain perfect knowledge which is Bliss.

I am at the core, the one Essence without a
 second ; I am realised by the Tantras (the ways of
 meditation) of all the Upanishads. I am im-
 mortal. I am apprehended by continuous medi-
 tation. I am known to be that which is Eternal,
 complete and without any attribute.

In Form I am only the seeing Chit (Know-
 ledge). I am the lord of the empire known as
 Supremo Liberation. I am Immortal. I am far
 from being partial. I am very subtle ; withal, I
 am the boundless ocean of Bliss.

I am one full Self-Effulgence. I am Sat
 (Existence.) I am Atman, which is not the
 (seeming) universe (Prapanca).

I am void of fear. I am beyond the process
 of thought. I am deathless. I am Chit (know-
 ledge). I am That whose form cannot be cog-
 nized even by the Pramanas (the means of cog-
 nition.)

22. சங்கராபரணராக: मिश्रताळप् ॥ (२) आनन्दपूर्णबोधोऽहम् ॥

आनन्दपूर्णबोधोऽहं सच्चिदानन्दपूर्णबोधोऽहं शिवोऽहम्

सर्वात्मचरोऽहं परिनिर्वाणनिर्गुणनिखिलात्मकोऽहं

गौर्वाणवर्यानतोऽहं कामगर्वनिर्वापणधीरतरोऽहम् (आनन्द-)

सत्यस्वरूपरोऽहं वरश्रुत्यन्तबोधिमुखसागरोऽहम्

प्रत्यगभिन्नपरोऽहं शुद्धमन्त्ररहितमायातीतोऽहम् (आनन्द-)

अवबोधरससागरोऽहं व्योमपवनादिपञ्चभूतातिद्वरोऽहं

कविवरसंसेव्योऽहं धारभवसिन्धुतारकपरमसूक्ष्मोऽहम् (आनन्द-)

बाधितगुणकलोऽहं बुद्धशोधितसमरसपरमात्माऽहम्

साधनजातातोऽहं निरुपाधिकनिःसीमभूमानन्दोऽहम् (आनन्द-)

निरवयवोऽहमजोऽह निरुपममहिमनि निहितमहोऽहं

निरवधिसत्त्वघनोऽहं धोरपरमशिवेन्द्रश्रीगुरुबोधिनीऽहम् आनन्द-)

22. சங்கராபரண ராகம் : மிசுரா தாளம் :

ஆனந்தபூர்ணபோதோ'ஹம் (2)

ஆனந்தபூர்ணபோதோ'ஹம்

ஸச்சிதானந்தபூர்ணபோதோ'ஹம் சிவோ'ஹம்

ஸர்வாத்மசரோ'ஹம் பரிநிர்வாண-நிர்

நிலிஸாத்மகோ'ஹம் தீர்வாணவர்ண-தோ'ஹம்

காமமர்வநிர்வாணயிரதரோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஸத்யஸ்வரூப-பரோ'ஹம்

வரஸ்ருத்யந்த்ரபோயி-க-ஸுவஸம்-மரோ'ஹம்

பரத்யமவிந்ன-பரோ'ஹம்

ஸூர்யமந்த்ரஹித-மாயாதீதோ'ஹம் (ஆனந்த-)

ஆவரணபாஸஸாமரோ'ஹம்

ஸ்யோ'பயனாபிபஞ்சலூதாதிரோ'ஹம்

கசிவரஸமவேஸ்யோ'ஹம்

வேரஹவலின்புதாரக பரமஸுஞ்சத்மோ'ஹம் ||

ஸாயிதமுணாகஸ்தோ'ஹம்

ஸுஹ்யோபாயித ஸம்ரஸ-பரமாத்மாஹம்

ஸாயந ஜாதாநீதோ'ஹம்

நிருபாயித சிவஸ்தோ'ஹம் (ஆனந்த-)

கிரஸ்யயோ'ஹமஜோ'ஹம்

நிருபமமஹிமனி நிறிதமஹிதோ'ஹம்

நிவயிஸ்தவ்யோ'ஹம்

யிரபரமஸிவந்ரோ'ஹம் ||

அஹ் நான் ஆனந்தமயமான பரிபூர்ண
ஞானமயமானவன்; அஹ் நான் சச்சிடானந்தபூர்ணவன்;
சித், ஆனந்தம் இவையான பரிபூர்ண ஞானமயமானவன்;
அஹ் சிவ: நான் மங்கள ஸ்வரூபி.

அஹ் நான் சர்வாத்மவர: எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக
சஞ்சரிப்பவன்; அஹ் நான் பரிநிர்வாணகுணநிவிடாத்மக:
[தான் என்ற] உணர்ச்சி அறவே ஒழிந்து நிற்குணப்
பொருளாய் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவானவன்; அஹ் நான்
கீர்வாணவ்யானித: தேவர்களின் சிறந்தவர்களாலும் வணங்கப்
பெற்றவன்; அஹ் நான் காமகர்வநிர்வாணவ்யானித: காமதேவ
னுடைய கர்வத்தை அறவே அழிப்பதில் அகி தீரன்.

அஹ் நான் சத்யஸ்வரூபர: ஸத்திய ஸ்வரூபத்தினின்று
வேறுபடாதவன் (ஸத்); அஹ் நான் வரத்யுயந்தவாதிதஸுக்-
சாகர: சிறந்த உபவிஷ்ணுக்களாலே அறிவிக்கப்பெற்ற
ஆனந்த ஸாதாரமயமானவன்; அஹ் நான் ப்ரத்யக் உள்ளுக்குள்

அமினர: வெவ்வேறு வகுக்கப்பெறாத சிறந்த பொருள் ;
அஹ் நான் **சுதமந்தரஹிதமாயாதித:** பரிசுத்தனும் குற்றமற்ற
 வனும் மாயையை விட்டு விலகியவனுமானவன்.

அஹ் நான் **அவபோதரசசாசார:** விழிப்புள்ள ஞானமாகிய
 ஆனந்த ஸாகரமயமானவன் ; **அஹ் நான்** **வ்யோனபவநாதிபஜ்-**
பூதாதிதூ: ஆகாசம் வாயு முதலிய பஞ்சபூதங்களுக்கு
 அப்பாலுள்ளவன் ; **அஹ் நான்** **கவிவரஸ்சேவ:** (சிறந்த
 ஞானிகளால்) கவிச் சிரேஷ்டர்களால் நன்றாகப்
 புகழ்த்தக்கவன் (வேலிக்கத்தக்கவன்) ; **அஹ் நான்**
போதமவசிந்துதாரகபரமசூத: பயங்கரமான வம்ஸார
 ஸாகரத்தைக் கடத்திக் கரையேற்றுவதற்கான மிகுந்த
 திறமை வாய்ந்தவன்.

அஹ் நான் **வாதிதகுணகல:** குண தோஷங்களினின்றும்
 நீங்கியவன் ; **அஹ் நான்** **சுதசோதிதமரஸபரமாத்மா**
 அறிவுடையதும் (விழித்துக்கொண்டிருப்பதும்) குற்ற
 மொன்று மில்லாமல் சுத்தமானதும் எல்லாவற்றிலும்
 (அமிர்தமயமான) ஒரே தன்மையுடையதுமான பரமாத்மா ;
அஹ் நான் **சாதிநஜாதாதித:** ஸாதனங்களாலாகிய (பொருள்
 களாகிய) தொகுதிக்கு அப்பாற்பட்டவன் ; **அஹ் நான்**
நிரூபாதிநி:சோமபூமானந்: (மாறுபடுத்தும்) உபாதிகளின்றி
 உண்மையானதும் போலியாகத் தோற்றாததும் எல்லை
 யற்றதும் பெருக்கமுடையதுமான ஆனந்தமானவன்.

அஹ் நான் **நிரவய:** [இவை] அங்கங்கள் என்று
 பாகுபாடு படுத்த இயலாதவாறு ஒரே தன்மையான
 முழுப்பொருள் ; **அஹ் நான்** **அஜ:** பிறப்பில்லாதவன் ;
அஹ் நான் **நிரூபமஹிமநி** ஒப்பற்ற பெருமை பற்றி
நிஹிதமஹி: நிலை நின்றுப் புகழப்பெற்றவன் ; **அஹ் நான்**

निरवधिस्तत्त्वघनः எல்லையற்றதான 'ஸத்'மயமே ஆனவன் ;
 महं நான் चोरपरमशिवेन्द्रश्रीगुरुबोधितः தீரர்களான
 பரமசிவேந்திரர்கள் என்னும். ஸ்ரீ குருமூர்த்திகளாலே
 போதிக்கப்பெற்றவன் (அறிவுறுத்தப் பெற்றவன்).

I am full knowledge, which is Bliss. I am full knowledge which is Sat, Chit and Ananda (Existence, Knowledge and Bliss). I am Siva (the Form of Bliss.)

I am the Soul of everything. I am the Soul of all, where distinctions are entirely lost and attributes also. I am worshipped by the great gods. I am the great hero who rid Kama (the god of Love) of his pride.

I am pure Existence; I am the Ocean of Bliss, revealed in the great Upanishads. I am at core Indivisible. I am pure, flawless, transcending Maya (Illusion).

I am the ocean of nectar which is ultimate Knowledge (Avabodha); I am far removed from sky, air and the other elements (which are five).

I am reached (served) by the great seers; I am the Subtle Supreme Being (Atman) who takes one across the terrible ocean of Samsara (Earthly existence).

I am rid of good and bad qualities (gunas). I am the Supreme Ātman, the pure and perfect.

Knowledge which is Bliss. I am beyond the material world. I am the pure and boundless Expanse of Bliss.

I have no limbs (I am one and indivisible). I am uncreated. I am revered, established in my unique glory. I am one pure Boundless Existence. (For), I have been awakened by my revered *guru*, the great Parama Sivendra.

२३. सुरटिरागः आदितालम् ॥ जय तुङ्गतरङ्गे ॥

जय तुङ्गतरङ्गे—गङ्गे, जय तुङ्गतरङ्गे

கமலபவாண்டகரண்டபவித்ரே बहुविधबन्धच्छेदलवित्रे (ஜய)

दूरीकृतजनपापसमूहे पूरितकच्छपगुच्छग्राहे (ஜய)

परमहंसगुरुभणितचरित्रे ब्रह्मविष्णुशंकरनुतिपात्रे (ஜய)

23. ஸுருடி ராகம் : ஆதிதானம் :

ஜய துங்கதரங்கே

ஜய துங்கதரங்கே—மங்கே

ஜய துங்கதரங்கே

கமலவாண்டகரண்டபவித்ரே,

வஹுவித வந்தயச் சேமேதலவித்ரே (ஜய)

தூரீகृतஜன-பாபஸமூஹே

பூரிதகச்சம்ப-மூச்சம்நீ ராஹே (ஜய)

பரமஹம்ஸ-மூருஹணிதசரித்ரே

ஸுரஹ்ம-விஷ்ணு-ஸங்கர-நுதிபாத்ரே (ஜய)

(குந்தலவராளி ராகத்தில் பாடுகிறார்கள்)

துஃதரஃ உயர்ந்த அலைகளே யுடையவளே ! ஜய
போற்றி ! ஈஃ கங்கையே ! துஃதரஃ உயர்ந்த அலைகளே
யுடையவளே ! ஜய போற்றி !

கமலஃவாண்டகரண்பவிரே பிறும்மாண்டங்களாகிய
பேழைகளைப் பரிசுத்தஞ் செய்பவளே ! बहुविधवन्धच्छेद-
सुवित्रे பலவிதமான கட்டுகளையும் அறுத்தெறியும்
அரிவாளாக இருப்பவளே ! ஜய போற்றி !

दूरीकृतजनपापसमूहे ஜனங்களின் பாபக்குவியல்களைப்
பறக்கச் செய்பவளே ! पूरितकच्छपगुच्छग्राहे ஆமைத்
தொகுதிகளாலும் முதலைகளாலும் நிரம்பியவளே ! ஜய
போற்றி !

ब्रह्मविष्णुशङ्करनुतिपात्रे பிரமன், விஷ்ணு, சங்கரன்
இவர்களுடைய ஸ்துதிக்குப் பாத்திரமானவளே ! परमहंस-
गुरुभणितचरित्रे பரமஹம்சர்களான குருவாலே புகழப்
பெற்ற நடத்தையை யுடையவளே ! ஜய போற்றி !

Hail, O noble-waved !

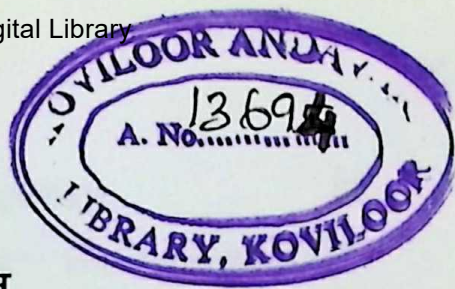
Hail, Ganga, white-waved !

You who cleanse the many-chambered uni-
verse and who cut asunder, sickle-like, the mani-
fold bonds (of mankind) !

You who drive away the sins of (erring) men
You whose waters are full of tortoises in shoals
and of crocodiles ! (Hail !)

You who receive due praise from Brahma,
Vishnu and Sankara ! You whose ways are ex-
tolled by the Parama Hamsa Teacher ! All Hail !

The text of the fifth Kirtana was kindly sent by Mahāmahopādhyāya Prof. S. Kuppuswami Sastri Avergal, M.A., I.E.S., (Retd). Ganapati Agraharam and the Kirtanas 7, 8 and 9 are from the publication "Bhagavad Bhajana Pad-dhati, Nityotsava Sampradaya" Vol. II (of the late Sri T. P. Kothandarama Iyer of Triplicane: G. R. C. Press, 1913).

ओम्

॥ आत्मविद्याविलासः ॥

ஆத்மவித்யாவிலாஸ :

चिन्मुद्रितकरकमलं चिन्तितभक्तेष्टदं विमलम् ।

गुरुवरमाद्यं कंचन निरवधिकानन्दनिर्भरं वन्दे ॥

சின்முட்ரிதகரகமலம் சிந்திதஹக்தேஷ்டதம் விமலம் ।
 மூருவரமாத்யம் கஞ்சன நிரவபிகாணந்தநிர்ஹரம் வந்தே ॥

चिन्मुद्रितकरकमलं सिल्मुक्तीरयோढुள்ள तामरैकं
 अकल्ये युगलद्वयवरायुषं चिन्तितभक्तेष्टदं भक्तार्कं निभित्त
 इष्टदं ह्येकं कोढुपवरायुषं निरवधिकानन्दनिर्भरं
 एल्लेयिल्लत आनन्तत्तालं निरम्पियवरायुषं विमलं
 पतिस्तत्रायुगुल्लं कंचन आद्यं गुरुवरं (शुपपत्त) एत
 आदि कुलुसं सिरैष्टदण वन्दे नमस्करीक्किणैः.

I bow down to that first great Teacher who
 is immaculate, whose lotus hand is in the *chin-
 mudrā* pose, who bestows on His devotees all their
 desires and who is overflowing with endless bliss.

वटतरुनिकटनिवासं पटुतरविज्ञानमुद्रितकराब्जम् ।

कंचन देशिकमाद्यं कैवल्यानन्दकन्दलं वन्दे ॥ १ ॥

1. வடதருநிகடநிவாஸம்

படுதரவிஜ்ஞானமுட்ரிதகராஃஜம் ।

கஞ்சன தேஸிகமாத்யம்

கைவல்யானந்தகந்தலம் வந்தே ॥

वटतखनिकटनिवासं ஆலமரத்தின் அருகிலே குடியிருப்பவரும் पटुतरविशानमुद्रितकराब्जं சிறந்த ஞானத்தை மிகவும் தெளிவாக விளக்கும் முத்திரையோடுள்ள தாமரைக் கையையுடையவரும் कैवल्यानन्दकन्दलं ஒப்பற்ற தான (கைவல்யமான) ஆனந்தத்தின் கொழுந்தாயிருப்பவருமான फचन भाद्यं वैशिकं (ஒப்பற்ற ஆதி குருச் சிரேஷ்டரை வन्दே நமஸ்கரிக்கிறேன்).

I bow down to that first great Teacher, who is pure Bliss ever growing, who rests beneath the (*Vata*) banyan tree, and whose lotus-hand has the *mudrā* (pose) which expounds most clearly the supreme Wisdom.

निरवधिसंस्तुतिनोरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्नोकाम् ।

परमतभेदनघुटिकां परमशिவேन्द्रार्थपादुकां नौमि ॥ २ ॥

2. நிரவயி-ஸம்ஸுதி-நீரயி-

நிபதித-ஜனதாரணஸ்ஃஹான்-நௌகாம்

பரமத-ஹேதன-வஹுடிகாம்

பரமஸிவேந்திரார்த்தபாடுகாம் நௌமி ॥

निरवधिसंस्तुतिनोरधिनिपतितजनतारणस्फुरन्नोकां நல்லையில்லாத ஸமஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களைக் கரையிறகொண்டு சேர்ப்பதற்கு ஆதிவகமாகச் செல்லும் படகாகவும் परमतभेदनघुटिकां பிறமதங்களை (காலால் எற்றி) பிளந்தெறியும் கணைக்கால் போலவுமுள்ள परमशिவேन्द्रार्थपादुकां பரம சிவேந்தர்களுடைய பாதுகையை நௌமி நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஆத்மவீத்யாவிலாஸ:

81

குறிப்பு: गुटिकां என்பது பாடமானால், 'परमतमेदन-
गुटिकां' பிறமதங்களை அழிக்குங் குளிகை போலவுமுள்ள '
 என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

I bow down before the sandals of the great Parama Sivendra, which are the boat ever active in rescuing those who have fallen into the limitless ocean of *samsara* and taking them beyond and which are the ankles which knock to pieces alien creeds (other than the true).

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्धुद्धदिव्यमहिमाऽहम् ।

स्वामिनि विश्रान्तिश्रुते सरसं प्रस्तौमि किञ्चिदिदम् ॥ ३ ॥

3. ஜேஸிகபரமஸிவேந்த்ரா-

ஜேஸவஸேராஹ் ஸுஹிஷ்யமஹிமா஽ஹம் ।

ஸ்வாத்மனி விஸ்ரான்திக்ருதே

ஸரஸம் ப்ரஸ்தௌமி கிஞ்சிஷ்டம் ॥

देशिकपरमशिवेन्द्रा-देशवशोद्धुद्धदिव्यमहिमा (என்) குரு
பரமசிவேந்த்ரர்களுடைய உபதேச பலத்தாலே பிரகாச
மடைந்த திவ்விய மஹிமையையுடைய அஃ நான் स्वात्मनि
विश्रान्तिश्रुते ஆத்மாவிலே அமைதியா யிருப்பதற்காக
सरसं சுவையுடையதான इदं किञ्चित् प्रस्तौमि ஏதோ ஒரு
வகைபான இதை (ஸ்குதியாக)ச் சொல்லத் தொடங்கு
கிறேன்.

I now begin to say a few sweet words (of praise), in order that I may rest in my own Self,

I whose divine greatness has been awakened per-
force by the teaching of my preceptor Parama-
sivendra.

निरुपमनित्यनिरीहो निष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः ।

विगलितसर्वविकल्पः शुद्धो बुद्धश्चकास्ति परमात्मा ॥४॥

4. நிருபமநித்யநிரீஹோ

நிஷ்கல்-நிர்மாய-நிர்-முணாகாரஃ ।

வி மலிதஸர்வநிகல்பஃ

முநீயோ மூநீயஸ்சகாஸ்தி பரமாத்மா ॥

निरुपमनित्यनिरीहः ஒப்பற்றதும் பற்றற்றதுமான
சித்தியப்பொருளாய் நிष्कलनिर्मायनिर्गुणाकारः பகுதிகளாகப்
பிரிக்கவொண்ணாததாய் மாயையின் சம்பந்தமொன்று
மில்லாததாய் குணங்களின் ஸம்பந்தமொன்று மில்லாத
வடிவையுடையதுமான परमात्मा பரமாத்மா विगलितसर्व-
विकल्पः எல்லாவித மாறுபாடுகளும் (விகல்பங்களும்)
அற்றதாய் शुद्धः பரிசுத்தமானதாய் बुद्धः விழித்துக்
கொண்டிருப்பதாய் (ஞான ஸ்வரூபமாய்) चकास्ति
விளங்குகின்றது.

The supreme Soul shines pure and awake and
devoid of all mutations (Vikalpas); It is unique,
eternal and free from passion; It is an indivisible
whole, untouched by Mayā (ignorance) and free
from the *gunas* (the threefold qualities, Sattva,
Rajas and Tamas).

स्वाविद्यैकनिवद्धः कुर्वन्कर्माणि मुद्यमानः सन् ।

दैवाद्विधूतबन्धः स्वात्मज्ञानान्मुनिर्जयति ॥ ५ ॥

5. ஸ்வாவித்யைகநிவஹ்யம்

சூர்வன் கர்மாணி முஹ்யமானஃ ஸன் |

ஹ்வாவித்யைகநிவஹ்யம்

ஸ்வாத்மஜ்ஞானம்-முனிர்ஜயதி ||

स्वाविद्यैकनिबद्धः தன்னுடைய அவித்தையால் மட்டுமே
கட்டுண்டவனாய் கர்மாणि கரியங்களை குர்வந் செய்துகொண்
டும் मुह्यमानः அறிவு மயங்கியும் सन् இருந்துகொண்டே
दैवात् (தற்செயலாக) அநிரிஷ்டவசத்தால் स्वात्मज्ञानात् தன்
ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவால் विधूतबन्धः பற்றுகள் நீங்கிய
வனாக मुनिः முனிவன் जयति விளங்குகிறான்.

He who was erstwhile bound merely by his own ignorance and was engaged in (wordly) activities and felt bewildered, he (now) shines supreme as a sage having, by God's grace, shaken off his shackles because of the knowledge of the Atman (his own Self).

मायावशेन सुप्तो मध्ये पश्यन्सहस्रशः स्वप्नान् ।

देशिकवचःप्रबुद्धो दीव्यत्यानन्दवारिधौ कोऽपि ॥ ६ ॥

6. மாயாவசேன ஸுப்தோ

மயையே பச்யன் ஸஹஸ்ரஸஃ ஸ்வப்னான் |

தேஸிகவசஃ ப்ரபுஷ்டயோ

தீவ்யத்யானந்தவாரியௌ கோ஽பி ||

मायावशेन मासपयिन् सक्तियால் सुप्तः தூங்குகிறவனாக
मध्ये (தூக்கத்தின்) திடையிலே स्वप्नान् கனக்களை सहस्रशः
ஆசிரிக்கணக்காக पश्यन् கண்டு, (அன்பு) देशिकवचःप्रबुद्धः
குருவினுடைய வார்த்தைகளால் விழித்துக்கொண்டவனாக

आनन्दवारिधौ ஆனந்த ஸாகரத்தில் कः अपि (ஒப்பற்ற)
ஒருவுண் दीव्यति தினைத் து இன்புறுகிறான்.

He who (erstwhile) was sleeping under the influence of Maya (Illusion) and during his sleep had dreams by thousands; he is now awakened by the words of his (preceptor) *Guru* and delights in the ocean of Bliss.

प्राकृतभावमपास्य स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः ।

गुरुवरकरुणापाङ्गाद् गौरवमासाद्य माद्यति प्राज्ञः॥७॥

7. ப்ராகுதவாவமபாஸ்ய

ஸ்வீக்யுத-நிக்ருப-ஸச்சிதானந்த: |

மருவர-கருணாபாங்காந்

மெளரவபாஸந்யமாந்யதி ப்ராஜ்ஞ: ||

गुरुवरकरुणापाङ्गात् சிறந்த குருமூர்த்திகளின் கருணை
கொண்ட கடைக்கண் பார்வையால் प्राकृतभावं பிரக்ருதி
ஸப்பந்தமான தன்மையை अपास्य உதறியெறிந்து
स्वीकृतनिजरूपसच्चिदानन्दः (தன் ஸ்வரூபமான) உண்மை
இயல்பான ஸச்சிதானந்தத்தை தன்னதாகக்கொண்ட
வருகி गौरवं மேன்மையை आसाद्य ஆடைந்தா प्राज्ञः
அறிவாளி माद्यति களிப்புறுகிறான்.

The wise man rejoices, having attained to dignity by a more side-glance from the great (guru's) teacher's gracious eyes, having cast off his natural propensities (born of Prakṛti) and having made his real nature as *Sat*, *Chit* and *Ananda* his own.

श्रीगुरुकृपया सच्चित्सुखनिजरूपे निमग्नधीर्मौनी ।

विहरति कश्चन विबुधः शान्ताहंतो नितान्तमुदितान्तः॥ ८॥

8. ஸ்ரீ மூருகூபயா ஸச்சித்

ஸுவநிஜரூபே நிமத் னயீர்மௌனீ ।

விஹரதி கச்சன விவூயஃ

ஸாந்தாஹந்தோ நிதாந்தமுதிதாந்தஃ ॥

कश्चन विबुधः (ஒப்பற்ற) ஒரு ஞானி श्रीगुरुकृपया:

ஸ்ரீ குருவின் கிருபையால் सच्चित्सुखनिजरूपे ஸத்தும்
சித்தும் ஆனந்தமுமான தன் ஸ்வரூபத்திலே निमग्नधीः
ஆழ்ந்த புத்தியையுடைய मौनी மௌனியாகி शान्ताहन्तः
அகம்பாவமற்றவனாய் नितान्तमुदितान्तः மிகவும் களிப்புற்ற
மாறாதையுடையவனாய் विहरति விளையாடுகிறான்.

By the grace of his good teacher (Guru), the wise man rejoices silently and much pleased at heart, and with his mind submerged in his own nature as Existence, Knowledge and Bliss.

गुरुवरकरुणालहरी-व्यतिकरभरशीतलस्वान्तः ।

रमते यतिवर एको निरुपमसुखसीमनि स्वैरम्॥ ९॥

9. மூருவரகருணாலஹரீ-

வ்யதிகரஹரஸீதலஸ்வாந்தஃ ।

ரமதேயதிவர ஏகோ

நிருபமஸுவஸீமனி ஸ்வைவரம் ॥

एकः यतिवरः ஒப்பற்ற சிறந்த சன்னியாகி गुरुवर-
करुणालहरीव्यतिकरभरशीतलस्वान्तः சிறந்த குருவின் கருணை
யாகிய பேரலைக்கு அருகேயிருப்பதால் அதிகக் குளிர்ச்சி

பெற்ற மனதையுடையவனாய் சுவேர் தன்னிச்சைப்படி
 निरुपमसुखसीमनि ஒப்பற்ற ஆனந்தத்தின் (எல்லைப்புறத்திலே)
 பெருக்கிலே रमते இன்புகிறான்.

The good Sannyasin is unique, rejoicing at will in the utmost regions of incomparable Bliss, with his heart's passions completely cooled by its nearness to the surging waves of grace flowing from his good teacher (*guru*).

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ।

विहरन्मस्करिवर्यो निरवधिकानन्दनिरधावास्ते ॥ १० ॥

10. ஸ்ரீதேசிகவரகருண-

ரவிகரஸம்போஹிதாந்தரய்வாந்தஃ ।

விஹரன் மஸ்கரிவர்யோ

நிரவயிகானந்த-நீரயாவாஸ்தே ॥

श्रीदेशिकवरकरुणारविकरसमपोहितान्तरध्वान्तः ஸ்ரீ குரு
 நிரேஷ்டரின் கருணையாகிய ஸ்ரீய நிரணங்கனால் (அக
 இருளை) அஞ்ஞானத்தைப் போக்கிக் கொண்டவரான
 मस्करिवर्यः நிறந்த சன்னியாசி निरवधिकानन्दनिरध्या எல்லை
 யற்றதான ஆனந்த ஸாகரத்திலே विहरन् விளையாடிக்
 கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

The good (ascetic) Sannyasin, from whose heart darkness has been dispelled by the sun-like radiance of his good Guru's grace, is sporting in the boundless ocean of Bliss.

जनिविपरीतक्रमतो बुद्ध्या प्रविलाप्य पञ्चभूतानि ।

परिशिष्टमात्मतत्त्वं पश्यन्नास्ते मुनिः शान्तः ॥ ११ ॥

11. ஜனவிபரீதக்ரமதோ

வெஃய்யா ப்ரவிலாப்ய பஞ்சஹுதானி
பரிசிஷ்டமாத்மதத்வம்

பர்யன்னாஸ்தே முனி: ஸாந்த: ||

பஞ்சபூதானி ஐந்து பூதங்களையும். ஜனிவிபரிதக்ரமத
(அவை) தோன்றிய முறைக்கு மாறான முறையிலே
(அதாவது, ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், நீர், மண் என்றதற்கு
மாறான மண், நீர், தேஜஸ், வாயு, ஆகாசம் என்ற
முறையிலே) बुद्ध्या புத்தியைக்கொண்டு प्रविलाप्य ஒடுங்கச்
செய்து परिशिष्टं எஞ்சியதான आत्मतत्त्वं ஆத்மதத்வம்பொருளை
पश्यन् நோக்கியவனாக் முனி: ஒரு முனி: ன் शान्त: சாந்த
முடையவனாக் னாஸ்தே ஐந்துக்கூறான்.

The sage rests quiet, visualizing the Atmar that remains after he has by his Buddhi (mental faculty) uncreated (by involution) the five elements inverting the order of their creation (evolution).

जगदखिलमिदमसारं मागिकमेति मगसि मन्वानः ।

पर्यटति पाटिताशः प्रगलितमदमानमत्सरः कोऽपि ॥ १२ ॥

12. ஜகத்கில மிதமஸாரம்

மாஸிமேவேதி மகஸி மன்வான: |

பர்யடதி பாடிதாஸ:

ப்ரஹ்மித-மடிமானமத்ஸர: கோஃபி ||

इदम् अखिलं जगत् இந்த ஜகத் முழுவதும் அசார் ஸார
மற்றது मायिकम् एव மாயையால் ஆனதே யாகும் इति
என்று मनसि மனதிலே मन्वानः கருதுவானாகி पाटिताशः
ஆசை நொறுங்கிப் பொடிந்,துபோனதால் ஆசையற்றவனும்
प्रगलितमदमानमत्सरः செருக்கு, அபிமானம், பொருமை
இவை தன்னிடத்திலிருந்து வழுவப்பெற்றவனுமாகி कः
अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் पर्यटति திரிகிறான்.

He wanders about, with his desires crushed
and with his pride, self-esteem and envy all gone,
realizing in his mind that this universe in its
entirety is unsubstantial and proceeds from Maya
(Illusion).

नात्मनि किञ्चिन्माया तत्कार्यं वाऽस्ति वस्तुतो विमले ।

इति निश्चयवानन्त-हृष्यत्यानन्दनिर्भरो योगी ॥ १३ ॥

13. நாத்மனி கிஞ்சின்-மாயா

தத்கார்யம் வாஸ்தி வஸ்துதோ விமலே ।

இதி நிச்சயவானந்தர்-

ஹ்ருஷ்யத்யானந்தஹிர்ஹோ யோதி ॥

विमले आत्मनि பரிசுத்தமான ஆத்மாவசிய தன்
னிடத்திலே माया மாயையேனுந் वा அல்லது किञ्चित्
கொஞ்சமும் तत्कार्यं மாயையின் காரியமேனுந் वस्तुतः
உண்மையில் न अस्ति இல்லை इति என்று निश्चयवान् உறுதி
கொண்டவனும் आनन्दनिर्भरः ஆனந்தர் திரட்டிவனாய்
योगी யோகியானவன் अन्तः हृष्यति உள்ளத்திற் களிப்புறு
கிறான்.

The Yogin, being full of Bliss, rejoices at heart, knowing for certain that in the immaculate Self there is really no Maya (Illusion) nor any the least consequence of Her touch.

त्वमहमभिमानहीनो मोदितनानाजनाचारः ।

विहरति बालवदेको विमलसुखाम्भोनिधौ मग्नः ॥ १४ ॥

14. த்வமஹமஹிமானஹீனோ

மோ லிதநானாஜனாசாரஃ ।

விஹரதி வாலவதேகோ

விமலஸுஹாமஹோநிதௌ மக்னஃ ॥

त्वमहमभिमानहीनः நீ நான் என்னும் அபிமானமில்லாத வனாய் மோதितनानாजनाचारः ஜனங்களின் பல வேறு நடத்தைகளிலும் இன்புறுவோனாய் विमलसुखाम्भोनिधौ பரிசுத்தமான ஆனந்த ஸாகரத்திலே मग्नः மூழ்கினவனாய் बालवत् சிறு பிள்ளையப்போல एकः ஒருவன் विहरति விளையாடுகிறான்.

He sports like a child, plunged in the Ocean of pure Bliss and delighted with the diverse actions of men, without any feeling of 'you' or 'I'.

अवधूतकर्मजालो जडवधिरान्धोपमः कोऽपि ।

आत्मरामो यतिरा-इद्वीकोणेष्वटनास्ते ॥ १५ ॥

15. அவயுதி கர்மஜாலோ

ஜவஸயிராந் டோபமஃ கோ஽பி ।

ஆத்மராமோ யதிரா—

ஐடவிகோணேஷ்வடன்னாஸ்தே ॥

आत्मारामः (தன்னிலேயே) ஆத்மாவிலேயே இன்புறு
வோனாகிய க: अपि यतिराद् ஒரு (ஒப்பற்ற) சன்னியாசிச்
சிரேஷ்டன் अवधूतकर्मजातः கர்மாக்களாகிய வலைகளினின்
றும் (பந்தங்களினின்றும்) நீங்கியவனாய் जडवधिरान्धोपमः
அறிவின்னும் செவிடனும் குருடனுமான ஒருவனைப்
போன்றவனாய் अटवीकोणेषु காட்டு முலைகளிலே अटन् आस्ते
இரிந்துகொண்டிருக்கிறான்.

Delighted in the Atman (in his Self) and rid
of the bondage of *karma* (action), the Prince of
Sannyasins is wandering about in the outskirts of
the jungle, like a deaf blind idiot,

शान्त्या दृढोपगूढः शान्तसमस्तान्यवेदनोदारः ।

रमते रसज्ञ एको रम्ये खानन्दपर्यङ्के ॥ १६ ॥

16. ஸாந்த்யா டூஹோபமூபமஃ

ஸாந்தஸு: ஸ்தான்யவேதோனோடார: ।

ரமதே ரஸஜ்ஞ ஏகோ

ரம்யே ஸ்வானந்தபர்யங்கே ॥

रम्ये இன்பமளிப்பதான स्त्रानन्दपर्यङ्के நன்னுடையதான
ஆனந்தமயமான பள்ளியிலே शान्तसमस्तान्यवेदनादारः மற்ற
எல்லாவுணர்ச்சிகளும் அற்றுத் தெளிந்தவனான एकः
ஒப்பற்ற வொரு रसज्ञः ரஸஜ்ஞன் (இன்பச் சுவை
யறிந்தவன்) शान्त्या மனச் சாந்தியானே दृढोपगूढः இறுகத்
தழுவப்பெற்றவனாய் रमते இன்புறுகிறான்.

Alone the happy one enjoys, remaining in
the close embrace of Santi (Equanimity) on the

hed of his own Ananda (Bliss), serene and un-
ruffled by all other sensations.

उन्मूलितविषयारिः स्वीकृतवैराग्यसर्वस्वः ।

स्वात्मानन्दमहिम्नि स्वाराज्येऽस्मिन् विराजते यतिराट् ॥ १७ ॥

17. உன்மூலிதவிஷயாரி:

ஸ்வீகூதவிராஜ்யஸர்வஸ்வம் |

ஸ்வாத்மானந்தமஹிமணி

ஸ்வாராஜ்யேஸ்யஸின் விராஜதேயதிராட் ||

யதிராட் சன்னியாசிகளுக்கும் மன்னன் (சிறந்த சன்னி
யாசி) உன்மூலிதவிஷயாரி: இந்திரிய சுகங்களாகிய பகைவர்
களை வேரோடு அகற்றுவனாய். ச்வீகூதவீராக்யசர்வஸ்வ: வைராக்
கியமென்னும் சொத்துதெயல்லாம் தன்னதாகக்கி கொண்
டவனாய். சுவாத்மானந்தமஹிம்னி தன் ஆத்மாவாகிய ஆனந்தத்தின்
பெருமையென்னும் அஸிந் சுவராஜ்யே இந்த ஸ்வராஜ்யத்தில்
விராஜதே சிறப்புற்று விளங்குகிறான்.

'ஹீஷயம்' என்பது இந்திரிய உணர்ச்சியையும் தேசத்தையும்
குறிக்கும். அரசன் நாட்டிலுள்ள பகைவரை வென்று வேற்ற
ரசர்களின் சொத்துக்களைபெல்லாம் தன்னுடையதாகக்கி
கொண்ட ராஜ்யாநிகாரத்திற் பெருமையுடன் விளங்குவதுபோல
யதிச்சேஷ்டனும் விளங்குகிறான் என்பது கருத்து.

The king of ascetics shines supremo in his
own kingdom, in the majesty of his own blissful
Self (Atman), having made all the wealth of non-
attachment his own and having uprooted his
enemies, the sense-pleasures.

सवितर्यपि शीतरुचौ चन्द्रे तीक्ष्णेऽप्यधो वहत्यग्नौ ।
मायिकमिदमिति जानन् जीवन्मुक्तो न विस्मयी भवति॥१८॥

18. ஸவீதர்யபி ஸீதருசௌ சந்த்ரோ

தீக்ஷ்ணே஽ப்யதோ வஹத்யத்னௌ |

மாயிக மிதமிதி ஜானன்

ஜீவன்முக்தோ ந விஸ்மயீ பவதி ||

சவீதரி சூரியன் ஶீதருசௌ அபி சூரிர்ந்த கிரணங்களை
யுடையவனானும் சந்த்ரே சந்திரன் தீக்ஷ்ணே அபி கொடியவனா
யினும் அக்ஷௌதீ அஃ வஹதி கீழ்நோக்கி கொழுந்து
விட்டெழுந்தாலும் இஃ இது மாயிக் மாயையால் ஆனது
ஐதி என்று ஜானந் அறிந்தவனாகி ஜீவன்முக்த: ஜீவன்முக்தன்
(உயிரோடுள்ளபோதே மோகத்தையடைந்தவன்)
விஸ்மயி ஆச்சரியம் கொண்டவனாக ந பவதி இருப்பதில்லை.

Though the sun be cool, though the moon
scorch and the tongue of fire leap downward, the
jivanmukta knows it to be the work of Maya
(Illusion) and does not wonder thereat.

अज्ञानवैरिविजयी प्रज्ञामातङ्गमस्तकारुढः ।

विहरति संयमिराजः समरससुखधाम्नि सर्वतो रम्ये॥१९॥

19. அஜ்ஞானவைரீவிஜயீ

ப்ராஜ்ஞா-மாதத்-ம-மஸ்தகாருட: |

விஹரதி ஸம்யமிராஜ: -

ஸமரஸஸுக்யாம்னி ஸர்வதோ ரம்யே ||

प्रशमातङ्गमस्तकारूढः பேரறிவு (ப்ராஜ்ஞை) என்னும் யானையின் பிடரியிலேறிக்கொண்டு அஜானவैरिविजयी அறி யாமையாகிய பகைவனை வென்றவனான संयमिराज: துறவி ராஜன் सर्वतः எல்லா வகைகளிலும் रम्ये இன்பந்தருவதான समरससुखधासि (ஸமரஸம்) யாதொரு பேதமுமில்லாத இன்பமான பிரதேசத்திலே विहरति இன்புறுகிறான்.

The King of ascetics sports in the expanse of unvarying Bliss, which is ever most pleasing, riding on the high neck of the elephant of Right Knowledge and vanquishing his enemy, Ignorance.

शान्ताहं कृतिदोषः सुसमाहितमानसः कोऽपि ।

पूर्णन्दुशिशिरभावो राजत्यानन्दसत्यचिद्रसिकः ॥ २० ॥

20. ஸாந்தாஹம் க்ருதிதோஷ:

ஸுஸமாஹிதமானஸ: கோ஽பி |

பூர்ணேந்ஹுஸரிஸிரஹாவோ

ராஜக்யானந்தஸத்யசித்ரஸிக: ||

शान्ताहं कृतिदोषः அஹங்காரமென்னும் தோஷம் அற்ற வனாயும் सुसमाहितमानसः நன்கு அமைந்த மனமுடையவனாயும். पूर्णन्दुशिशिरभावः முழுமதிபோன்று குளிர்ந்த எண்ணக் களை யுடையவனாயும் आनन्दसत्यचिद्रसिकः कः अपि ஸச்சிதானந்தப் பொருளாகி இன்புறும் ஒப்பற்ற ஒருவன் ராஜதி விளங்குகிறான்.

He shines supreme enjoying, as Existence-Knowledge-Bliss, with the blemish of egoism gone, with his mind quite calm and composed, and with his thoughts cool and pleasant like the full moon.

तिष्ठन्परत्र धाम्नि स्वीयसुखास्वादपरवशः कश्चित् ।

कापि ध्यायति कुहचिद्भायति कुत्रापि नृत्यति स्वैरम् ॥ २१ ॥

21. திஷ்டன் பரத்ர ஧ாம்னி

ஸ்வீய-ஸுவாஸ்வாத-பரவஸஃ கஸ்சித் |

க்வாபி ய்யாயதி குஹசித் -

மாயதி குத்ராபி நூத்யதி ஸ்வைரம் ||

பரத்ர வேற் ற லகிலே ஧ாந்நி ஓரிடத்திலே திஷ்டந் இருந்து
கொண்டு ஸ்வீயசுலாஸ்வாதபரவஸ: தன் னுடையதான (ஆத்மா
வின்) ஆனந்தத்தை நுகர்வதிலே ஈடுபட்டவனாய் கश्चित्
(ஒப்பற்ற) ஒருவன் स्वैர் தன்னிச்சைப்படி क अपि எங்கே
னும் ஧்யாயதி மனஞ் செலுத்துகிறான், कुहचित् எங்கேனும்
गायति பாடுகிறான், कुत्र अपि எங்கேனும் नृत्यति ஆடுகிறான்.

Fully engrossed in the enjoyment of his own
Bliss, he remains in another world as it were;
and, as strikes his fancy, here he is engaged in
thought, and there he is singing, and there he is
dancing.

अगृहीतायकलङ्कः प्रशमितसङ्कल्पविभ्रमः प्राज्ञः ।

न्यकृतकार्यकलाप-स्तिष्ठत्यापूर्णसोमनि कापि ॥ २२ ॥

22. அஹ்ரஹீதாவகலங்க :

ப்ராஸமித-ஸங்கல்ப-ஸிஹ்ரம: ப்ராஜ்ஞ: |

ந்யக்ரூதகார்பகலாப-

ஸ்திஷ்டத்யாபூர்ணஸோமனி க்வாபி ||

அஹ்ரஹீதாவகலங்க: பாபமென்னும் மறுவை (களங்கத்
தை)க் கொள்ளாதவனாய் ப்ராஸமிதசங்கல்பவிப்ரம: (ஸங்கல்பத்

உளால்) எண்ணங்களால் உண்டாகும் குழப்பங்கள் முற்றும் அற்றவனாய் न्ययवृत्तकार्यकलापः காரியத்தொகுதி களையெல்லாம் அவமதித்து விலக்கியவனாயுள்ள ப்ராஹ்ம பேர்மவாளி क अपि எங்கேயோ आपूर्णसोमनि எங்கும் நிறைந்த செல்வத்தில் तिष्ठति நிலைபெற்றிருக்கிறான்.

Wherever he be, he stands secure in the region of Perfection, the wise man who is unblemished by sin, who has ceased to be distracted by thoughts (Sankalpas) and who has risen superior even to ordained action.

चपलं मनःकुरङ्गं चारु गृहीत्वा विमर्शवागुरया ।

निगमाख्यविहार-आन्तः शेते स्वधाम्नि कोऽप्येकः॥२३॥

23. சபலம் மன: குரங்கம்

சாருமுகமீத்வா விமர்ஸவாமூரயா |

நிமமாரண்ய-விஹார

ஸ்ரான்த: ஸேதே ஸ்வயாம்னி கோZப்யேக:

चपलं ஒரு விலையிலே நில்லாது திரிகின்ற मनःकुरङ्ग மனமென்னும் மாணை विमर्शवागुरया (விமர்சம்) ஆராய்ச்சி என்னும் விலையிலே चारु அழகாக गृहीत्वा பிடித்தபின் निगमाख्यविहारआन्तः வேதங்களென்னும் காடுகளிலே இன்பமாகத் திரிந்ததாலே களைப்புற்றவனான एकः कः अपि ஒப்பற்ற ஒருவன் स्वधाम्नि சுன்னுடைப இடத்திலேயே शेते சாய்ந்து அனாதி பெறுகிறான்.

Having skilfully caught the fickle antelope of his mind (Manas) in the net of Discernment

(Vimarsana), he, the unique one, reposes in the Self (in his own place), tired with hunting in the forests of the Vedas.

दारुणचित्तव्याघ्रं धीरमनःखड्गधारया हत्वा ।
अभयारण्ये कोऽपि स्वैरविहारी जयत्येकः ॥ २४ ॥

24. ஞானசித்த-வ்யாஹாரம்
யீரமனஃவஹ்யமயாரயா ஹத்வா |
அஹயாரண்யே கோஹரி
ஸ் தவாவிஹாரீ ஜயத்யேகஃ ||

दारुणचित्तव्याघ्रं சித்தமென்னும் கொடும் புளியை
धीरमनःखड्गधारयाः हत्वा தையங்கொண்ட மனம் என்னும்
வாளின் முனையால் வெட்டியழித்து एकः कः अपि ஒப்பற்ற
வனான ஒருவன் अभयारण्ये அச்சமின்மை என்னும்
காட்டிலே स्वैरविहारी தன்னிஷ்டப்படி திரிந்து விளையாடிக்கொண்டு जयति சிறந்து விளங்குகிறான்.

Unique he triumphs, wandering at will in the forest of Fearlessness, having felled the cruel tiger called *Chitta* (Mentality) with the sharp-edged sword of his brave Mind (Manas.)

सज्जनहृदयसरोजो-न्मीलनकरधीकरप्रसरः ।
एको यतिवरपूषा निर्दोषश्चरति चिद्गगने ॥ २५ ॥

25. ஸஜ்ஜனஹ்ருதயஸரோஜோ-
ன்மீலனகரயீகரப்ரசஸரஃ |
ஏகோ யதிவரபூஷா
சிர்ஜோஷஸ்சரதி சிஃ மமனே ||

सज्जनहृदयसरोजोन्मीलनकरधीकरप्रसरः நல்லோர்களின் இருதயங்கள் என்னும் தாமரைகளை மலரச்செய்யும் புத்திக் கதிர்களைப் பரப்புகிறவனாப் நிர்दोषः குற்றமற்றவனாய் चिद्गणे 'சித்' என்னும் வானத்திலே यतिघरपूषा துறவி களுட் சிறந்தவனான சூரியன் एकः தனித்து धरति சஞ்சரிக்கிறான்.

The spotless Sun of a supreme ascetic stalks unique in the sky of *Chit* (Knowledge), with his abundant thoughts as the rays causing the lotuses of good men's hearts to bloom.

कुवलयविकासकारणमज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः ।

शुद्धो मुनीन्द्रचन्द्रः सुरसेव्ये लसति विष्णुपदे॥, २६॥

26. குவலயவிகாஸகாரண—

மஜ்ஞானயுவாந்தகௌமுதீப்ரஜ்ஞஃ ।

ஸுஹ்யோ முனீந்த்ரீசந்த்ரஃ

ஸுரஸேவ்யே லஸதி விஷ்ணுபடே ॥

कुवलयविकासकारणं குவளைகள் மலர்வதற்குக் காரணமாயும் (பூமண்டலம் முழுதும் மகிழ்வதற்குக் காரணமாயும்) अज्ञानध्वान्तकौमुदीप्रज्ञः அறியாமை என்னும் இருளேப் போக்கும் பேரறிவாகிய நிலைவயுடையதாயும் शुद्धः (மேலும்) களங்கமற்றுத் தூயதாயுமுள்ள मुनीन्द्रचन्द्रः முனிச்சிரேஷ்டனாகிய சந்திரன் सुरसेव्ये தேவர்கள் அடைவதற்கேற்றதான विष्णुपदे (எங்கும் நிறைந்ததாக நாடப்பெறும் பரம்பொருளிலே) வானத்திலே लसति விளங்குகிறான்.

The great sage (Muni) shines in the ethereal region of Chit (Vishnupada), fit abode of the Gods, a spotless moon which causes the blue lilies to bloom and the moonlight of whose wisdom dispels ignorance.

स्वानन्दामृतसैकै-रान्तरसंतापसंततिं शमयन् ।

चित्रमचञ्चलवृत्ति-श्चिद्योमनि भाति योगिवर्यधनः ॥ २७ ॥

27. ஸ்வானந்தாமுதசைகை-ரான்தரஸந்தாபஸந்ததி ஸமயன்—

ரான்தரஸந்தாப ஸந்ததிம் ஸமயன் ।

சித்ரமசஞ்சல வுத்தி—

ஸ்சித் வ்யோபனி ஹதி யோ மிவர்யவன் ॥

स्वानन्दामृतसैकै: தன்னுடைய ஆனந்தமயமான அமுதத் திவலைகளால் நீர்த்துளிகளால் அந்நரஸந்தாபஸந்ததி இருதயத்திலே தொடர்ச்சியாக எழுகின்ற ஸந்தாபங்களை (மன எரிச்சல்களை) ஸமயன் தணிவித்துக் கொண்டு சித்த்யோமனி 'சித்' என்னும் வானத்திலே (சிதாகாசத்திலே) யோகிகளுட் சிறந்தவன் என்னும் மேகமானது அசஞ்சலவृत्ति: ஆலையாமல் நிலைத்து நிற்பதாய் பாதி விளங்குகிறது, சித்ரம் ஆச்சர்யம்!

O Wonder! The great Yogin shines in the ethereal region of Chit, an unmoving cloud which, by raining the elixir of its own bliss (of Atman), quenches the spreading fire of inward distress.

सुमनःसौरभमञ्जुल-संचारनिवारिताखिलश्रान्तिः ।

संयमिचारुसमोरो विहरत्यानन्दसंविदारामे ॥ २८ ॥

28. ஸுமனஃ ஸௌரமமஞ்ஜுல —

ஸஞ்சார நிவாரி தாவிலஸ்ரார்தி : |

ஸம்யமிசாருஸமீரோ

விஹரத்யானந்தஸம்விதாராமே ||

संयमिचारुसमीरः ஆறவி என்னும் மென்காற்று **सुमनः-**
सौरभमञ्जुलसंचारनिवारिताखिलश्रान्तिः மலர்களின் (பிரும்ம
நிஷ்டர்களின்) தெய்விக நறுமணங்கொண்டு சுகமாக
விசுவதாலே (எல்லோருடைய) எல்லாச் சிரமங்களையும்
நீக்கிக் கொண்டு **आनन्दसंविदारामे** ஆனந்தமயமான
ஸம்விதஞ்ஞானமென்னும் பூந்தோட்டத்திலே **विहरति**
இன்புற்று உலாவுகிறது.

The recluse is the gentle wind which blows pleasantly in the grove of Knowledge-Bliss and prevents all fātigue by its lovely progress, along with the fragrance of flowers (realised souls).

निःश्रेयससरसफले निर्मलविज्ञानपल्लवमनोद्वे ।

वीतभये विपिनतले यतिशितिकण्ठो विभाति कोऽप्येकः॥२९॥

29. நிஸ்ரேயஸஸரசஹலே .

நிர்மலவிஜ்ஞான-பல்லவமனோத்ஸவ |

வீதஹயே விபினதலே

யதிகரிதகண்ணோ விஹதி கோ஽ப்யேக : ||

निःश्रेयससरसफले ரஸம் (அமிர்தம்) சிறைந்ததான
மோகனம் (நிஸ்ரேயஸ்) என்னும் பழத்தையுடையதாயும்
निर्मलविज्ञानपल्लवमनोद्वे விஜ்ஞானம் (பேரறிவு) என்னும்
ஞாய தளிர்களால் மனதைக் கவர்வதாயும் **वीतभये** பயம்
முற்றம் நீங்கியதாயுமுள்ள **विपिनतले** காட்டுப்பிரதேசத்

100

ஆத்மவித்யாவிலாஸ:

தில் க: अपि यतिशितिकण्ठः एकः ஒப்பற்ற துறவியாகிய
மயில் ஒன்று விभाति விளங்குகின்றது.

The ascetic shines, a peacock in the region of the forest, whence fear has fled and where grow the luscious fruit of Beatitude (Nisreyasa) and the pleasing flowers of perfect Knowledge.

निःसारभुवनमरुतल-मुत्सार्यानन्दसारसपूर्णं ।

वरसरसि चिन्मयेऽसिन् परहंसः कोऽपि दीव्यति स्वैरम्॥ ३०॥

४०. நி:ஸாரஹுவனமருதல—

முத்ஸார்யானந்தஸாரஸபூர்ணே ।

வரஸரஸி சிண்மயேஸின்

பரஹம்ஸ: கோஸி தீவ்யதி ஸ்வைரம் ॥

निःसारभुवनमरुतलं ஸாரமற்றதான பூமியாகிய பாலை
நிலத்தை उत्सार्य விட்டதன்று आनन्दसारसपूर्णं ஆனந்த
மயமான (அமுதத்தால்) நீரால் நிறைந்ததும் चिन्मये 'சித்'
ஆகியதுமான असिन् वरसरसि இந்த சிறந்த வரியிலே
कः अपि ஒப்பற்ற ஒரு परहंसः சிறந்த ஹம்ஸமானது
स्वैरं தன்னிச்சைப்படி दीव्यति விளையாடுகின்றது. ।

Abandoning the desert region of the worth-
less world, he, the good swan, sports freely in
this excellent lake which is all Chit (knowledge)
and full of the sweet waters of perfect Bliss.

निखिलागमपल्लविते निगमशिरस्तन्त्रशीतलोद्याने ।

मधुरतरमञ्जुवाचः कूजनास्ते यतीन्द्रकलकण्ठः॥ ३१॥

31. கிஷிலாமமபல்லவிஃ

நிமமஸிரஸ்தந்த்ர-ஸ்ரீதலோரூபயானே ।

மயுரதரமஞ்ஜுவாச :

கஜன்னாஸ்தே யதீர்ட்ராகலகண்ஃ ॥

निखिलागमपल्लविते எல்லா வேதங்களும் துளிர்ந்திருக்
கின்றதான நிமமஸிரஸ்தந்த்ரஸீதலோரூபயானே உபநிஷத்துக்களி
லுள்ள உபாஸனைகளால் (தந்திரங்களால்) குளிர்ந்திருக்
கும் பூஞ்சோலையிலே யதீர்ட்ராகலகண்ஃ சன்னியாசிச்
சிரோஷ்டனான குயிலானது மயுரதரமஞ்ஜுவாச: மிக்க
இனிமையான அஞ்சொற்களை கூஜந் மிழற்றிக் (கவிக்)
கொண்டு आस्ते இருக்கின்றது.

The great recluse is the cuckoo which cooes
soft sweet words in the grove which is made cool
by the secret lore (Tantras) of the Upanishads
and where all the Vedas are in bloom.

दारितमोहमदेभो दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः ।

विबुधोत्तमसिंहवरो विहरत्यानन्दविततकान्तारे ॥ ३२ ॥

32. டாரிதமோஹமடேஹோ

உரீகூதஸகலஹரிதஸார்உலஃ ।

விஸுயோத்தமஸிம்ஹவரோ

விஹரத்யானந்தவிததகாந்தாரே ॥

दारितमोहमदेभः அஞ்ஞானம் என்னும் மதம்பிடித்த
யானையைப் பிளந்தெறிந்து दूरीकृतसकलदुरितशार्दूलः பாபங்
கள் என்னும் புலிகளை பெல்லாம் வெருட்டியோட்டிய
विबुधोत्तमसिंहवरः புத்திமான்களுட் சிறந்தவனான சீரிய
சிங்கமானது आनन्दविततकान्तारे ஆனந்தம் என்னும்
அகன்ற காட்டிலே विहरति இன்புற்று விளையாடுகின்றது.

The excellent man of wisdom is the great lion which sports in the wide forest of Bliss, having torn asunder the wild elephant Delusion (*Moha*) and driven away all the tigers which are sins.

அஜானமৃகவரோஜ்ஜித-விஜ்ஞானோத்ஸுக்ஷுக்ஷசிவரீதலே ।

மதீசலிலிதலாஜ்ஞோ யதிமத்கலமோ விராஜதே விஹரந் ॥ 33 ॥

33. அஜ்ஞானே ஸுமனோ ஜ்ஞானீத—

விஜ்ஞானேத் துங் மஸூங் மஸிவரிதலே ।

மதிஸலிலிதலாஜ்ஞோ

யதிமத்கலமோ விராஜதே விஹரந் ॥

அஜானமৃகவரோஜ்ஜிதவிஜ்ஞானோத்ஸுக்ஷுக்ஷசிவரீதலே அறியாமை (அஜ்ஞானம்) என்னும் சிங்கத்தாலும் ஏறமுடியாதென்று விடுக்கப்பெற்ற பேரறிவு (விஜ்ஞானம்) என்னும் உயர்ந்த கொடுமுடியின் உச்சிப்பாகத்தலே மதீசலிலிதலாஜ்ஞோ: மனனம் என்னும் நீராலே குளிர்த்த வடகையுடைய யதிமத்கலம: துறவி என்னும் மதயானை விஹரந் விளையாடிக் கொண்டு விராஜதே விளங்குகிறது.

The ascetic is a wild young elephant who, cool and wet meditation, sports in the high regions of the lofty peak of supreme Knowledge, beyond the reach of the lion, Ignorance.

नासाञ्चलनिहिताक्षो नामादिभ्यो निवर्तितस्वान्तः ।

तटिनीतटेषु तत्त्वं ध्यायन्नास्ते यतिः कोऽपि ॥ 34 ॥

34. நாஸாஞ்சல-நிஹிதாசேஷா

நாமாஹிஹ்யோ நிவர்(த்)திதஸ்வாந்த: |

தழுவீதடேஷு தத்த்வம்

யயாயன்னாஸ்தே யதி: கோ29 ||

कः अपि यतिः ஒப்பற்ற ஒரு துறவி நாசாஞ்சலநிஹிதாஸ:
மூக்கு துனியிலே பார்வையை வைத்தவனாய் நாமாஹி:
பெயர் முதலானவற்றினின்றும் நிவர்த்தி: தன்னு
டைய மனதை நீட்டுக.கொண்டவனாய் தநிதி:நிதி:நிதி:நிதி:
கரைகளில் தத்வம் உண்மையை டியாய் நியானித்துக்
கொண்டு வாஸ்தே இருக்கிறான்.

The ascetic meditating the Truth, on the banks of the river, with his eyes fixed on the tip of his nose and with his mind withdrawn from names (forms) and such like things.

आशावसनो मौनी नैराश्यालंकृतः शान्तः ।

करतलभिक्षापात्र-स्तरुतलनिलयो मुनिर्जयति ॥ ३५ ॥

35. ஆசாவஸனோ மௌனீ

நைராஸ்யாலங்கூத: ஸாந்த: |

கரதலபிக்ஷாபாத்தாஸ்—

சுருதலநிலயோ முனிர்ஜயதி ||

आशावसनः திருக்களையே ஆடையாக வுடையவனாய்
மௌனீ மனதைச் செய்பவனாய் (ஒன்றும் பேசாமல் இருப்பவ
னாய்) நைராஸ்யாலங்கூத: பற்றின்மைமடால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவ
னாய் ஸாந்த: அமைதியுற்றவனாய் கரதலபிக்ஷாபாத்தா: உள்ளங்
கையைப் பிச்சை வாங்கும் பாத்திரமாகக் கொண்டவனாய்

तस्यतलनिलयः மரத்தடியையக் குடியிருக்கும் இடமாகக் கொண்டவனான मुनिः முனிவன் जयति சிறந்த விளங்குகிறான்.

The sage shines supreme, silent and placid, with the ground under the tree as his resting place and with his palm as the begging bowl, wearing no clothes but only the jewel of non-attachment.

विजननदीकुञ्जगृहे मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे ।

शेते कोऽपि यतोन्द्रः समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ॥ ३६ ॥

36. விஜனநதிகுஞ்சு மஞ்ஜுலபுலிநைகமஞ்ஜுதரதல்பே ।

மஞ்ஜுஸபுலினைகமஞ்ஜுதரதல்பே ।

ஸேதே கோ஽பி யதோத்ரஃ

ஸமரஸஸுஸுவபோயவஸ்துநிஸ்தந்ரஃ

समरससुखबोधवस्तुनिस्तन्द्रः ஒரே ஸச்சிதானந்தபயமான பொருளாகிச் சிரமம் நீங்கியவனான க: अपि ஒப்பற்ற ஒரு யதிவர்: சன்னியாசிச் சிரேஷ்டன் विजननदी-कुञ्जगृहे ஆள் நடமாட்டமில்லாத ஆற்றங்கரைச் சோலை யாகிய (புதராகிய) வீட்டிலே मञ्जुलपुलिनैकमञ्जुतरतल्पे அழகான மணல் என்னும் மிக்க வசிகரமானதும் ஒப்பற்றதுமாகிய படுக்கையிலே शेते படுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

The great recluse who has awakened to the state of the perfect Existence-Knowledge-Bliss rests in his house, which is the deserted bush on the river-bank, on the rare and very comfortable bed of soft sands.

भूतलमृदुतरशय्यः शीतलवातैकचामरः शान्तः ।

राकाहिमकरदीपो राजति यतिराजशेखरः कोऽपि ॥ ३७ ॥

37. ஹூதலமூதுதரஸய்ய:

ஸீதலவாதைகசாமரஃ ஸாந்தஃ ।

ராகாஹிமகரதீபோ

ராஜதி யதிராஜஸேவரஃ கோ஽பி ॥

யதிராஜசேவர: தவராஜர்களுக்கு முதல்வனான க: அபி
ஒப்பற்ற ஒருவன் ஶீதலவாதைகசாமர: குளிர்காற்று
என்பதையே ஒப்பற்ற சாமரமாகக் கொண்டும் ராகாஹி-
மகரதீப: பெளர்ணமிச் சந்திரனைத் தீபமாகக் கொண்டும்
भूतलमृदुतरशय्य: வெறுந்தரை என்னும் மிக மெதுவான
மெத்தையிலே சாய்ந்துகொண்டும் शान्त: அமைதியுற்றவ
னாய் राजति விளங்குகிறான்.

The recluse shines a king of kings, resting
serenely on the soft bed of bare ground, with the
cool breeze as his unique Chamara (royal whisk)
and with the full moon as the lamp (of his royal
chamber),

विपुलशिलातलफलके विमलसरिद्वारिपरिवृतोदरे ।

मन्दं मलयजपवने वाति प्रस्रपिति कोऽपि यतिराजः ॥ ३८ ॥

38. விபுலஸிலாதலஹலகே

விமலஸரிடிவாரி-பரிவூதோடாரே ।

மந்தம் மலயஜபவனே

வாதி ப்ரஸ்வபிதி கோ஽பி யதிராஜ: ॥

विमलसरिद्धारिपरिवृतोदारे निर्मलमान आर्द्रा नीराणै
 குழப் பெற்று அழகாயுள்ள விபுலசிலாத்தலத்தில் அகன்ற
 பாதையாகிய பலகையிலே மலயஜபவனே மனம் வாதி தென்ற
 லானது மெல்ல வீச க: அபி ஒப்பற்ற வொரு யதிராஜ:
 சிறந்த னுறவி ப்ரஸபிதி நன்றாகத் தூங்குகிறான்.

The king of ascetics takes his rest (sleeps) on
 a broad slab of stone, which is lovely because on
 every side of it the pure waters of the river are
 flowing, while the southern breeze (from the
 Malaya hills) blows gently.

आन्तरमेकं किञ्चित्सन्ततमनुसंदधन्महामौनी ।

करपुटभिक्षामश्नन्नटति हि वीथ्यां जडाकृतिः कोऽपि ॥ ३९ ॥

39. ஆந்தரமேகம் கிஞ்சித்

ஸந்ததமனுஸம்ஸம்ஸம் மஹா மௌனீ ।

கரபுடபிஷ்டாபஸ்ஸன்-

னடதிஹிஸீய்யாம் ஜபாக்ருதி:கோ29 ॥

किञ्चित् एतेका एवैव आन्तरं मन्त्रं च संस्तु
 இடைவிடாமல் அநுஸந்தத் கிஞ்சித்துக்கொண்டும் மஹாமௌ
 நிய மௌனியாகி கரபுடபிஷ்டா உள்ளங்கையிலே (இடப்
 பெற்ற) பிஷ்டாண்ணத்தை அந்ந உண்டும் ஜடாக்ருதி:
 அறியில்லாத ஜடப்பொருளைப் போன்ற வடிவமுடையவ
 னைப் வீதியா் தெருவில் க: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் அடதி ஹி
 க்ரிசுருனன்றோ ?

Verily, the silent sage, ever engaged in in-
 ward meditation, takes the alms placed in his
 hands as food and wanders along the street like
 an idiot.

प्रविलाप्य जगदशेषं परिशिष्टाखण्डवस्तुपरतन्त्रः ।

प्राश्नाति कषलमास्ये प्राप्तं प्रारब्धकर्मणा कोऽपि ॥ ४० ॥

40. ப்ரிஸிலாப்ய ஜகதஸேஷம்

பரிஸிஷ்டாஹண்டவஸ்து பரதந்த்ரஃ ।

ப்ராஸ்துதி கஸலமாஸ்யே

ப்ராப்தம் ப்ராரவ்யகர்மணா கோ஽பி ॥

அசேஷ ஜகத் தகத்த முழுவதையும் ப்ரவிலாப்ய நன்றாகக் கரைத்தொழித்து பரிசிஷ்டாஹண்டவஸ்துபரதந்த்ரஃ மீதியாயுள்ள முழுப்பொருளுக்கு வசப்பட்டவனான க: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் ப்ராஸ்த கிடைத்த கவல் கவளத்தை (பிடிசோற்றை) ப்ராரவ்யகர்மணா பிராரப்த கர்மாவால் (பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிய வினைப்பயனால்) அச்யே வாயிலே இட்டு ப்ராஸ்தாதி உண்கிறான்.

Having dissolved the entire world (by right knowledge) and being under the power of the Perfect substance that survives such dissolution, he puts into his mouth by force of Prarabdha Karma (past actions which have begun to bear fruit) the handful of food which comes to him.

निन्दति किमपि न योगी नन्दति नैवापरं किमप्यन्तः ।

चन्दनशीतलहृदयः कन्दलितानन्दमन्थरः स्वास्ते ॥ ४१ ॥

41. நிந்ததி கி஽பி ந யோஜி

நந்ததி நைவாபரம் கி஽ப்யந்த: ।

சந்தனஸீதலஹ்ருதய:

கந்தலிதானந்தமந்த்ர: ஸ்வாஸ்தே ॥

योगी யோகியானவன் அந்த: மனத்துள் கிம் அபி
ஒன்றையேனும் ந நிन्दதி நிர்க்கிப்பது (இகழ்வது) இல்லை;
அபர் கிம் அபி வேறு ஒன்றையும் நந்நதி எவ புகழ்வதும்
இல்லை; சந்தனசீதலஹ்வு: சந்தனத்தைப்போன்ற குளிர்ந்த
இருதயமுடையவனாய் கந்தலிதானந்தமந்நர: ஆனந்தம்
நிறைந்து ததும்புகின்றவனாய் சுவஸ்தே அமர்ந்திருக்கிறான்.

The Yogin does not disregard any one thing;
nor does he really regard any other thing. With
his heart cool as sandal paste, he remains a mass
of Bliss overflowing.

सत्यज्य शास्त्रजालं संव्यवहारं च सर्वतस्त्यक्त्वा ।

आश्रित्य पूर्णपदवी-मास्ते निष्कम्पदीपवद्योगी ॥ ४२ ॥

42. ஸந்த்யஜ்ய ஸாஸ்த்ராஜாலம்

ஸப்வ்யவஹாரம் ச ஸர்வதஸ்த்யக்த்வா |

ஆஸ்ரித்ய பூர்ணபடவீ—

மாஸ்தே நிஷ்கம்பதீபவத்யோகீ ||

शास्त्रजालं सास्त्रिकं कृत्यिष्यत्वा संत्यज्य नन्त्रक
छिन्दुछिन्दु संव्यवहारं च कदमैष्यत्यु सर्वतः मुग्धिलुम्
त्यक्त्वा धृतरं निष्कम्पदीपवत् अशयात सुदरायुदलय
नन्त्राविगककैपपोल योगी योहियानवन् पूर्णपदवीं
निरैरन्त निळिये आश्रित्य अदैनन्त आस्ते इरुक्किरुन्.

The Yogin remains in a state of plenitude,
like an unruffled lamp, having cast all injunctions
(of the Sastras) aside, and having completely re-
jected (even) acts of duty.

तृणपङ्कचर्चिताङ्ग-स्तृणमिव विश्वं विलोकयन्योगी ।

विहरति रहसि वनान्ते विजरामरभूम्नि विश्रान्तः ॥ ४३ ॥

43. துண்பங்கச்சர்(ச்)சிதாங் மஸ்-

தூணமிவ ஹிஸ்வம் விஸோகயன் யோகீ ।

விஹரதி ரஹஸி வனாந்தே

விஜராமரஹிம்னி ஹிஸ்ராந்த: ॥

தூணபங்கச்சிதாங்க: புல்லாலும் சேற்றாலும் பூசப்பெற்ற
அவயவங்களையுடையவனாய் विश्वம் உலகமனைத்தையும்
तृणम् इव புல்லைப்போல विलोकयन् நோக்கிக்கொண்டு
वनान्ते காட்டுப் புறத்திலே विश्रान्तः சிரமந்தீர்ந்து அமைதி
யுற்றவனாய் योगी யோகியானவன் रहसि தனிமையிலே
विजरामरभूम्नि நரையும் மாணமும் இல்லாத பிரதேசத்திலே
विहरति இன்பமாய் விளையாடுகிறான்.

Taking rest in the outskirts of the forest and regarding the entire universe as a mere blade of grass, the Yogin, his body smeared with mud and straw, enjoys secret Bliss in regions beyond death and old age.

पश्यति किमपि न रूपं न वदति न शृणोति किञ्चिदपि वचनम् ।

तिष्ठति निरुपनभूमनि निष्ठामवलम्ब्य काष्ठवद्योगी ॥ ४४ ॥

44. பஸ்யதி கிமபி ந ரூபம்

ந வததி ந ஸ்ரணோதி கிஞ்சிதபி வசனம் ।

திஷ்டந்தி நிர்ஹமஹிமனி

நிஷ்டாமவலம்ப்வ்ய காஷ்டவடியோகீ ॥

யோகி யோகியானவன் किञ्चिदपि रूपं எந்த ரூபத்தை
யும் पश्यति காண்பதில்லை ; न वदति சேகவதில்லை ;

किञ्चित् वचनम् अपि எந்தப் பேச்சையும் நரணோதி கா,தாலை
கேட்பதில்லை ; निरुपमधूमनि (உவமையில்லாத) ஒப்பற்ற
செல்வத்திலே (பிரதேசத்திலே) நிஷ்டா நிலைபெற்றிருப்பதை
अवलम्ब्य கைக்கொண்டு काष्ठवत् மரம்போல तिष्ठति
அசையாதிருக்கிறான்.

The Yogin sees nothing ; nor does he speak ;
he does not hear any word that is spoken. He
remains steadfast in the incomparable region 'of
bliss, immovable like a log of wood.

जात्यभिमानविहीनो जन्तुषु सर्वत्र पूर्णतां पश्यन् ।

गूढं चरति यतीन्द्रो मूढवदखिलागमार्थतत्त्वज्ञः ॥ ४५ ॥

45. ஜாத்ய அபிமானவிஹீனோ

ஜந்துஷு ஸர்வத்ரா பூர்ணதாம் பஸ்யன் ।

மூஹம் சரதி யதிந்ரோ

மூவவடிவிலா மமார்யதத்த்வஜ்ஞ: ॥

जात्यभिमानविहीनः தான் (பிறவி) என்ற அபிமானம்
ஒன்றும் இல்லாதவனாய் सर्वत्र எங்கும் जन्तुषु (எல்லா)
ஜந்துக்களிடத்திலும் पूर्णतां நிறைந்த தன்மையை पश्यन्
காண்பவனாய் अखिलागमार्थतत्त्वज्ञः எல்லா (ஆகமங்களிலு
முள்ள) வேதங்களிலுமுள்ள உண்மைப் பொருளை
அறிந்தவனான यतीन्द्रः துறவிகளுட் சிறந்தோன் मूढवत्
அறிவில்லாதவன்போல गूढं चरति மறைந்து திரிகிறான்.

The great Sannyasin who knows the Truth of
all the Vedas wanders like an ignorant fool un-
noticed, devoid of all sense of difference, and see-
ing only perfection everywhere and in all crea-
tures.

उपधाय बाहुमूलं परिधायकाशमवनिमास्तीर्य ।

प्रखपिति विरतिवनितां परिरभ्यानन्दपरवशः कोऽपि ॥ ४६ ॥

46. உபயாய வாஹுமூலம்

பரியாயாகாஸமவனிமாஸ்தீர்ய ।

ப்ரஸ்வபிதி விரதிவனிதாம்

பரிரஹ்யானந்தபரவஸஃ கோ஽பி ॥

க: அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் வாஹுமூலம் அடித்தோளை
உபயாய தலையணையாகக் கொண்டு அகாசம் வானத்தை
பரிதாய போர்வையாகக் கொண்டு அவன் தரையை அஸ்தீர्य
மெத்தையாகக் கொண்டு விரதிவனிதா விரக்தி என்னும்
அழகியை பரிரம்ய தமுளிக்கொண்டு அநந்தபரவஸ: ஆனந்த
பரவசனம் ப்ரவபிதி நன்றாக நித்திரை கொள்கிறான்.

Embracing (*Virati*) the lady Eganimity and
by bliss overpowered, he sleeps with his hand for
a pillow, with nothing for coverlet, and with the
bare ground for a bedding.

गतमेदवासनाभिः स्वप्रज्ञोदारवारनारीभिः ।

रमते सह यतिराज-स्रय्यन्तान्तःपुरे कोऽपि ॥ ४७ ॥

47. மதவேதவாஸனாபி:

ஸ்வப்ராஜ்ஞோடாரவாரனாரீபி: ।

ரமதேத ஸஹ யதிராஜஸ்—

தரய்யந்தாந்த்புரே கோ஽பி ॥

க: அபி யதிராஜ: ஒப்பற்ற ஒரு சிறந்த சன்னியாசி
ரமய்யந்தாந்த்புரே உபவிஷத்துக்கள் என்னும் அந்தப்புரத்திலே
கதமேதவாஸனாபி: பேத அணர்ச்சிகள் (ஆடைகள்) நீங்கியவர்

களான ஸ்வப்னோதாரவாரிமி: सह தன் பேரறிவு என்னும்
அழகிய மாதர்களோடு ரமते இன்புறுகிறான்.

In the inner apartments of the Vedas, the king of ascetics delights in Self-illumination, as in the company of lovely courtezans whose lingering vestige of difference is all gone.

वैराग्यविपुलमार्गं विज्ञानोद्दामदीपिकोद्दीप्तम् ।

आरुह्य तत्त्वहर्म्यं मुक्त्या सह मोदते यतिराट् ॥४८॥

48. வைராஜ் விபுலமார்மம்

விஜ்ஞானோத்தம-நீபிகோத்தீபித்தம் ।

ஆருஹ்ய தத்த்வஹர்ம்யம்

முக்த்யா ஸஹ மோததே யதிராட் ॥

वैराग्यविपुलमार्गं (வைராக்கியம்) பற்றின்மை என்னும்
அகன்ற வழியை யுடையதாய் விज्ञानोद्दामदीपिकोद्दीप्त
பேரறிவு (விஞ்ஞானம்) என்னும் மிகச் சிறந்த தீபத்தாலே
மிக்க ஒளி பெற்றதாயுமுள்ள तत्त्वहर्म्यं உண்மையென்னும்
உப்பரிகைக்கு आरुह्य ஏறிச்சென்று यतिराट् துறவிகளிற
சிறந்தவன் मुक्त्या सह முக்தி (என்னும் பெண்டணி)யோடு
मोदते இன்புறுகிறான்.

The king among ascetics enjoys the company of Mukti (Liberation) in the lofty mansions of Truth, which is reached by the broad way of Vairagya (Desirelessness) and which is lit by the excellent lamp of supreme Knowledge.

विजनतलोत्पलमालां वनितावैतृण्यकल्पवल्ली च ।

अपमानामृतगुटिकामात्मज्ञः कोऽपि गृह्णाति ॥ ४९ ॥

49. விஜனதலோத்பலமாலாம்

வனிதாவைத் துஷ்ண்யகல்பவல்லீம் ச ।

அபமானாநுரூதமுடிகாம்

ஆத்மஜ்ஞா கோ஽பி மூரஹ்நாதி ॥

க: அபி ஒப்பற்றவொரு ஆத்மஜ்ஞானி
विजनतलोत्पलमालां ஜனஸஞ்சாரமில்லாத இடத்தில் (நிரை
யாக மலர்ந்த) நீலோத்பல மலர்களை ஜபமாலையாகவும்
वनिता-वैतृण्यकल्पवल्ली பெண்பாலாரிடத்தில் ஆசையற்
றிருத்தலைக் கற்பகக் கொடியாகவும் अपमानामृतगुटिकां च
(பிறர் செய்யும் அவமானத்தை) அகங்காரமற்றிருப்பதை
अमिरत कुलिकेययाகவும் गृह्णाति ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

The man who knows the Self accepts as a
rosary the rows of blue lily flowers in lonely
places and as a divine healing herb (kalpavalli)
the absence of carnal desire and as magic pills of
immortality, the absence of egoism.

न निषेधति दोषधिया गुणबुद्ध्या वा न किञ्चिदादत्ते ।

आविद्यकमखिलमिति ज्ञात्वोदास्ते मुनिः कोऽपि ॥ ५० ॥

50. ந ஸ்வேததி ஸோஷயியா

முனைவாஹ்யா வா ந கிஞ்சிதாஹத்தே ।

ஆவித்யகமவிலமிதி

ஜ்ஞாத் ஸோதாஸ்தே முனி: கோ஽பி ॥

க: அபி ஒப்பற்ற ஒரு முனி: முனிவன்
दोषधिया குற்றம் என்ற எண்ண, தால் ந निषेधति (ஒன்றையும்)

மறுப்பதில்லை; **गुणवृद्ध्या** நல்லது என்ற எண்ணத்தால் **किंचित्** ஒன்றையும் **न चा आदत्ते** ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; **अविशं** எல்லாம் **आविद्यकं** அவித்தையால் ஆனது **इति** என்று **ज्ञात्वा** அறிந்து **उदास्ते** (உதாவீனமாக) பற்றற்றவனாக இருக்கிறான்.

The sage rejects nothing, considering it bad ; nor does he accept anything, considering it good. Knowing that everything is the result of *Avidya* (Ignorance), he remains unattached (to anything).

भूतं किमपि न मनुते भावि च किंचिन्नचिन्तयत्यन्तः ।

पश्यति न पुरोवर्त्यपि वस्तु समस्तार्थसमरसः कोऽपि ॥ ५१ ॥

51. ஹூதம் கிமபி ந மனுவேதே

ஹாவி ச கிஞ்சின் ந சிந்தயத்யந்தஃ ।

பஸ்யதி ந புரோவர்த்யபி

வஸ்து ஸமஸ்தார்யஸமரஸஃ கோ஽பி ॥

समस्तार्थसमरसः எல்லாப் பொருள்களிலுமுள்ள ஒரே தன்மையான இன்பமேபாக விளங்கும் **कः** அபி ஒப்பற்ற ஒருவன் **भूतं** சென்றதை **किम्** அபி கொஞ்சமும் **अन्तः** மனதிலே **न मनुते** சிந்திப்பதில்லை ; **भावि च** வரப்போவதையும் **किंचित्** கொஞ்சமும் **न चिन्तयति** சிந்திப்பதில்லை **पुरोवर्ति वस्तु** அபி தன் முன்னேயுள்ள வஸ்துவையும் **न पश्यति** காண்பதில்லை.

He does not think at all of what is past, nor does he care in his mind about the future. He does not even care what is in front of him ; (for,) he is the One Perfect Bliss in everything.

निगृहीताखिलकरणो निर्मुष्टाशेषविषयेहः ।

रुसिमनुत्तमसीमां प्राप्तः पर्यटति कोऽपि यतिवर्यः ॥ ५२ ॥

52. நிஹீதாஹிலகரணே

நிர்முஷ்டாஸேஷவிஷயேஹ: |

சூர்ப்திமனுத்தமஸீமாம் ப்ராப்த:

பர்யடதி கோ஽பி யதிவார்ய: ||

க: அபி ஒப்பற்றவொரு யதிவர्य: சன்னியாசிச்
கிரேஷ்டன் நிஹீதாஹிலகரண: எல்லாக் கரணங்களையும்
(எல்லாச் செய்கைகளையும்) ஒடுக்கிக்கொண்டு நிம்மூஷேஷ-
விஷயேஹ: இந்திரிய சுகங் களிலுள்ள ஆனசுகள் முழுவதையு
ம் அழித்து அநுத்தமஸீமா் மேல் எல்லையில்லாத ருசி
ஆனந்தத்தை, ச ப்ராப்த: அடைந்தவனாய் பர்யடதி எங்கும்
திரிகிறான்.

The great ascetic roams about, having sub-
dued all his organs and wiped out all trace of
attachment to sense-perceptions, and having
attained to illimitable Bliss.

संत्यजति नोपपन्नं नासंपन्नं च वाञ्छति क्वपि ।

स्वस्थः शेते यतिरा-डान्तरमानन्दमनुभवनेकः ॥ ५३ ॥

53. ஸந்த்யஜதி நோபபன்னம்

நாஸம்பன்னம் ச வாஞ்ஹதி க்வாபி |

ஸ்வஸ்த்ய:ஸேதே யதிரா—

வாந்தரபானந்த மனுஹவன்னேக: ||

யதிரா சன்னியாசிகளுக்கு மன்னன் உபபன்ன கிடைத்
ததை ந சந்த்யஜதி வேண்டாமென்று மறுப்பதில்லை ;
அசம்பன்ன கிடையாததைக் குறித்து க அபி எப்பொழுதுமே

नवाच्छति च आसन्नपदोऽयम् इति ; स्वस्थः तन्
 आत्मनि स्थित्यै निमित्तोऽयम् इति आन्तरं (மனத்துள்
 இருக்கும்) அடிப்படையான ஆனந்தத்தை அநுபவந்
 அனுபவித்துக்கொண்டு एकः ஒப்பற்றவனாக இதை அமைதி
 யுற்றிருக்கிறான்.

The king of Sannyasins rests alone, rooted in
 Self and enjoying the inner Bliss ; he rejects noth-
 ing that comes to him and never desires what does
 not come to him.

कामपि विमलं पदवो-मासायानन्दमविदुन्निद्राम् ।

आस्ते भिक्षुक एको विहरन्निर्मुक्तवन्धनः स्वैरम् ॥ ५४ ॥

54. காமபி விமலாம் பதவி—

மாஸாத் யானந்த ஸம்விதஞ்ஞானமும் |

ஆஸ்தே விஹரனாக ஏகா

விஹரன் நிர்முத்தவந்நயன் ஸ்வைரம் ||

एकः भिक्षुकः ஒப்பற்றவொரு சன்னியாசி விமலம்
 மாசற்றதும் ஆனந்தசவிதுந்நிட்ரம் ஸம்விதஞ்ஞானமும் ஆனந்த
 மும் மலர்ச்சியுடையதுமான காம் அபி ஒப்பற்றவொரு
 पदवीं நிலைமையை आसाद्य அடைந்து निर्मुक्तवन्धनः கட்டுக்
 களிவின்றும் விடுதலை பெற்றவனாய் स्वैरं தன்னிச்சைப்படி
 विहरन् கிளையாடிக் கொண்டு आस्ते இருக்கிறான்.

Alone, the mendicant is disporting himself as
 he pleases, free from (all) bondage, having
 reached the stage of perfection which is pure, full-
 blown Knowledge-Bliss.

वस्तुन्यस्तमिताखिल-विश्वविहारे विलीनमनाः ।

राजति परानपेक्षो राजाऽखिलवीतरागानाम् ॥ ५५ ॥

55. வஸ்துந்யஸ்தமிதாவிஸ

விஸ்வவிஹாரே விலீனமனா : |

ராஜதி பரானபேக்ஷோ

ராஜா஽ஹிலவீதரா ராணாம் ||

அவிலவீதராணாம் ராஜா பற்றற்றவர்கள் எல்லோரிலும் சிறந்தவன் அஸ்தமிதாவிஸவிஹாரே எல்லா ஜகத்திலுமுள்ள லீலைகள் எல்லாம் நீங்கிப்போன வஸ்துநி (பரம்)பொருளிலே விலீனமனா: ஓடுங்கிய மனையுடையவனாய் பரானபேக்ஷ: வேறொன்றும் வேண்டாதவனாய் (ஸ்வதந்திரனாய்) ராஜதி விளங்குகிறான்.

The king of all those who are free from Desire shines supreme, depending on none, and with his mind lost in That which is beyond the entire universe of Lila (Vihara).

आचार्यापाङ्कटशा समवाप्तापारसंविदाकारः ।

प्रशमितसकलविभेदः परहंसः कश्चिदाभाति ॥ ५६ ॥

56. ஆசார்யாபாங்கட்யுஷா

ஸமவாப்தாபாரசஸம்விதாஹா: |

ப்ரஸமிதஸகலவிஹே:

பரஹம்ஸ: கச்சிஹாதி ||

கச்சித் ஒப்பற்ற வொருவன் ஆசார்யாபாங்கட்யுஷா குருவின் கடாங்குத்தால் சமவாஹாபாரச்விதாஹா: எல்லையற்றதான ஸம் வித் ஞானத்தையே வடிவாகப் பெற்றவனாய் : ஸமிதசகல-

विमेदः வேறுவேறான பேச்சுக்களை என். : அறவே ஒழித்த வனாய் **परदंसः** பரமஹம்ஸனாய் **आभाति** விளங்குகிறான்.

He shines, by the least glance of his teacher (Acharya), a Parama Hamsa (Supreme Swan), having reached the form of endless Knowledge and having lost all sense of difference.

वर्णाश्रमव्यवस्थामुत्तीर्य विध्य विद्यादीन् ।

परिशिष्यते यतीन्द्रः परिपूर्णानन्दबोधमात्रेण ॥ ५७ ॥

57. வர்ணாஸ்ரமவ்யவஸ்தா

முத்திர்ப் பிடியாம பிடியாதின ।

பரிஸிஷ்யதே யதீந்திரஃ

பரிபூர்ணானந்தபோதமாத்ரேண ॥

यतीन्द्रः சன்னியாசிகளுட் சிறந்தவன் **वर्णाश्रमव्यवस्थां** வர்ணங்கள் ஆச்ரமங்கள் இவற்றின் கட்டுப்பாடுகளை **उत्तीर्य** கடந்து **विद्यादीन्** (சாஸ்திரங்களில் எதிக்கப்பட்ட) விதி முதலியவற்றை **विध्य** உதறியெறிந்து **परिपूर्णानन्द-बोधमात्रेण** **परिशिष्यते** முற்றும் கிறைந்த ஆனந்தமும் அறிவுமேயாக (சிதானந்தம் பட்டுமேயாக) எஞ்சி நிற்கிறான்.

The great ascetic transcends the rules of Varna and Asrama (caste and status), shaking off from him the injunctions and prohibitions (of the Sastras); and he remains merely the perfect Knowledge-Bliss.

क्षयमुपनीय समस्तं कर्म प्रारब्धमुपभुज्य ।

प्रविगलितदेहबन्धः प्राज्ञो ब्रह्मैव केवलं भवति ॥ ५८ ॥

58. க்ஷயமுபனீய ஸமஸ்தம்

கர்ம ப்ராரஸ்ய முபஹுஜ்ய ।

ப்ரவிமலித-டேஹஸந்யஃ

ப்ராஜ்ஞோ ஸ்ரஹ்மைவ கேவலம் ஹவதி॥

பாஜ்: பேரறிவாளி ப்ரரஹ் ப்ராரப்த வினையை வபஹுஜ்ய அனுபவித்து சமஸ்த் (ஸஞ்சிதம், ஆகாமி, ப்ராரப்தம் ஆகிய) எல்லா கர்ம வினைகளையும் க்ஷயம் உபனீய அழிந்து போம்படி செய்து ப்ரவிஸலிதடேஹஸந்ய: சரீரத்தோடுள்ள பந்தம் (சட்டு) நழுவி யொழியப் பெற்றவனாய் கேவலம் (தனித்த) சுத்த ப்ரஹ்ம பிஞ்ஞம்மமாகவே ஹவதி ஆகிறான்.

Enjoying the fruit of the *Prarabdha Karma* (past deed which have begun to bear fruit), the wise man destroys all *Karma* (results of past action) and having slipped off the bonds which bind him to his body, he becomes verily the absolute Brahman.

திமிதமனந்தமனாந் சந்தமனந்தமனாந் ।
அவிதமனந்தமனாந் சந்தமனந்தமனாந் ॥ ௫௯ ॥

59. ஸ்திமிதமனந்தமனாந்

ஸந்தமனந்தமனாந்

அவிதமனந்தமனாந்

ஸந்தமனந்தமனாந் ॥

கிம் அபி ஒப்பற்ற ஒன்று சிமிதம் அமைதி
யுடையதாய் அநாந் ஆதியில்லாததாய் அநந்தம்
வில்லாததாய் சந்தம் எப்பொழுதும் அநந்தமனந்தமனாந் ஒரே
ஞானமும் ஆனந்தமனந்தமனாந் அவிதமனந்தமனாந் மாறு
பாடில்லாததாய் அந் ஆதிப்பொருளாய் ஏகம் சந்தமனந்தமனாந்
'ஸ்தி' மாத்திரமேயாகிய ஒன்றாய் விதம் விளங்கு
கின்றது.

That absolute Existence is shorn of fickleness steadfast with
neither beginning nor end perennial with bliss and wisdom,
unique and the source of all with no modifications.

அகஸ்தமனந்தமனாந் சந்தமனந்தமனாந் ।

அகஸ்தமனந்தமனாந் சந்தமனந்தமனாந் ॥ ௬௦ ॥

60. அகஸ்தமனந்தமனாந்

ஸந்தமனந்தமனாந்

அகஸ்தமனந்தமனாந்

ஸந்தமனந்தமனாந் ॥

கிம் அபி ஒப்பற்ற ஒரு அகஸ்தம் சிறந்த உண்மைப்
பொருளானது அகஸ்தம் அழிவில்லாததாயும் அகஸ்தம் முப்பு
இல்லாததாயும் அகஸ்தம் பிறப்பு இல்லாததாயும்
அகஸ்தம் எல்லாத் துன்பங்களும் நடுவி
யொழிந்ததாயுமுள்ள அகஸ்தமனந்தமனாந் மிக நுண்ணி
யதும் கலப்பற்றதும் (அபூர்வமும்) முன்பு என்பது
இல்லாத ஆதிப் பொருளுமான பேரறிவாக வந்தே
இருக்கின்றது.

The one Ultimate Truth exists, unborn unageing and
ever - lasting, ever existent, most subtle and devoid of all
distress, as pure and perfect Knowledge.

சுखतरममरमदूरं सारं संसारवारिधेस्तीरम् ।

समरसमभयमपारं तत्किंचन विद्यते तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

61. ஸுவதரமமரமடூரம்

ஸாரம் ஸம்ஸாரவாரியேஸ்தீரம் |

ஸமரஸமஹயமபாரம்

தத்கிஞ்சன வித்யதே தத்த்வம் ||

तत् 'तत्' என்னும் கிंचन ஒரு தத்வ உண்மையானது சுखतरं பேரின்பமாயும் अमरं அழியாததாயும் अदूरं தொலைவிலே இல்லாததாயும் (கிட்டியிருப்பதாயும்) संसारवारिधे: ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் தீர் அக்கரையாயும் सारं ஸாரமாயும் (உட்பொருளாயும்) समरसं ஒரே (சுவையை) தன்மையையுடையதாயும் अपारं எல்லையற்றதாயும் अभयं (இரண்டற்றதால்) அச்சமில்லாததாயும் विद्यते காணப்படுகின்றது.

That (Tat) exists, the one Truth (Tattva), which is surpassing Bliss, imperishable and ever near, the Ultimate shore of the ocean of Samsara, as the one Quintessence illimitable and unafraid.

अरसमगन्धमरूपं विरजस्कमसत्त्वमतमस्कम् ।

निरुपमनिर्भयतत्त्वं तत्किमपि द्योतते नित्यम् ॥ ६२ ॥

62. அரஸமஹந்தம்ரூபம்

விரஜஸ்கமஸத்த்வமதமஸ்கம் |

நிருபமநிர்ஹயதத்த்வம்

தத்கிமபி தீயோததே நித்யம் ||

अरसं சுவை (என்னும் குணம்) இல்லாததும் अगन्धं மணம் இல்லாததும் अरूपं வடிவமில்லாததும் विरजस्कं ரஜோகுணம் (மாசு) இல்லாததும் असत्त्वं ஸத்த்வ குணமில்லாததும் अतमस्कं தமோகுணமில்லாததுமான तत् 'तत्' என்னும் निरुपमनिर्भयतत्त्वं (வேறு பொருள் ஒன்றும் இல்லாததால்) உவமையற்றதும் अस्ममற்றதுமான உண்மைப் பொருள் किम् अपि (ஏதோ) ஒப்பற்ற ஒன்று नित्यं என்றுமுள்ளதாய் द्योतते விளங்குகின்றது.

The eternal That (Tat) Shines, unperceived by the eye, the nose and the tongue free from the qualities (gunas) of Sattva, Rajas and Tamas, the one Truth, peerless and unafraid.

इति गुरुकरुणापाज्ञादायाभिधायिकपट्टिसंख्योभिः ।

निरवद्याभिरवोचं निगमशिरस्तन्त्रसारभूतार्थम् ॥

63. இது குருகருணாபாஷா-
மார்யா அர்த்தவ்யயிகபட்டிசங்க்யோபிஃ

நிரவத்யாபிரவோசம்

நிமமஸிதஸ்தந்த்ரஸாரஸூதார்த்தம் ॥

इति इववाहु गुरुकरुणापाज्ञात् குருவின் கருணை
நிரம்பிய கடாக்ஷத்தாலே ஐயதிகபட்டிசங்க்யோபிஃ அறுபத்
திரண்டு என்று கணக்குள்ளவையும் நிரவத்யாபிஃ குற்ற
மற்றவையுமான ஆர்யாபிஃ 'ஆர்யா' அருத்தத்திலமைந்த
சுலோகங்களால் (சிறந்த சொற்களால்) நிமமஸிதஸ்தந்த்ர-
ஸார-
பூதார்த்த உபநிஷத்துத் தந்திரங்களின் (உபாஸனா முறை
களின்) ஸாரமான பொருளைப்பற்றி அவோசம் பேசினேன்.

Thus inspired by the gracious glance of my
(guru) teacher, I have spoken of the inner mean-
ing of the (Tantras) Upasanas of the Upanishads
in sixty-two flawless Arya verses.

ஆத்மவித்யாவிலாஸ :

123

गदितमिममात्मविद्याविलासमनुवासरं सरन्विबुधः ।

परिणतपरात्मविद्यः प्रपद्यते सपदि परमार्थम् ॥

64. ஹிதமிமமாத்மவித்யா-

விலாஸமனுவாஸரம் ஸ்மரன்விஸுயம் ।

பரிணதபராத்மவித்யம்

ப்ரபத்யதே ஸ்பதி பரமார்த்தம் ॥

गदितं (இப்படி) சொல்லப்பட்ட आमतविद्याविलासं (ஆத்மாவாகிய அறிவின் அழகையுடையதான) “ஆத்ம வித்யாவிலாஸம்” என்னும் இம் இதை அநுவாசரம் ஒவ்வொரு ஞானும் ஸரந் ஸ்மரித்த விபு: அறிவாளி परिणतपरात्मविद्य: சிறந்த ஆத்ம ஞானத்தில் முதிர்ந்தவனாகி सपदि உடனேயே परमार्थ பரம்பொருளை प्रपद्यते அடைகிறான்.

The wise man contemplating daily (on this work *Atma-Vidya-Vilasa*) on the splendour of *Atma-Vidya* described here, will grow ripe in the wisdom of the supreme Soul and reach at once the Ultimate Truth.

परमशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येणेत्यं सदाशिवेन्द्रेण ।

रचितेयमात्मविद्याविलासनाम्नी कृतिः पूर्णा ॥

65. பரமஸிவேந்த்ரஸூரீ மூரு-

ஸிஷ்யேணோத்யம் ஸதாஸிவேந்த்ரேண ।

ரசிதேயமாத்மவித்யா-

விலாஸ-நாமீ க்ருதி: பூர்ணா ॥

इत्थं (இவ்வாறு) मशिवेन्द्रश्रीगुरुशिष्येण (மசிவேந்த்ரஸூரீ குரு பரமசிவேந்த்ரஸிஷின் நிஷ்யர்களான) सदाशिवेन्द्रेण (ஸதா சிவேந்த்ரர்களால்) रचिता (செய்யப்பெற்ற) आत्मविद्या-

124

ஆத்மவித்யாவிலாஸ :

विवासनासो 'ஆத்ம வித்யா விலாஸ:' என்னும் பெயரை யுடைய இய் கृति: இந்தச் செய்யுள் पूर्ण முற்றப்பெற்றது.

Thus is completed this work named ' *Atma-Vidya-Vilasa* ', composed by Sadasivendra, the disciple of the gracious (teacher) Parama Sivendra.

इति श्रोमत्परहंससरित्राजकाचार्यश्रीपरमशिवेन्द्रसरस्वती-
पादाब्जसेवापरायण-श्रोसदाशिवेन्द्रसरस्वत्या
विरचितः आत्मविद्याविलासः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய
ஸ்ரீ பரமஸிவேந்திர ஸாஸ்வதீ பாடாஸீஜ ஸேவாபராயண
ஸ்ரீ ஸாதாஸிவேந்திர ஸாஸ்வத்யா
விரசிடத் ஆத்மவித்யாவிலாஸம் ஸமாப்தம்

இவ்வாறு ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர
ஸாஸ்வதீ என்பவர்களின் திருவடித் தாமரைகளிலே ஸேவை
செய்வதையே முக்யமாகக் கொண்டு ஈடுபட்டவர்
களான ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர ஸாஸ்வதீ என்பவர்
களால் இயற்றப்பெற்ற ஆத்மவித்யாவிலாஸம்
என்னும் நூல் முற்றிற்று.

श्लोकानुक्रमणिका

[S. शिवमानसिकपूजा. K. कीर्तनानि. A. आत्मविद्याविलासः.]

प्रतीकम्	प्रत्ययनामः	श्लोकसंख्या.	पृष्ठः	प्रतीकम्	प्रत्ययनामः	श्लोकसंख्या.	पृष्ठः
अकरविराज	(S 26)	20		उपधाय बाहु	(A 46)	111	
अक्षरमजर	(A 60)	120		उपहारीभू	(S 10)	8	
अगृहीताघ	(A 22)	94		वरुमै वच्मि	(S 27)	21	
अज्ञानमृग	(A 33)	102		कामपि विमलां	(A 54)	116	
अज्ञानवैरि	(A 19)	92		क्रियदासनं	(S 3)	2	
अनुचित	(S 1)	1		कुवलयविकास	(A 26)	97	
अमृतात्मक	(S 9)	7		कुवलयसह	(S 18)	14	
अरसमगन्ध	(A 62)	121		क्रीडति वनमाली	(K 6)	35	
अवभूतकर्म	(A 15)	89		क्षयमुपनीय	(A 58)	119	
अस्मिन्नपि	(S 24)	19		खेलति पिण्डाण्डे	(K 13)	48	
आचमनं	(S 4)	3		खेलति मम हृदये	(K 12)	46	
आचार्यापाङ्ग	(A 56)	117		गतगेदवासनाभिः	(A 47)	111	
आनन्दपूर्णं (1)	(K 21)	69		गदितमिममात्म	(A ii)	123	
आनन्दपूर्णं (2)	(K 22)	72		गन्धवती	(S 7)	6	
आन्तरमेकं	(A 39)	106		गायति वनमाली	(K 5)	33	
आमल	(S 21)	17		गुरुवरकरुणा	(A 9)	85	
आज्ञावराचो	(A 35)	103		चपलं मनः	(A 23)	95	
ईति गुरु	(A i)	122		चिन्ता नास्ति	(K 16)	54	
उन्मूलित	(A 17)	91		चिन्मुद्रित	(A —)	79	

[S. शिवमानसिकपूजा. K. कीर्तनानि. A. आत्मविद्याविलासः.]

प्रतीकम्.	प्रत्ययनामं.	श्लोकां.	पृष्ठं.	प्रतीकम्.	प्रत्ययनामं.	श्लोकां.	पृष्ठं.
चेतः श्रीरामं	(K 10)	42		निन्दति किमपि	(A 41)	107	
जगदखिल	(A 12)	87		निरवधिसंघति	(A 2)	80	
जगदाधार	(S 17)	13		निरुपमनित्य	(A 4)	82	
जटिलाध मौलि	(S 25)	19		निःश्रेयस	(A 29)	90	
जनिविपरीत	(A 11)	87		निःसारभुवन	(A 30)	100	
जय तुङ्गतरङ्गे	(K 23)	76		नृत्यं प्रथतां	(S 12)	10	
जालमिमान	(A 45)	110		परमशिवेन्द्र	(A 65)	123	
तद्वज्जीवत्वं	(K 19)	62		पश्यति किमपि	(A 44)	109	
तिष्ठन्परत्र	(A 21)	94		पिब रे रामरसं	(K 11)	44	
तृणपङ्क	(A 43)	109		पूर्णबोधोऽहं	(K 20)	64	
त्वमहमभिमान	(A 14)	89		प्रतिवारं वारं	(K 9)	41	
दारितमोह	(A 32)	101		प्रविलाप्य	(A 40)	107	
दारुणचित्त	(A 24)	96		प्राकृतभाव	(A 7)	84	
देशिकपरम	(A 3)	81		ब्रह्मैवाहं किल	(K 17)	56	
ध्यायामि	(S 2)	2		ब्रूहि मुकुन्देति	(K 3)	29	
न निषेधति	(A 50)	113		भगवन्वालतया	(S 29)	22	
न हि रे न हि	(K 15)	53		भज रे गोपालं	(K 1)	25	
नात्मनि	(A 13)	88		भज रे यदुनाथं	(K 7)	36	
नासाञ्चल	(A 34)	102		भज रे रघुवीरं	(K 8)	38	
निखिलागम	(A 31)	100		भूतं किमपि	(A 51)	114	
निगृहीताखिल	(A 52)	115		भूतलमृदुतर	(A 37)	105	
नित्यानन्दाय	(S 15)	12		मानस संचर	(K 4)	31	

श्लोकानुक्रमणिका

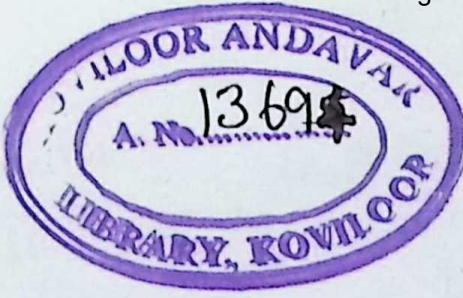
127

[S. शिवमानसिकपूजा.

K. कीर्तनानि.

A. भात्मविद्याविलासः.

प्रतीकम्.	प्रत्यक्षः क्रि.संख्या.	पृ.	प्रतीकम्.	प्रत्यक्षः क्रि.संख्या.	पृ.
मायावशेन	(A 6)	83	सज्जनहृदय	(A 25)	96
मुषितस्य ज्वलेपे	(S 22)	17	सरसिजकुवलय	(S 20)	16
यदि हि अधिकता	(S 30)	23	सरसिजविपक्ष	(S 16)	13
याचे ह्यनमिनव	(S 28)	21	सर्वं ब्रह्ममयं	(K 18)	60
वटतर्पणिकट	(A 1)	79	सवितर्यपि	(A 18)	92
वर्णाश्रमव्यवस्था	(A 57)	118	सुखतरममृतमदूरं	(A 61)	121
वसनवते	(S 19)	15	सुमनश्चेखर	(S 11)	9
वस्तुन्यस्तमिता	(A 55)	117	सुमनस्तोरभ	(A 28)	98
वायं डमरु	(S 13)	11	संलज्जति नोपपन्नं	(A 53)	115
विजनतलोत्पल	(A 49)	113	संलज्ज्य	(A 42)	108
विजननदीकुञ्ज	(A 36)	104	स्तिमितमनन्त	(A 59)	119
विपुलशिलातल	(A 38)	105	स्थिरता न हि	(K 14)	51
वैराग्यविपुल	(A 48)	112	ज्ञानेन किं	(S 5)	4
समदममूलधनं	(S 8)	6	स्फुरति हि	(S 6)	5
शर्मणि जगतां	(S 23)	18	स्मर वारं वारं	(K 2)	27
शान्ताहं कृति	(A 20)	93	स्युस्ते नमांसि	(S 14)	11
शान्त्या	(A 16)	90	स्वानन्दामृत	(A 27)	98
श्रीगुरुकृपया	(A 8)	85	स्वाविद्यैक	(A 5)	82
श्रीदेशिकवर	(A 10)	86			

அனுபந்தம்

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திரரின் அதிஷ்டானம் தமிழ்நாட்டில் (கரூர் வாழி) நெருரில் இருக்கிறது. இங்கு அதிஷ்டானத்தில் ஒரு வில்வமரத்தின் அடியில் ம்ருத்திகையாலான லிங்கம் ஸாந்நித்யத்துடன் விளங்குகிறது. அந்த லிங்கத்திற்கு தினமும் அபிஷேகங்களும் பூஜைகளும் நடைபெறுகின்றன.

ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்திரரின் அதிஷ்டானம் சிறந்த தபஸ்விகளையும், யோகிகளையும், பக்தர்களையும் ஆகர்ஷித்து விசேஷமாக விளங்குகிறது.

